

Aprile

1958

c e c a

20,30 - 13,30  
18 13,30  
19

ogni giorno, con ripetizione  
presso l'omelia ceca; seconda domenica del mese.

Predicione del Pio XII per la Giornata  
diocesana dei Sacerdoti

P.H.4

P.F.4

SO

P.M.4

SI

1 P. Novotný 14 Benedizione del Cero Paschale

SS

2 P. Ovečka La situazione religiosa in Cina

ES

Notizie dal mondo cattolico

3 P. Novotný Sui luoghi della Passione di Gesù

AS

1000

4 P. Ovečka Venerdì Santo al Calvario /montaggio/

AS

5 P. Novotný Benedizione dell'acqua Santa

AS

7 P. Ovečka - P. Feřt Messaggio del Sommo Pontefice /I/

AS

8 Sg. Laška P. Ovečka " " " " " " /II/

AS

9 Sg. Laška P. Ovečka La Chiesa in Ceylon /S-C § 25/

AS

Notizie dal mondo cattolico

AS

10 P. Novotný Manoscritti dal Nag Hammadi

AS

11 P. Ovečka Notizie dal mondo cattolico

AS

12 P. Ovečka Tertio die surrexit e mortuis/conversazione/

AS

13 Don Vrána P. Ovečka Mistero della Risurrezione/omelia/

AS

13 P. Ovečka Messaggio di luce /S-C &29/

AS

14 P. Novotný Il caso Galilei /S-F 7/

AS

15 Sg. Laška P. Ovečka Dialogo difficile /S-C-26/

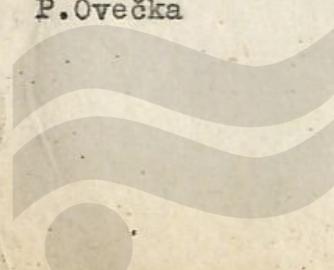
AS

16 P. Ovečka Lettera del missionario P. Kovanda S.J.

AS

Notizie dal mondo cattolico

17 P. Ovečka Convegno dei statuti di perfezione in Portogallo



ústav pro studium  
totalitních režimů

s o s o

- 18 P.Ovečka P.Novotný Pio XII sulla psychologia applicata  
19 P.Ovečka e s o n e m o b s h n o Per il mondo più felice, più fraterno  
P.Feřt /al margine della Esposizione Universale  
Preghiera del Pio XII per la Chiesa del  
Silenzio
- 20 P.Feřt La morale socialista /I/
- 21 p.Novotný Satteliti artificiali e la religione /S-F 1/
- 22 P.Ovečka-P.Novotny Per la festa di San Adalberto
- 23 P.Ovečka La Chiesa in Cecoslovachia /L'Os.R.24-4/  
Notizie dal mondo cattolico
- 24 P.Novotný 1900 anni dalla lettera di S.Paolo ai  
Romani /S-C 27/ P.Ovečka
- 25 P.Ovečka La Chiesa in Cina /L'Os.R.26-4/  
Notizie dal mondo cattolico
- 26 P.Ovečka " " Beata "Terezia a Gesu" Jornet Ybars /S-C 31/  
conversazione
- 27 P.Novotný " " " " /montaggio/
- 28 P.Novotný Nel mondo delle stelle /S-F 9/
- 29 P.Ovečka Sulla situazione religiosa in Ungheria  
e Polonia /L'Os.R.25-4/ P.Ovečka
- 30 P.Ovečka P.Novotný Per la festa di San Giuseppe Operaio  
Mese di maggio inizia. P.Ovečka
- P.Ovečka II caso Ostatke /S-F 7/ P.Novotný
- P.Ovečka Disfido di sacerdoti /S-F 2/ P.Ovečka
- P.Ovečka Messe di sacerdoti /S-F 1/ P.Ovečka
- P.Ovečka Chiesa dei fratelli /S-F 3/ P.Ovečka

ústav pro studium  
totalitních režimů

Po zprávách vat. rozhlasu uslyšíte rozhovor o obřadech Bílé soboty: Velikonoční chvalozpěv Exsultet.

Dnešní l' Os. Romano přináší text aloukuce, kterou sv. Otec Pius XII. pronesl při audienci v neděli u příležitosti Dně býv. válečných zajatců a nezvěstných.

Pius XII. připomněl, že v předvečer druhé světové války varoval vládce národnů, aby zamezili válce. Bohužel jeho hlas nebyl slyšen. Po válce hleděl sv. Otec zmírnit její rány. Sv. Otec dále ve své audienci těšil pozůstatné po padlých ve válce nadějí v posmrtný život; příbuzné nezvěstných těšil vírou v Prozřetelnost Boží, která provází a chrání lidí všude. Končil apelem na odpovědné činitele, aby se příbuzným nezvěstných dostalo konečně definitivní odpovědi.

"Vraťte věznům jejich rodiny, jejich vlast a jejich svobodu. V Itálii je asi 130.000 rodin, které nemají definitivní zprávy o osudu svých příbuzných, vojáků z druhé světové války. ~~Rusku~~<sup>O</sup> některých se trvá, že žijí v koncentračních táborech na Sibiři, avšak SS odmítla jakékoli šetření.

Vláda japonského císařství rozhodla povýšit vlastní diplomatické zastupující ství u sv. Stolice na výslannectví.

V římských basilikách a předních kostelích budou zítra zahájeny obřady svatého trojdenní. V basilice sv. Petra a sv. Jana v Lateráně mají odpoledne Temné hodinky, protože ve čtvrtek ráno je tam sloužena slavná mše svatá k posvěcení Křížmu. Květná enděle byla slavena v Jeruzalemě za účasti několika tisíc poučníků. Patriarcha Mons. Albert Gori vykonal obřad svěcení palem a pak krácel v čele procesí touž cestou, kterou Kristus Pán slavně vstoupil do Jerusalema.

Oficiální orgán východoněmeckých komunistů Neues Deutschland přinesl v posledních dnech několik ostrých útoků proti náboženství a zvl. proti katolické Církvi. Dialektický materialismus není slučitelný s vírou v Boha, píše deník, a vybízí všechny socialisty NDRaby odmítli jakékoli náboženství; to odporuje vědě a zatemňuje mysl lidí. Největší překážkou šíření marxistických a leninských teorií je kat. Církev.

Katoličtí biskupové Argentiny ohlásili založení nové katolické university. Rozhodli se k tomu na své poslední společné konferenci v říjnu 1957. Jěště tento rok začnou přednášky na 3 fakultách: právních a politických věd, sociologie a ekonomie a na fakultě filosofie. Dále budou založeny čistě vědecké učtiny a učtiny pro vědu a kulturu.

du

Zmrtvýchvstání Krista je pro mřavní a duchovní život lidstva nejdůležitější událostí a v církevní liturgii zůstává střediskem pozornosti. Pochopitelně i bělosobotní obřady velké noci mu vyhrazují zvláštní místo, místo, jež mu ostatně plným právem přísluší.

Již od nepamětných dob jáhen zpívá zvláštní chvalozpěv na oslavu Zmrtvýchvstání Páně, chvalozpěv, který si nijak nездá se zpěvem evangelia. Předchází mu významný obřad svěcení ohně a velikonoční svice, paškálu, předchází mu i průvod s paškálem, při kterém se rozžihají všecka světla v chrámu. Celé toto sноžství věřících tu stojí v slavnostním očekávání, každý s hořící svíci v ruce. Církev toto očekávání nezklame. Jáhen, oděný v bílá slavnostní roucha, se staví s knihou před paškál a s požehnáním kněze a po okouření paškálu a knihy začíná zpívat sváteční velikonoční chvalozpěv, encomium paschale, "Exsultet".

Dá se předpokládat, že v prvních křesťanských stoletích si každý jáhen mohl sám najít svůj text tohoto chvalozpěvu, ale jistě brzy se ustálil jeden, méně dnešní, tak krásný tklivý a obsahově hluboký, že stojí zato si jej zvláštěm způsobem všimnout.

Po stránce literárního rozdělení se skládá ze dvou částí, úvodu a pak jakési preface. Z nich úvod vyzývá ke společné oslavě božských tajemství, kdežto prefační část dává hojnou řeč symbolických myšlenek.

Čtyři idee se hlavně proplétají celou její skladbou:

1. První příležitost naší radosti dalo Adamovo provinění, d dičný hřich. Ten bud si žádal přísného Božího trestu, anebo volal ~~záchranu~~ po vykoupení, zprostředkováném Bohem.
2. Vlastní příčinou naší radosti je však Boží láska, jež nám Vykupitele poslala v Kristu.
3. Starozákonní typické předobrazy Vykupitele, kterými se hemží chvalozpěv, mu dodávají zvláštní unkce a naší radosti velebný ráz. Ukazují nám také, jak se Boží láska projevovala již v době před Kristem.
4. Výrazem této radosti je naše skromná přítomná oběť, symbolizovaná paškálem před oltářem a hořící svíci v ruce, spočívající mříží v přítomnosti na nočním bdění a korunovaná mříží nakonec oběti mě svaté.

"Exsultet", nazývané tak podle latinského prvního slova, začíná svoláváním všech andělských kůrů, aby s námi zpívali. Nejen andělé, nýbrž i země, Církev, chrám a všichni přítomní se mají spojit s jáhnem ke společnému chvalozpěvu, v němž se srdce povznášeji k Pánu: "Sursum corda, Vzhůru srdce!"

Poslyšme jen text tohoto poetického úvodu:

"Jásejte, andělské kúry v nábi! Jásejte, božská tajemství /nebo Boží služebnici!/ Rozezvuč se polnice spásy, k vítězství tak mecného rále! Raduj se, země, zaplavená tak oslnivou září a osvícená jsem věčného Krále, a viz, jak se všude z tebe ztratila temnota! Raduj se matko Círvi! Krásou se skvěješ v záři tak jasného světla. A ty, Boží chráme, zaznívej nadšeným jásonem lidů!

Proto vás prosím, drazí bratří, když jste svědky tak obdivuhodného jasu tohoto posvátného světla: volejte spolu se mnou k milosrdnému a všemohoucímu Bohu! On mne bez mých zásluh milostivě přidružil ke sboru jáhnů; ať mne tedy naplní jasem svého světla, a tak uschopní zpívat chválu na tuto svici."

Prefačním dialogem pak začíná druhá, hlavní, část tohoto velikonočního chvalozpěvu. Dvě první idey, o nichž jsme se zmínilí, se hned od počátku harmonicky proplétají: nezbytná, šťastná Adamova vina si vyžadovala vzdáleného Vykupele:

"On za nás splatil Adamův dluh věčnému Otci a svou přesvatou krvi zrušil dlužní úpis po pradávnému hřichu....Ó vpravdě nezbytný byl Adamův hřich, který byl zaházen Kristovou ~~mírnou~~ smrtí! Ó šťastná vina, která vyžadovala tak vzdáleného a velikého Vykupitele."

Jindy se přímo slaví Boží dobrota:

"Bože, jak obdivuhodná je vůči nám tvá otcovská dobrotnost." Jak neocenitelný to projev tvé lásky: abys vykoupil otroka, vydal jsi Syna!"

Nezapomíná ovšem chvalozpěv na bezprostřední příčinu naší radosti, slavnost velikonoční. Již ve Starém zákoně byla tato noc památná: obětoval se v ní beránek:

"Dnes přece slavíme ty velikonoce, o kterých se zabíjí onen pravý Beránek, jehož krev posvěcuje veřících."

Izraelitá vedeni ohnivým slouolem, se stali předmětem divu, jehož ozvěna neutuchne v paměti budoucích generací; prošli totiž mořem Rudým, kde zůstal farao se svým vojskem, a tím se osvobodili od otroctví egyptské roboty:

"Toto je ta noc, v které jsi, Bože, naše praktce, Izraelovy děti, kdysi ~~kdysi~~ vyvedl z Egypta a jim dopřál, že suchou nohou prošli Rudým mořem..."

Ó vpravdě blahodárná noc, která oloupila Egyptany a obohatila Hebreje!"

Toto je tedy ta noc, kdy jas ohnivého sloupu zapudil temno hřichu."

Ovšem hlavní důraz se klade na vzpomínce Kristova zmrtvýchvstání:

"Toto je ta noc, v které Kristus zpřetrhal pouta smrti a jako vítěz vystoupil ze záhroby....Ó vskutku blažená noc, která jediná směla vědět čas a hodinu, kdy Kristus vstal z říše mrtvých! Toto je ta noc, o které je psáno:

'Noc jako den se rozjasní a noc mi bude jako světlo v mé rozkoši'.

Tato noc, svědek zmrtvýchvstání Kristova, je zároveň symbolem duchovního obrození věřících, kteří z noci pohanství a nenávisti vcházejí do jasného světla křesťanství a lásky, z noci hřichu do jasu milosti Boží.

"Toto je tedy ta noc, kdy jas ohnivého sloupu zapudil temno hřichu. Toto je ta noc, která dnes na celém světě všechny, kdo věří v Krista, odvraci od světských neřestí a od temnoty hřichu, a vede je k životu v milosti a k svatému společenství... Posvěcená je tato noc a proto zahání hřichy, smývá viny, hříšníkům vrací nevinost a zarmouceným radost; zahání nenávist, dává svornost a podrobuje si mocnosti."

Nakonec k tomuto chvalozpěvu se musí připojit něco reálního, naše oběť, vyjádřená posvěcenou voskovicí. Její vosk se stravuje, její plamen se dělí, rozdává, ale neubývá ho, jak neubývá lásky, jež se dává. Vosk připravila včela svou trpělivou prací. Tento vosk vydává libou vůni stejně jako křesťanské ctnosti a světlo této voskovice plaší tmu noci a očekává přicházející jitřenku, posla to nového dne, jež se má objevit na konci nočního bdění.

"V této milostiplné noci přijmi tedy, svatý Otče, toto hořící světlo jako večerní oběť, kterou ti přináší přesvatá Církev, když ti rukama svých služebníků obětuje tuto svíci ze vcelího vosku.... Její plamen se sice dělí a na všechny strany rozdává světlo, a přece ho neubívá. Napájí se totiž tekoucím voskem, který jako podstatu této drahocenné svíce vyrobila plodná včela.... Prosíme tě tedy, Pane, ať tato svíce, posvěcená ke cti tvého jména, stále svítí stejným jasem, aby zaplašila tmu této noci. Přijmi ji jako libleznou vůni a přidruž ji k nadhvězdným světlům. Její plamen pak ať uzří jitřní hvězda. Totiž ta jitřenka, která nezná západu: to je ten, který se vrátil ze záhrobi a jasně zazářil lidskému pokolení."

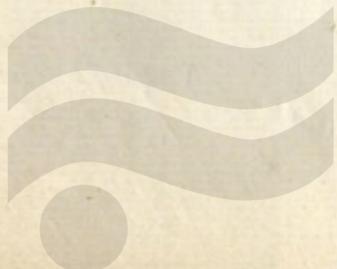
Chvalozpěv pak končí modlitbou za Svatého Otce, biskupa, duchovenstvo, všechny přítomné a za všeobecné potřeby křesťanstva.

Tato zpívaná modlitba, kterou se připravuje svěcení křestní vody, zaujímá mezi výplody křesťanské poesie liturgické jedno z ~~prvních~~<sup>celých</sup> míst.

28358.

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Dnes uslyšíte zprávy z kat. světa a pak komentář k náb. situaci v Číně.  
Dnes ve středu ráno se konal pohřeb kard. Alexandra Verde <sup>byl arcibiskupem, P.M. biskupem a byl i knězem</sup> ~~významný přítomnost~~  
~~a nejvyšší duchovní církevních i civilních aut.~~  
~~z 10 kardinálů, dlících právě v Římě.~~ Zádušní mše svatou sloužil opat  
opatství sv. Pavla za hradbami Mons. D'Amato, kondukt po mši svaté vyko-  
nal děkan Posv. kolegia kardinálu Evžen Tisserant. Kard. Alexander Verde zemřel  
v sobotu večer. Bylo mu 93 let. Posv. kolegium čítá 56 kardinálů, 18 je  
z Italie a 38 z ostatních zemí.

V basilice sv. Petra se konala dnešní obvyklá generální audience. Bylo přítomno na 10.000 poutníků a turistů; velký byl počet cizinců, kteří se již začínají sjíždět do Říma, aby zde oslavili velikonoční svátky.

Na audienci se přihlásilo 42 skupin; 10 bylo z Francie, ~~a~~<sup>1</sup> z Kanady,)   
 jedna ze Švýcarska, ~~1~~<sup>ho</sup> z Německa, ~~1~~<sup>2</sup> z Rakouska, <sup>po</sup> 2 ze Španělska a ze Spojených států a jedna z Filipin. Skupiny ze zámoří přijely ~~z~~<sup>do</sup> nebo se tam po svátcích vypraví. Pius XII. promluvil krátce k přítomným v hlavních světových řezech a nakonec všem udělil své apoštolské požehnání.

Francouzská katolická cena pro literaturu na rok 1958 byla udělena belgičkému spisovateli Frans Weyergansovi za knihu "Les jours heureux -Šťastné dny", za celé jeho dílo. Kniha je obranou trvalého a léty se omlazujícího maželství. Komisi tvořili přední francouzští katoličtí autoři jako Daniel Rops, Mauriac, d'Harcourt, Luc Estang aj.

Uzavřená duchovní cvičení, exercicie, nejsou anachrinismem v českém dobytí prostoru, pravil William Damarel, člen am. výboru kat. mužů o exerciciích. Nové rozměry vesmírové tvoří pro moderního člověka pokušení, aby se dal zaplavit jakýmsi pseudomysticismem hmoty. Nové a nové družice jak koby umensovaly význam člověka nebo vedou k názoru, že modlitba je postofalešné pokory, jež uvádí v pochybnost jeho posici člověka v tomto novém světě. V exerciciích odkrýváme pravé dimense člověka: měříme ho podle absolutních hodnot, hodnot, které jsou mimo člověka a vesmír, podle hodnot, které člověka i kosmos vytvořily.

Min. předseda státu Uttar Pradesh v Indii Sampurnanand se zúčastnil slavnosti otevření nového mezidiecesního semináře (v Lucknowě). Min. předseda ve svém proslovu ~~promítl~~<sup>jevil</sup> přání, aby kněží z tohoto semináře rozsévali křest. víru mezi indickým obyvatelstvem; křesťanství nelze považovat za cizí náboženství. Otvřený seminář byl původně diecesní, nyní bude sloužit bohoslovci 7 diecesí. Má 130 seminaristů.

V uplynulých dnech se objevil v západním tisku úryvek z časopisu vlasteneckých čínských kněží. <sup>z 27. října</sup> Slova pisatele mají tón ~~čínského~~ <sup>nerakuity</sup> schismatický: "Vatikán sabotuje naši čínskou Církev, stihá tresty vlastenecké kněze <sup>V</sup>a chce stále kontrolovat jmenování našich hodnostářů.. Sami chceme vzít na sebe zodpovědnost za svou Církev: sami si zvolíme své biskupy a je konsakrujeme. Vatiká nem jmenovaní biskupové (jedni) byli ze země vypuzeni, protože byli agenty imperialismu, nesmějí se do Číny už vrátit; druzí jako Mons. Kiung, biskup z Šanghaje a Mons. Tang ap. administrátor z Kantonu, jsou ve vězení, protože zradili svou vlast a se provinili proti lidu; aby <sup>nes</sup> Vatikán nemohl jmenovat biskupy další agenty imperialismu nebo pravice <sup>pravice</sup> prvky, proto prý je nutné dát v čelo osiřelým diecesím nové biskupy, z <sup>"John. Paul"</sup> vlasteneckých kněží. Někteří říkají, čteme dále v článku časopisu čínských vlasteneckých kněží, že biskupové musí být <sup>pravice</sup> sbíráleni sv. Stolicí, jinak nastane schisma; proti této námítce se brání <sup>pravice</sup> otřelým, zcela neodpodstatněným rozlišováním mezi Vatikánem politickým, který prý je nástrojem imperialismu, a Vatikánem jako autoritou ve věcech víry a mravů. Politický Vatikán <sup>odmítají</sup> Vatikánu víry prý se podrobují. - Je jisté, můžeme dodat k těmto odvážným slovům, které nemají daleko od schismatu, že právo volit a konsakrovat biskupy je výsadou samé svaté Stolice, již čínští vlastenečtí kněží chtějí být poslušni v učení víry a v předpisech víry. Jenže učení a předpisy jsou stejně jasné: Římský papež - čteme v církevním zákoníku <sup>kan.</sup> kan. 329 par 2. - jediný jmenuje biskupy, a kanon 332 & 1 dodávám že i tam, kde existuje právo kapitul nebo státu volit či navrhovat kandidáty nabiskupství, poslední slovo zůstává sv. Stolicí. Zasluhuje zmínky, že toto právo výhradní papeže je prohlášeno i v nedávno uveřejněném zákoníku kat. Církve vých. obřadů. Právem tedy pravil Pius XII. v encyklice Ad Sinarum genetes z 7. října 1954: Biskupové mají jurišidikci z božského práva, stejně tak jako papež; ale <sup>papež</sup> ji má přímo, kdežto biskupové jen prostřednictvím nástupce sv. Petra; jemu nejen prostí věřící, nýbrž i všichni biskupové vždy musí být podřízeni a vázani poslušnosti a svazkem lásky. "Plyne z toho, že přivlastnit si moc volit a konsakrovat biskupy bez výslovného pověření římského papeže znamená popřít autoritu sv. Stolice, t.j. přetrhnout svazek jednoty s kat. Církví" Jestliže nějaká křesťanská obec chce tvořit část společenství, které založil božský nás Vykupitel, čteme rovněž v enc. Ad sinarum genetes, musí být ve všem podřízena římskému papeži, viditelnému zástupci Ježíše Krista na zemi

a s ním těsně spojena ve víře a mravech. Těmito slovy se myslí celý život a celé dílo Církve; tedy i její zákony, hierarchie, kázeň; vči to, které jistě závisí na vůli Ježíše Krista, zakladatele Církve."

Právě z těchto důvodů - pro případ konsakrace na biskupa kněze, který by nebyl jmenován nebo výslovně schválen svatou stolicí, byl 9. dubna 1951 stanoven největší církevní trest exkomunikace vyhrazená ~~zcela zvl. způsobem sv. Stolici specialissimo modo~~ a to i ten, kdo konsakraci přijímá, upadají ipso facto, tím skutkem, do exkomunikace specialissimo modo tcela zvl. způsobem vyhrazené sv. Stolici; a to i kdyby ten čin vykonali pod nátlakem a vyhrožováním".

Vážná situace v Číně nám má být výstrahou a napomenutím: výstrahou, až kam může dojít zahrávání si s nepřítelem Církve. A napomenutím k modlitbě, zvl. v tyto dny: za vytrvalost a statečnost pro naše kněze, aby neustoupili tam, kde ustoupit nelze, i kdyby to mělo stát ty největší oběti. Bůh zůstává se svou Církví, i když snad dopustí aby byla křižována: byl ukřížován jeho jednorozec Syn; ale nebojme se, i Církev vstane z mrtvých a zvítězí nad svými nepřáteli, jako zvítězil Kristus.

---  
 Církev nikdy nepoznala doby sobě příliš příznivé, staletí zcela pokojná a uspořádaná, v nichž se mohla radovat z pokojného života svých institucí, se rozvíjet normálně podle svých plánů, pravil Mons. Blanchet, rektor kat. ústavu pařížského v poslední postní konferenci v basilice Notre Dame v Paříži. "Pokojný starověk či středověk existují jen v naivním a špatně informované obrazotvornosti lidí, kteří jsou znaveni přítomným bojem a se rádi od dávají snění o minulosti. I po 19 stoletích dějin křesťanství je úkol Církve nesmírný: musí čelit otázkám všeho druhu, takže není jí nikdy dopřáno definitivní řešení. Církev hledí vstříc budoucnosti, má svůj program a jej aplikuje vytrvale a trpělivě, aby stále napravovala to, co bouře zničila. Církev je přítomna otázkám doby: cítí s bolestí potíže, oběti a mučednictví svých synů, pracuje na záchrane světa, za který musí zodpovídat před Pánem svým Vůdcem a Učitelem; on ji oduševňuje a přes její bádu ji vede temnotami přítomné doby a v ní uchovává nepřemožitelnou naději," <sup>Unikátní. Bl.</sup> Letošní postní konference Mons. Blancheta měla za ústřední téma "Církev Boží".

3-4-58

... posl. n. světovou o moci a Pomocy U

Milejší Páně ...



hí posl. n. svět. zítra 11.45 ...

... (Připomí zpráv) jsem vám se sv. m.,  
3 2 1

jako dálk. franc. belgické, švédské i řecké, až po západní,  
Dálk. <sup>Włosk. Španělsk. i řeck.</sup> Dálk. <sup>a</sup> "Mauritius" aleso. Na tomto místě prosím  
• prohlásit jednací.

P. a p. h. kde můžete <sup>získat</sup> <sup>informaci</sup>, TV. sloučení zp. Evropy.

Qu. ne bud. ..."

První mít. posl. n. světovou a vysok. vol. odpadají -  
poslyste se kdy posl. w. Bu s mít. posl. n. světovou a vysokou  
Vysokou vrstvu.

ústav pro studium  
totalitních režimů

Evangelium nám výslově svědčí o tom, jakou strašnou agonii prodělávala citlivá duše Páně v zahradě Getsemanské. Zdá se nám skoro, jako by budoucí utřpení naň mnohem více působilo než přitomné, neboť pům během svého soudu nám nejen že se nehájí, jak bychom te od něho čekali, nýbrž většinou neprojevuje ani své skryté city. A přece víme, jak každý soud je ponižující, a stačí zahloubat se trochu nad zdánlivě nezaujatým vyprávěním evangelistů, abychom si uvědomili, kolik jednotlivosti musilo přivést utřpení Páně na stupeň trýznivé muky.

Zbožní poutníci všech století snažili vžít se do citě Božského Srdce a na každé den někde v Jeruzalemě, kde se zachovala byt sebenenší tradice, si horlivě představovali, co tam asi ~~HM~~ Spasitel musil duševně prožívat. I my dnes budeme hledět jít v jejich stopách a siedovat za Pánem před veleradu, kam ho vedli biřici velekněží na soud.

~~HM~~ Jarní noc byla mimořádně svěží až skoro chladná a stíny vrhané měsíčním světlem cestou na úbočí údolí Cedronu podél delší hradby chrámové se pohybovaly nervosně a energicky. Skupina biřiců s Božským zajatecem spěchala, aby co nejdříve dorazila do města. Vešli pravděpodobně hned Koňskou branou pod rohem chrámového cimbuří a netáhli se až k bráně Studničné či Pramenné, kterou se snad dalo projít rychleji k domu uřadujícího velekněze Kaifiše.

Ani jedna z těchto bran dnes neexistuje, ale zbytky obou se našly přímo vykopávkách na jih od dnešního starého města Jerusaléma. Koňskou našel Warren a Studničnou či Pramenou Guthe a Fliss v jihozápadním rohu Sionu. Nehemiáš v druhé a třetí kapitole své kanonické knihy saznamenává nejen jejich jména, nýbrž i zvěřňuje jména obrodinců, kteří svým nákladem brány obnovili. Brány vzdáli svá jména zaněpisnému poličení. Nikak se nedivime, že se udrželo nazvání Studničná či Pramená brána, neboť v době Nehemiášově vedle ní stále ještě ležel pramen Cihon, od něhož král Ezechia dal kopat svůj pováštný kanál. Zejména vější je, že babylonské zajetí novynazalo památku na Šalomounovým <sup>stále</sup> městě, jež se nacházely někde na jižním kraji dnešního chrámového prostoru, a že obnovitelé Ježu alespoň Koňské bráně totéž jméno, které mála kdysi v minulosti, v době konjunktury, kdy ještě v chovu koní spočíval jeden z významných zdrojů bohatství Jerusaléma.

Tedy jednou z těchto bran vešel Kristus Pán naposledy ve svém surtelém životě na Sion, do města Davídova, nazvaného po tomto králi, poněvadž je dobyl na Jebusitech a přeložil tam administrativní středisko svého království, a kde chtěl dokonce začít stavět chrám. Kristus Pán z něho měl vyjít nazitří, úplně z opačného konce a to na sirt na Kalvarii.

Podle tradice novozákonné, převrácené a pak všecky křesťanské, která se náschovala až do 19. století, Davídovo město bylo ~~nejmenovánem~~ rozloženo na jižní polovině téhož hřebenu, na němž stojí i chrám. Město se dnes nazývá Ofel a je ohrazeno na východě údolím Cedronu a na západě mělkým údolím Tyropeon.

Ofel byl prozkoumán v 7 archeologických kampaních od 1881 do 1928. Bohužel archeologové po svých zkušenostech nejsou nadšeni touto starobylou tradicí, poněvadž na místě Ofelu, ležícím dnes vně Sulejmanových hradeb, jež ještě dosud obkličují město, se našlo velmi málo, co by mohlo ukazovat na osídlení v době Davídově nebo kterékoli jiné.

A skutečně Annášův dům, kam chceme Pána nejprve doprovodit, najdeme uvnitř Sulejmanových hradeb. Místo čo by zahnout doleva, k domu úředujícího velekněze Kaifáše, skupina biřiců, klekoucích Krista Pána, se snažila v křivolkách uliček města zachovat směr souběžný s jižní hradební stěnou chrámu. Vědělo se, že se jde nejprve k Annášovi. Nic nemohlo být samozřejmějšího. Annáš býval kdysi veleknězem a i když ho prokurátor Gratus kolem začátku našeho letopočtu odstranil, Annáš dosáhl aspoň toho, že velekněžská hodnost nevyšla z jeho rodiny. Dokonce i nynější velekněz Kaifáš není nic víc a nic méně než jeho zet.

Na tradičním místě Annášova domu stojí dnes kaple svatých Andělů s Olivovým klášterem, Deir ez-Zeitouniš, arménských nesjednocených seister kongregace svatých Andělů. O tomto památném místě nluví poutníci již v 9. a 15. století. V 15. století existuje již kaple sv. Andělů v majetku Arménů. Podle starého podání m prý andělé zahalili tvář Boží spoličovanou veleknězovou službou. Tehdy se totiž myšlelo, že Kristus Pán byl tak potupen právě u Annáše. Sám soud před Annášem připomíná malá postranní kaplička. Již od 14. století poutníci rozjímají před olivami na dvoře, že k jejich předmětům, ještě starším olivám, privázali Pána, a než ho vedli dovnitř. Právě tyto olivy daly klášteru arabský název ez-Zeitún.

Od Annáše ho vedli ke Kaifášovi. Tedy středem města, nebo aspoň těmi úzkými uličkami, které té jarní noci zely prázdnotou uprostřed města. Jdeme-li však my dnes po jejich stopách, musíme opustit město a projít branou Báb en-Nebi Dáwid, branou proroka Davida, jež se jinak nazývá ta černá branou Sionskou, Báb Sihyr postavenou spolu s novými hradbami Jerusaléma synchon proslulým egyptským sultánem kurdského původu, Sulejmanem II. v 947 roce hedžry, t.j. r. 1540-41, jak nám svědčí nápis na bráně. Její kapeny však pocházejí ze starých hradeb, ponevadž se na jednom z nich našel i latinský nápis o třetí legii Cyrenajské v době Traj.

Tento branou se tedy dostaneme až k honosnému bývalému hřbitovu arménských patriarchů jerusalémských, v jehož blízkosti je tradiční místo domu Kaifášova, kde byl Kristus Pán vyslýchán před veleradou a kde bylo rozhodnuto vydat ho na sart Pontskému Pilátevi. Již ve 4. století jej navštívil poutník z Bordeaux a v 6. stol. tam stála bazilika sv. Petra na památku jeho pokání. Na téže místě se aspoň od 4. stol. uchovával sloup, u něhož prý byl Pán bičován, který však později sv. Jeroným a poutnice Silvie viděli ve vestibulu Sionské baziliky. Tento sloup byl v době dobytí Jerusaléma řešany za Chosroes r. 516 rozdělen ve dvě. Jedna část pak připadla bazilice Sionské a druhá domu Kaifášovu. Křižáci našli baziliku nad Kaifášovým domem v osutinách. Když Noví majitelé, Arméni ji nahradili kaplí, známou od 1145 pod jmény sv. Petra, sv. Salvatora nebo Žalář Páně, Carcer Domini.

Ale vlastní Žalář Páně uctívali poutníci v malé kapličce na dvoře. Nazývali ji také arabsky Habs al Messiah, Spasitelev žalář. Tam prý Kristus Pán zůstal neži nočním a ranním zasedáním velerady. Tam byl kdysi i sloup, u kterého prý byl Pán v noci přivázán, ale sloup zmizel.

Tato tradice o Žaláři Páně není však jediná, jež se nám zachovala. Ve výše arménského posvátného města, ale na východ, tam, kde se Ofel přikře svahuje do údolí Cedronu byla nalezena umělá jeskyně s 3,50m dlouhou chodbou a druhou, prostrannější 4,50m krát 5,50m velkou jeskyní, vysokou 3-4M, s otvorem ve stropě a se zbytky maleb a znaku Svaté země na stěnách. Jedná se tedy asi o starou cisternu, která zdáse nemohla udržet vodu a byla obydlena, jak by tomu nasvědčoval otvor. Tuto jeskyni zvanou sv. Petr in Gallicantu, sv. Petr v kuropěni, ozdobenou freskami a kostel nad ní obsluhovali východní mníši. Poutníci tam zbožně rozjímalí o tom, že sv. Petr se tam utekl, aby oplakával své zapření.

Místo je zaníceno na mapách Jerusaléma v 16. a 18. století, ale již v 14. století se ví, že tam sv. Petr trpce plakal. Necké Typikon z 9.-12. století mluví o chrámu slz a polání sv. Petra na hoře Sionu, ale neurčuje místo. Tradice mnohem méně této jeskyně není ani zdaleka tak dobře zaručena jako tradice arménské, nehledě na to, že dnešní majitelé pozemku, francouzští assumptionisté, nad jeskyní postavili překrásný chrám.

Ministrstvo kultury České republiky zařadilo tento článek do programu podporujícího kulturní dědictví České republiky

Během několika krátkých minut jsme v duchu doprovázeli Krista Pána na Jeho smutné a bolestné pouti marně v noci ze Zeleného štítku na Velký pátek. Kéž nám Pán dá také dobré pochopit, že i naší povinnosti je trpělivě snášet to, co ještě nedostívá ze strasti Kristových.

# RadioVaticana.cz 21358

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Velký pátek na Kalvarii.  
----/Archiv RaVat CECO

Slyšeli jste pásmo "Velký pátek na Klavarii". Zpěvní vložky tvořilo ~~reprezentační~~ "Popule meus" od španělského skladatele da Victoria v provedení Papáčského Sixtniského sboru zařízení mistra Barto-Moňs. Dominika lucciho, a pak meditace na první slovo Krista Pána na kříži od mistra Alberico Vitaliniho.

Své posluchače upozorňujeme na velik. poselství, které sv. Otec pronese na Hod Boží v poledne. Poselství i apošt. požehnání budou vysílávat. rozhlasem, spolu s ~~TV~~ stanicemi zap. Evropy a řadou mimoitalských rozhlasových s ~~xm~~ stanic. Protože naše pravidelná vysílání v neděli a v pondělí odpadají, podáme vám český překlad poselství v našem prvním pravidelném vysílání po svátcích, v pondělí večer.

Vat. rád. nov. 1962. v. 11. 1962

(1. X 1962. 1. 11. 1962)

**RadioVaticana.cz**  
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Vat. rozhlas zahajuje své prav. vysílání v české řeči.

Jako přípravu na obřady velikonoční vigile, které se za několik okamžiků budou konat ve všech katolických chrámech celého světa, vysíláme výklad k jedné jejich části: Svěcení křestní vody.

Slyšeli jste výklad <sup>Casti</sup> obřadu velikonoční vigile: Svěcení křestní vody.

Své posluchače upozornujeme, že zítra na Hod Boží velikonoční v poledně sv. Otec pronese své poselství k celému světu a pak udělí své ap. požehnání. Vše bude vysíláno vat. rozhlasem, k němuž se připojí Eurovise, TV stanice západní Evropy a řada rozhlasových stanic Evropy i zámoří.

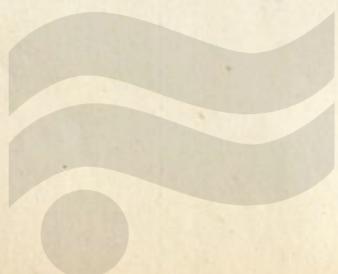
Protože zítra a v poledne všechna pravidelná vysílání vat. rozhlasu odpadají, podáme český překlad poselství až v pondělí večer o půl deváté.

Všem posluchačům přejeme radostné a milostiplné velikonce, abyste je prožili v Boží lásce a v Kristově pokoji. Pozdravujte naše vězněné v Pánu modlete se za ně s Církví, aby trpící a zmrtvýchvstalý Spasitel - ad aperi at carceres, vincula dissolvat, otevřel věznice a koncentráky a trestné tábory a rozvázal pouta. Nechť <sup>m</sup> je síla v jejich utrpení, tak aby i oni dovedli s ním vytrvat na kříži až k poslednímu Dokonáno jest. Nezapomínejme: Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega, jeho jsou časy i věky, jemu patří sláva i vláda po všechny věčné věky. Amen.

Pokoj s vámi!

Ma <sup>o</sup> ře. čtvrtého <sup>června</sup> přijal v soukromé audienci <sup>kancléře</sup> rakouského spolkové republiky Julia Raabu <sup>kancléře</sup> Rakouska u sv. Stolice Josef Kribb. Sv. Otec zavedl svého vzácného hosta do své soukromé knihovny a tam s ním setrval v delším srdečném hovoru. Nato byli představení sv. Otci i členové jeho kancléřova doprovodu.

Tisice poutníků přijelo do jordánské části Jerusalema, aby byli přízomni oslavám upeření a vzkříšení Páně. Podle mínění pozorovatelů počet poutníků je mimořádně velký, větší než jiná léta.



ústav pro studium  
totalitních režimů

### Obřady Bílé soboty: svěcení křestní vody.

V starém Římě katechumeni se připravovali během celé postní doby na přijetí svatého křtu a mnozí cizinci dokonce oddalovali svůj křest a s toužebnou nadějí hleděli k té veliké noci, kdy jej budou moci přijmout z rukou římského biskupa nedaleko hrobů knížat apoštolských.

V bělosobotních obřadech po zpěvu "Exsultet" začíná čtení starozákonních knih. Tyto lekce dosahovaly původně počtu dvanácti a shrnovalo se v nich všecko, co katechumeni již znali ze svých instrukcí o křtu a o velikonocích.

Po poslední reformě obřadů svatého týdne zůstala jen čtyři čtení. Začíná se čtením první kapitoly Genese, první knihy Písma svatého, jež jedná o stvoření světa a ukazuje se nám tak jako předobraz křtu. V druhém čtení se dovídáme o přechodu Izraelitů Rudým mořem. Při čtení o tomto přechodu nám maně přichází na mysl zázrak zmrzlých vod, kdežto jméno Rudé moře v nás vyvolá představu křestní vody, jejíž svátostnou sílu nám Kristus zasloužil svou nejmennou kravou oběti. Třetí čtení, vybrané z proroka Isaiáše, hrá různými barvami prorockých obrazů, jež povzbuzují jednak k očištění, jednak k radosti způsobené křtem, Božím pokojem a Boží ochranou. Čtvrté čtení nezapře svůj deuteronomický původ, Církev a Písmo v něm ústy Mojžíšovými pobízí k zachovávání přikázání, jež jediné pomáhá uchovat milost křestního znovuzrození.

Během posledních lekcí se již řadil průvod. To katechumeni za vedení duchovenstva se chystali do baptisteria. Po skončení čtení se průvod za zpěvu litanie ke všem svatým skutečně hnul. Všichni svatí, tito hrdinové křestní milosti, mají být totiž první, kdo přijmou křtěnce do církevního společenství.

Na Bílou sobotu se však před křtem světí voda, a my dnes se chceme trochu déle zdržetí právě u obřadů tohoto svěcení.

Preface, zpívaná při tomto svěcení, melodii a myšlenkami velmi silně připomíná předešlý zpěv "Exsultet". K jejímu lepšímu pochopení můžeme vyzvednout 5 různých vedeucích myšlenek, které se tam proplétají a které dávají jejímu textu zvláštní unikci.

Čtení proroctví přispělo k tomu, že v prefaci svěcení najdeme nejednu naprážku na předobrazy křtu. Jiný proud myšlenek spojuje jako zlatá nit jednotlivé fáze vlastního svěcení. Zdůrazňuje se však především trojí hlavní účinek křtu: odchod zlého ducha, příchod Boží milosti a spása celého světa. Všimneme-li si nyní textu blíže pod zorným úhlem těchto několika bodů, budeme, myslíme, moci lépe vychutnat jeho krásu a jeho závažnost.

Na prorocká čtení naráží hned jedna z prvních vět:

"Bože, tvůj Duch se vznášel nad vodami hned na počátku světa, aby už tehdy přirozenost vody můj přijala posvěcující moc."

O všeobecné potopě, předobrazu světového účinku křtu, mluvilo jedno ze zrušených prorockých čtení. Poslyšme zde jeho ohlas:

"Bože, tys předobrazně naznačil křestní znovuzrození všeobecnou potopou, když jsi vodou smyl zločiny hříšného světa, aby tajemstvím jednoho a téhož ži-

vlu zanikaly neřesti a vznikaly ctnosti."

Rajskou řeku a Mojžíšovy zázraky na poušti připomínaly tyto věty:

"Proto tě žehnán...skrze Boha, který tě na počátku slovem oddělil od pevniny, jehož Duch se vznášel nad tebou. On způsobil, že ses vyřinula z rajského zdroje, a přikázal ti, abys čtyřmi proudy zavlažovala celou zemi. On ti na poušti, kde byla hořká, dal sladkou chuť, abys byla pitná, a vyvedl tě ze měskály žíznícímu lidu."

Vidíme však, že předobrazy můžeme hledat i v Novém Zákoně:

"Žehnán ti i skrze Ježíše Krista, jeho jediného Syna a našeho Pána. On tě obdivuhodným zázrakem v galilejské Káně proměnil svou mocíve víno. On po tobě kráčel svýma nohama a v Jordánu byl tebou od Jana pokřtěn. On tě vypustil ze svého boku a přikázal svým učedníkům, aby tebou křtili věřící, když řekl: **JKLJHM** 'Jděte, vyučujte všechny národy a křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.'

Toto Kristovo poslání je základní pohnutkou přítomného svěcení. Při něm kněz po delším zpěvu rozděluje rukou vodu v podobě kříže, aby tím naznačil, že s kříže se Kristova drahocenná krev i milost rozlévá do celého světa. Později se dotýká vody otevřenou dlaní, aby tím naznačil, že má být voda posvěcena a tak určena jen k posvátným účelům. Později znovu rozděluje rukou vodu a přitom ji trochu vylévá ve směru čtyř světových stran, aby tak znázornil, že skrze svátosti se má Boží milost rozlévat do celého světa a oblažovat lidi všech národů, jak to přikázal Kristus. Přitom ji žehná:

"Proto tě žehnán, ~~neore~~ (vodo, skrze Boha živého, skrze Boha pravého, skrze Boha svatého..." *shřívá*)

Kněz dechne třikrát na vodu v podobě kříže a přitom říká:

"Ty svými ústy požehnej tuto obyčejnou vodu, ať kromě toho, že může při umývání přirozeně očistit tělo, také účinně očištěuje duši."

Kněz třikrát, vždy hlouběji, noří paškál do vody a přitom třikrát, vždy vyšším hlasem, zpívá:

"Ať do celého tohoto zřídla sestoupí síla Ducha svatého."

Potom třikrát dechne na vodu v podobě řeckého písma psí, což je začátek slova "psyché""duše" a tak znamením Ducha svatého a zpěvem pokračuje:

"A celé podstatě této vody ať dá plodnost, aby působila novézrození."

Pak vyzvedne paškál z vody, část posvěcené vody oddělí pro věřící a do ostatní přimíší svaté oleje, a tak se z ní stane voda křestní. Nejprve do ní přidá trochu křestního oleje ve znamení kříže a praví:

"Ať spásonosný olej posvětí tuto vodu a dá ji plodnost pro ty, kdo se z ní mají znova narodit k věčnému životu. Amen."

Podobně přidá o trochu křížma se slovy:

"Ať křížmo našeho Pána Ježíše Krista i Utěšitele Ducha svatého je vlit ve jménu Nejsvětější Trojice. Amen."

Nyní přimísi do vody stejným způsobem křestní olej zároveň se sv. křížem a přitom říká:

"Ať se posvěcující křížmo smísi s křestním olejem a s křestní vodou rovněž ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen."

Tímto obřadem bylo svěcení křestní vody skončeno a hned poté se v laterán-ském baptisteriu uděloval křest přítomným katechumenům. Vraťme se k tomu, co prefační zpěv říká o mučincích nově posvěcené křestní vody.

Ona především plaší dábla a jeho moc:

"Přikaž..., Pane, ať se odtud úplně vzdáli každý nečistý duch, ať daleko ustoupí všechna dábelská lešt a zloba. Nikde ať zde nemá vliv moc zlého ducha, ať tu nechodi zákeřně okolo, ať se sem tajně ~~zaplíži~~, ať nic neposkvrní a nezkazi. Ať je tento živel svatý a neporušený, ať není přístupný žádnému dáblovu útoku, ať je očištěn tím, že z něho ustoupí všecka zlá moc."

Na několika místech se žádá, aby tato voda mohla udělit křtu jeho specifické účinky:

"Duch svatý ať tajemně přidá svou božskou moc do této vody, která je připravena pro lidí, aby se z ní znova narodili....Ať je to živý zdroj, voda dávající život, očistný proud, aby ve všech, kdo se nechají obmýt v této spásosně koupeli, působil Duch svatý, a aby tak dosáhli dokonalého očištění a odpustění....Zde ať jsou zahazeny skvrny všech hřichů, zde ať je lidská přirozenost, stvořená jako tvůj obraz, očištěna od staré špině, a tak obnovena ve své původní důstojnosti. A každý, kdo přijme tuto svátost znovuzrození, ať se znova narodí jako celá nevinné dítě."

Blahodárný vliv křestní vody má význam nejen pro obrození jednotlivců, nýbrž i pro obnovení celého lidského pokolení:

"Shlédni, Pane na tvář své Církve a zvyš v ní mnohonásobně počet svých znovuzrozených. Vždyť mocným proudem své milosti oblažuješ své město a k obnově národů na celém světě otvíráš křestní zřídlo, aby na příkaz tvé velebnosti přijalo od Ducha svatého milost tvého Jednorozence....On ať dá vodě plodnost, aby se z ní vynořilo nebeské pokolení, počaté posvěcením a znovuzrozené z neposkvrněného lúna božského zřídla jako nové tvorstvo. A všechny, kdo se od sebe liší buď tělesně pohlavím nebo časově věkem, ať milost jako matka zrodi jako stejné děti."

A křest se skutečně stal tím zač prosila Církev, obrodnou koupelí, jež změnila tvář člověčenstva. Važme si proto důstojnosti dítěk Božích, které se nám dostává na svatém křtu, i když ji snad musíme někdy vykupovat bolestnými obětními.

Vatikánský rozhlas vítá své české posluchače u přijímačů a přeje jim  
dece hodně Kristovu <sup>dívku</sup> velikonočního pokoj, který svět nemůže ani dát ani vzít,  
 a zvláště nezdolnou důvěru, že Kristus Pán zvítězí nad všemi svými pronás-  
 sledovateli a nepřáteli, i těmi dnešními, tak jako zvítězil před 1900 lety  
<sup>Potom byl ty moudré jis vlnou.</sup>  
 svým zmrtvýchvstáním. Nezapomínejme; Kristus je stejný včera i dnes -  
 jeho jsou časy i věky - je Kristus Král, i když vítězí s kříže.

Hod Boží velikonoční v Římě. Velikonoce oslavilo v Římě na 300.000 poutní-  
<sup>na Kol. Pm. v počtu n.</sup>  
 ků a turistů, ze všech částí světa. Téměr všichni ~~se~~ shromáždili v poledne  
 na majestátním náměstí sv.Petra, aby blahopřáli k velikonocům Piu XII., jak  
 to ohlašovalo návěští, vyvěšené péčí Italské kat. ~~ace~~. Těsně před poledнем  
 pro přítomné sloužil u oltáře na podiu před basilikou mše svatou římský  
 vicegerent Mons.Traglia. Po mši svaté, přesně v poledne se objevil na vněj-  
 ší loggi basiliky svatý Otec. Byl uvítán radostným potleskem a voláním slá-  
 vy. Když se ~~volání utišilo~~, <sup>uveden hrnčí</sup> Pius XII. začal své velikonoční poselství  
<sup>přesněji ujalo jmenem mluvce</sup>  
 národů celého světa. Poselství ~~bylo~~ vysíláno Eurovisí, TV stanicemi celé  
 západ. Evropy, dále vatikánským rozhlasem, k němuž se připojilo mnoho evrop-  
 ských i zámořských rozhlasových sítí. Jiné stanice přejaly papežovo posel-  
 ství a jeho překlad v pozdějších hodinách. Poselství sv.Otce tvořilo roz-  
 jímání na slova sv.Jana: "Já jsem světlo světa." Jen skrze Krista a u <sup>něho</sup>  
<sup>a polohy</sup> nabude jak člověk tak i lidská společnost své plné dokonalosti. Světlem je  
 i Církev, pravil dále sv.Otec; <sup>Kř. m. uskutečnil mluvce</sup> ona je ochránkyní <sup>mluvce</sup> Kristova světla. Světlem  
 jsou konečně všichni věřící. <sup>Budou světlem tím, že</sup> Budou světlem tím, že budou usilovat o nas-  
 tolení trvalého a spravedlivého míru.

Poslechněte si hlas sv.Otce ze zvukového pásu:...X.

Velikonoční poselství, jehož začátek jste italský právě slyšeli, zní v čes-  
 kém překladě takto:---

Český překlad, <sup>podáme v našem zítřejším</sup> ~~závěru poselství,~~ <sup>protože</sup> vysílání. Sv.Otec tam mluví o  
Církvi jako světlu světa, <sup>jí</sup> Kristus svěřil své světlo....I věřící mají  
 být světlem světa. <sup>Dokáží to dnes, když</sup> Budou světlem tím, že budou usilovat o nastolení trva-  
 láho a spravedlivého míru....Sv.Otec končil---

U/1701  
 Po skončení velikonočního poselství, proneseného italsky, Sv.Otec krátce  
 pozdravil i poutníky z jiných zemí v hlavních světových řečech. Mluvil  
 postupně francouzsky, anglicky, německy, španělsky, portugalsky a letos po  
 prvé i holandsky. Přítomné skupiny radostně děkovaly za slova ~~určená~~ <sup>jen ji</sup>  
<sup>mluví jen my</sup>

*(Vidět všechno.)*  
Závěr setkání národů se sv.Otcem, viditelným zástupcem Krista pána na  
zemí, tvořilo apošt. požehnání:....  
*Majíme již, řekl mi někdo. Bohu.*

Slyšeli jste reportáž:Hod Boží velikonoční v Římě.

Dodáme několik zpráv: Velikonocní svátky byly oslaveny v celém kat. světě obřady, které připomínaly radostné zmrtvýchvstání Páně. V Paříži celebroval slavnou mši svatou v bazilice Notre Dame arc. kard.Feltin; ve Varšavě v katedrále sv.Jana arc.kard.Wyšinski, který též kázal; bylo přítomno na 2.000 věřících. V Budapešti tvořila mše svatá v katedrále sv.Štěpána vrchol velikonočních oslav. Kazatelé vyzývali věřící k modlitbě za budoucnost vlasti. V Novém Yorku slavná mše svatá v katedrále sv.Patrika byla současně oslavou 150. výročí založení novojorské dieceše. Zvl. dojemné byly obřady v Palestině: zúčastnilo se jich více poutníků než jiná léta. Pro katolíky sloužil slavnou mši svatou v bazilice Božího Hrobu latinský patriarcha Mons.Gori. *Vrať mi můj povinnost*

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Velikonoční poselství svatého Otce Pia XII.

/6. dubna 1958/

Milovani synové a dcery Říma a katolického světa!

Sešli jste se na tomto místě nebo jste zde v duchu přítomni, protože vás sem přivedla nesmírná žízeň po nadzemském světle, a protože slavné obřady jako by tu obnovovaly zář vzkříšení názorněji. Toužíte, aby se vás dtokla obrouzující vlna Kristova světla a jeho milosti. On je zdroj pravdy a života, on zahnal temnoty smrti a se skví jako jasná hvězda nad celým lidským pokolením. "Ille qui regressus ab inferis humano generi serenus illuxit. To je Ten, který se vrátil ze záhroby a jasně zazářil lidskému pokolení" /Velik. chvalozpěv Exsultet/.

Křesťanské velikonoce navždy budou vyzařovat světlo. Děje se tak od onoho šťastného jitru, které předpověděli proroci a na které lidé čekali po dlouhá staletí. To jitro uzřelo, jak se noc utrpení změnila v jasný a radostný den, když Kristus jako vítězný král povstal z hrobu k novému a slavnému životu, - pozvedl lidské pokolení z temnot bludů a z ~~úzkostí~~<sup>pout</sup> hříchu. Od onoho dne slávy pro Krista, od onoho dne osvobození pro lidstvo, jednotlivci a národy se budou neustále utíkat ke Kristu, který svým zmrtvýchvstáním božským způsobem zpečetil pravdivost svých slov: "Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života" /Jan 3,12/. Ze všech stran světa, s žízní v srdci a s důvěrou přicházejí k němu všichni ti, kdo milují světlo a v ně věří, kdo pocitují, jak jejich mysl tříší úzkostné pochyby a nejistota, - ti kdo jsou znaveni věčným kolísáním mezi protichůdnými naukami, a kdo zbloudili mezi prázdnými stíny světa a jsou raněni vlastním hříchem i hříchem druhých. U všech těchto lidí, kteří podobně jako vy otevřeli svou mysl své srdce božskému světlu Kristovu, obnovil se zázrak vzkříšení a nového života. Je provázen vnitřní radostí a pokojem. Po celé zemi Církve dnes zpívá zpěv "Alleluja" a vy se k němu připojujete s radostí. Tento zpěv je živým svědecstvím, že Kristus je stále "světlo světa", a že jím bude až do

skonání věků: světlem pravdy, jednoty a života lidským generacím.

Na úsvitě stvoření světlo vyšlo z rukou všemocného Pořadatele vesmíru, jenž byl ještě beztváry, neuspořádaný a plný temnot /viz Gen. 1,2-3/. Světlo tak bylo položeno do základů veškerého řádu a souladu, do počátků jakéhokoliv rozvoje a života. A podobně je Kristovo světlo v díle obnovy, které apoštol Pavel přirovnal k novému stvoření /viz Gal 6,15; 2 Kor 5,17/, prvním životodárným a nepostradatelným prvkem nového řádu, jak jej nastolil Boží Syn. To znamená, že člověk jen skrze Krista a v Kristu dosáhne své osobní dokonalosti; skrze Krista lidská díla budou plná života, vztahy k bližním a k věcem budou spořádané a ušlechtilé touhy lidí budou ukojeny; jedním slovem, skrze Krista a od Krista člověk dojde své životní plnosti a dokonalosti ještě dříve, než se objeví na věčných obzorech nové nebe a nová země /viz Zj 21,1/. Totéž Boží Slovo, které stálo u vzniku všech věcí viditelných i neviditelných, svým vtělením naplnilo dílo začaté na počátku časů: Jako "nic nebylo stvořeno bez něho", a jako "v něm byl život a život bylo světlo"/Jan 1, 3-4/, tak ani nemůže existovat pravda, dobrotnost, soulad s životem, které by neměly svůj začátek u Krista, učitele, opory a vzoru lidí. Kéž by lidé uznali pravdivost slov Kristových: "Já jsem světlo světa" a přijali je v celé jejich šíři, která nezná ani hranic ani výhrad! Kéž by vystavili rozum i srdce jeho božským paprskům! Jaký život, jaká naděje by pak vypučely na této naší zemi! Bohužel ale vidíme na druhé straně, jak vnitřní tragedie rozpolutí myslí, jak skepticismus a prázdnota činí vyprahlými tolik lidských srdců, jak lež se stává bojovou zbraní, jak se šíří nenávist mezi sociálními třídami a národy mezi, jak války a revoluce jdou jedna za druhou od poledníku k poledníku, jak se lidé dopouštějí zločinů, utiskují slabé, činí nástrahy nevinným, jak zákony nedostačují, jak cesty míru jsou neschůdné, - jedním slovem jak přes údívnu vymoženosti, kterých dosáhl dnešní moudrý a civilisovaný člověk, naše země je stále zbrázděna potoky slz. To je znamením a důkazem, že něco bylo vynato z ~~XXX~~<sup>V</sup> vlivu Božího světla, jež dává jas a činí lidskou činnost opravdu plodnor-

Nechť tedy zář velikonoc je výzvou lidem, aby znovu postavili do toho-  
to světla Kristova a aby přizpůsobili Kristovu učení a jeho programu  
svět a vše co on obsahuje: duši i tělo, národy i civilisace, jejich  
zřízení, zákony a plány! Nesmí je v tom zadržet ani nesmyslná pýcha  
ani bezdůvodný strach, že umenší svou svobodu a nezávislost své činnosti  
když se dají inspirovat Kristem. Bůh hned na začátku světa poručil člo-  
věku, aby si podrobil zemi a aby v ní byl činný/ viz Gen 1,28; 3,23/;  
ani nebene své slovo zpět ani nemá v úmyslu se postavit na místo člo-  
věka. Spiše ho chce vést a pomáhat mu, aby se dokonale naplnily jeho  
záměry; ani Bůh ani člověk se přece nemohou spokojit s jakoukoliv exis-  
tencí světa, nýbrž jen s takovým jeho životem, který je neustálým pokro-  
kem k plnosti pravdy, spravedlnosti a míru.

Avšak kde najdou lidé Kristovo světlo konkrétně a s jistotou? Po-  
moci které viditelné věci se stane světlem i smrtelným očím, praktickou  
normou jejich jednání? Jak učiní plodnými jejich díla? Vy, milovaní  
synové a dcery, to víte: strážkyní světla Kristova je Církev. Kristus  
Pán ji založil a je s ní stále. Církev je tedy v pravém smyslu slova  
"lumen de lumine - světlo ze světla", je skutečnost viditelná i věčná  
lidská i božská, časná i věčná současně. "Tomuto "městu postavenému  
na hoře"/viz Mt 5,14/ Kristus svěřil "pevnější výroky proroků - jak  
pisé svatý Petr - a děláte dobře, když na ně dbáte jako na světlo,  
které svíží na temném místě"/2 Petr 1,19/. Upřete tedy své zraky na  
Církev, a to s upřímností a rozvážností dítěk světla, ne už s nezdravým  
zalíbením škodolibostí dítěk temnot; ty se ke své škodě zastavují u ne-  
vyhnutelných stínů, které provázejí každou věc, byť jen z části lidskou.  
Stín člověka nejen že nezháší Boží světlo, právě naopak, dává mu ještě  
více vyniknout. Světlem Božím zažehnutým ve světě je ta pozorná bedliv-  
ost Církve nad naukami, její houzevnatost, s níž šíří a chrání pravdu,  
její neunáhlující se opatrnost vůči novotám a změnám, její nestrannost  
při bojích mezi třídami a národy, její neochvějnou, se kterou brání  
práva každého, a konečně její nebojácnost vůči nepřátel Boha i společ-  
nosti. Ať se otáče sám sebe každý z vás: Co by bylo v přítomné době  
ze světa, kdyby mu se nedostávalo tolik světla? Mohl by se svět honosit

vymoženosti ~~čho~~  
 tím celkem hmotně i mravního rádu, které označujeme jménem "civilizace"? Žil by ještě ve svědomích lidí cit pro spravedlnost, pro opravdovou svobodu a pro zodpovědonstv<sup>který</sup>, ~~čho~~ je tak široce rozšířen a který stále oduševňuje většinu národů a jejich vládců? A co máme říci o vědomí jednoty lidské rodiny? To se tak účinně vznáhá mezi lidmi a o jeho konkrétní uskutečnění se lidé slibně pokouší. Kdo jiný ne-li Kristus dovede shromáždit a sjednotit v jeden bratrský duch lidí tak rozdílné rodem, jazykem, a mravy jako jste vy, kteří Nám nasloucháte v tomto okamžiku, když k vám nluvíme jeho jménem a jeho autoritou? On je opravdu Ten, který zahání temnoty smrti a září jako jasná hvězda nad celým lidským pokolením.

Avšak Kristus září zeza zvláštním způsobem nad nesmírnou rodinou věřících, nad vámi, kteří se honosíte jménem Kristovým, takže on vás dokonce čini účastnými své božské výsady. K zástupům, jež ho obklopovaly Kristus Pán pravil: "Vy jste světlo světa"/Mt 5,14/. Jeho následovníci tedy mají totéž poslání jako on. To je pro ně nesmírnou ctí, ale též jim ukládá velkou zodpovědnost pro jejich jednání. "Tak ~~xxx~~ ať svítí vaše světlo před lidmi, - dodal Kristus - aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otcovi v nebesích"/Mt 5,16/. Než jaký "dobrý skutek" užitečnější světu mohou všichni křesťané dnes vykonat, ne-li když budou ze všech sil usilovat o nastolení trvalého a spravedlivého míru? Král pokoj vyzývá jednotlivce, národy i státy, zřízení i spolky, aby s důvěrou pokračovali v tomto nesnadném a naléhavém díle, jež přispěje i k slávě Boží. Této práci se musí zasvětit veškeren ten podivuhodný kapitál důmyslu a opatrnosti, jíž jsou lidé schopni, a kde by bylo nutné, dlužno použít i pevné odhodlanosti, jíž disponuje křesťanský svět. Nechť jim v tom pomohou všichni ostatní lidé, kteří opravdu milují mír. Upřímnost vůle k míru, ochota přinést veškerý rozumné ustupky, které hledá dosažení míru, otevřenist při mírových jednáních - to vše by přirozeně mělo zapudit stíny nedůvěry vzájemné. Avšak kdyby se tak nestalo - což Bůh uchovej - pak by se konečně vědělo, komu připsat zodpovědnost za nynější nesoulad. Buděte tedy světlém pokoji v tomto

světě plném temnot, a Bůh bude s vámi, ať sestane cokoliv.

Milovaní synové a dcery Říma, Italie a katolického světa, hle poselství, které vám přináší letošní velikonoce. Věřte ve světlo Kristovo a ve světlo Církve, milujte je a <sup>RAV</sup> beráte vytrvale tyto velké dary, jež Bůh udělil světu. Opakujeme vám napomenutí dávných staletí, ale činímetak s naléhavostí, jak ji žádá nejistý dnešek: "Milujte toto světlo, hledte je pochopit, uchovávejte v sobě velkou touhu po něm, abyste světlem došli ke světlu; ~~xxxxxx~~ v něm tak žijte, abyste už nikdy neupadli do smrti." Vždyť, Pane, v tobě je zdroj života, a v tvém světle užíme věčný jas" /viz Sv.Aug.Tract.34 in Joann., n.3-4 - Migne PL t.35, kol.1652-1653. Staně se!

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Ravat CECO 9-4-58.

Posl. n. rozhovor k mimoř. užit. akty moh.

na měřic vlnku: "Církev sv. Pavla" 101/1

Dnešní ovyklá generální audience se konala v bazilice sv. Petra. Zúčastnilo se jí na 25.000 poutníků a turistů. K audienci bylo ohlášeno celkem 84 skupin: 35 z Německa, po osmi z Francie, a Anglie, 7 skupin z Holandska, 6 z Belgie a další skupiny z ostatních států západní Evropy i ze zámoří. Sv. Otec krátce promluvil k přítomným v hlavních světových řečech, všem udělil své apoštolské požehnání, a pak krátce pozdravil ty, kteří byli nejbliže trůnu papežskému. Radostně pozdravován účastníky audience sv. Otec se vrácel středem vatikánské basiliky ke kapli s Michelangelovou Pietou a odtud se vrátil do svých komnat.

~~diecese ve Spoj. státech severo~~

~~Čtyři americké~~ oslavily o velikonocích 150. výročí sv. ho založení jsou to arcidiecese N.York, Filadelfia, Boston a Louisville. Ordinářem arcidiecese je kard. Spellmannovi, Mons. O'Harovi, Mons. Cushingovi a Mons. Floerschovi. Sv. Otec zaslal příležitostné blahopřejné listy. Pius XII. vzpomíná těžkých začátků Církve ve Spojených státech, potíží v duchovní správě pro neustálý příliv přistěhovalců; nechybělo však ani hrdinné statečnosti a obětavosti u prvních amerických biskupů a kněží. Díky jejich pastýřské prozíravosti Církev ve Spoj. státech se může chlubit velkým počtem kněží, svými kvetoucími katolickými školami a konečně obětavostí svých věřících, o jejichž dobro tivosti se v posledních desíti letích mohl přesvědčit celý svět. Díce se novoyorská měla při svém založení 13.000 věřících, jeden kostel, jednu školu a 3 kněze. První kostel na území diecese N.Y. byl posvěcen 4. listopadu 1786, byl zasvěcen sv. Petru, a stál v blízkosti dnešní Wallstreet. Dnes má arcidiecese půl druhého milionu věřících, kteří jsou rozděleni ve 400 farností, 2.358 kněží a 263 katolických škol s 300.000 žáků.

Z poutí, které v posledním týdnu přijely do Lurd zasluhuje zmínky pout z jižní Afriky: čítala 240 osob, mezi nimiž bylo i několik katolíků černé pleti. Výlohy pořádají jim byly hrazeny z veřejné sbírky mezi věřícími. Společná pout černých katolíků s bílými je za nynějších rasových potíží v jižní Africe vyznáním víry v rovnost lidí všech ras, protože všichni jsou členy jedné Boží rodiny. O velikonocích přijeli do Lurd na pout francouzští katoličtí studenti, a dále 350 nemocných ochrnulých. Nyní je na programu pout mezinárodní. Velkému zájmu se těší francouzsko-španělská výstava P. Maria v umění; výstavu otevřel v neděli sám franc. ministr výchovy.

Ceylon prijal jiz ve tretim stoleti pred Kristem buddhistické nabozenství. Jeste dnes jsou na ostrove zarlive strezeny nejvzacnejsi relikvie buddhismu, predevsim Buddhuv zub uschovany ve stejnojmenem chramu v Kandy. Nespoctne buddhistické chrany roztrousene po cele zemi jsou svedectvím vlivu jaký toto nabozenství melo na tradice a život celeho ostrova. Stara vitalita buddhismu zacala na Ceylone slabnout s prichodem evropanu. Roku 1505 to byli Portugalci, v polovine 17 stoleti Holandane a konecne Anglicane. V dusledku teto zmeny buddhismus se pomalu ale jiste stahoval do pozadi, az v poslednich letech se zacal citit cizincem ve vlastním dome. Probuzene narodni citeni a postupne znovunabyti nezavislosti pivedlo také buddhismus k novemu životu. Za poslednich 70 roku je markantve videt jak soubězne s touhou po nezavislosti rostl vliv buddhismu na obyvatelstvo Ceylonu. Tento vliv se v poslednich letech stava vyhrannenym a skoro vylucnym. Neni to ani nabozenska obroda buddhismu jako spise snaha ovladnou politickou strukturu zeme. Dukazem toho je pozadavek rady buddhistu, kteri se domahaji aby buddhismus byl uznan za statni nabozenstvi.

Neni sporu o tom, ze buddhiste na Ceylone jsou zivou politickou silou. Jsou toho dukazem pditické volby z roku 1956, ktere prinesly radikalni zmenu politické situace v cele zemi. Sjednocena narodni strana, konservativni a orientovana prozapadne, ktera vladla bez prestavky od roku 1948, kdy Ceylon ziskal plnou statni nezavislost, byla ve volbach v roce 1956 porazena sjednocenou narodni frontou. Toto politické seskupeni vdeci za svoje vitezstvi nejen levicovym stranam, nybrz predevsim buddhistickym mnichum, kteri pripravili podrobny program pro,obrodu buddhismu na Ceylone. Da se rici, ze ideologie sjednocene narodni fronty vysla z rukou buddhistickyh mnichu. S primou i neprimou podporou vlady dnes tito mnichove zadaji, aby politicky a nabozensky program byl co nejdrive uskutecnen. Ve snaze realizovat buddhistické idealy bylo vsak zapomenuto na prava nabozenskych mensin, coz vytvorilo na Celem Ceylone nebezpečne napeti. Strukturaine obyvatelstvo Ceylonu je tvoreno asi 5 miliony buddhistu, vic jak puldruh milionu indu, dale 750 tisic obyvatel jsou krestane, z toho katolicci maji 650 tisic vericich, a vic jak pul milionu muslimanu. Buddhisticka propaganda chce vzbudit domeni, ze tyto nabozenske mensiny nemaji prava na ceylonske obcanstvi, nebot zeme by mela byt povazovana za vylucne buddhistickou. Je sice pravda ze vsichni buddhiste takto nesmysli, ton vsak udava bojovna skupina extremnich mnichu i laiku kteři rozsiruji bez obalu podobne nazory mezi lidem. Mimoradne divoky utok tato skupina zahajila proti katolikum. Jiz v roce 1956 byla katolicka Cirkve napadena prostrednictvim jedne brozurky, ktera utocila na osobu Jezise Krista. V temž roce bylo zpaleno nekolik provisornich kaplítek. Neschazely ani hrozby. Tehdejsi vlada vsak odsoudila podobne systemy, avsak nemohla zabranit aby se podobne incidenty neopakovaly. Byla vydana jina hanebna brozurka, plna urazek Panny Marie. Knizecka je nadepsana "Kanni Mariaghe Hati" Maria Panna, divejte se. Autorem je buddhisticky mnich. Urazky v brozurce obsazene pobourily katoliky do takove miry, ze ministr vnitra byl nucen zakrocit a predlozit navrh zakona, ktery zakazuje urazet nabozenske citeni druheho.

Buddhiste verejnymi projevy i tiskem hanobi katoliky jak jen mohou. Jeden predstavitel buddhistu dokonce obvinil katoliky, ze nemaji dost vlasteneckeho nadseni, ze jsou poddanymi onoho "mocneho statniho atomu, který má 511 milionu dusi". Je jim Vatikan. Obvinil papeze jako cizaka, který chce kontrolovat ve jmenu nabozenství nejen nabozensky život katoliku, nybrz i jejich projevy obcanske. Katolickou hierarchii na Ceylone obvinil ze spionaze veprospech Vatikanu a zautocil na vladu, ze je pri-

lis blahovolna ku katolikum kdyz jim dovoluje nabozenske porady v rozhlase.

Nejzasadnejsi boj je vsak proti katolikum na Ceylon veden od predstavitele Buddhistickeho kongresu, který se konal o vanocich 1956 na Ceylone. Behem zasedani byla Cirkev napadana a spinena takovym zpusobem, ze to hranicilo az s nepricetnym fanatismem. Cirkev je pry nastrojem cizaku, ma na Ceylone pod svym dozorem ohromna bohatstvi. Jeji apostolska cinnost ma byt znemoznovana vsemi prostredky, katolicke maji byt behem ~~xx~~ dvou roku znarodneny a cirkevni majetek zdanen. Skupina radikalnich buddhistu, dnes ci-ni vsechno aby donutila vladu k realisaci tohoto programu. Je zadano ~~stazeni~~ reholnic z nemocnic a jejich nahrazeni laickymi,silami. Vlada je nad podobnym pozadavkem znepokojena, nebot nebude snadne nahradit katolicke sestry ze sanatorii pro malomocne a tuberkulosni. Pravdepodobne odstrani reholnice jen z mestskych nemocnich, pro ktere je cel kem snadne najit personal, ale zanecha je v nemocnicich a sanatoriach pro malomocne. Jeste vetsi nebezpeci hrozi katlickym skolam, ktere svou organisaci jsou chloubou katolicke Cirkve na Ceylonu. Na zaklade platnych zakonu kazde vyznani ma pravo zakladat skoly, ktrym stat udeluje podporu. Dnes buddhisticti fanaticove zadaji zruseni techto zakonu a domahaji se znarodneni vsech skol, ktere vlada financne podporuje.

I kdyz katolicka Cirkev na Ceylone neztratila vyrovnanost a klid, prece jen vystrelky buddhistickeho obrodneho tazeni znacne ztezuji misionarskou praci. Je treba mnoho opatrnosti aby nebyla ~~zadana~~ pricina k zesileni nepratelskeho tazeni. Prirozene diskriminace namirena proti katolikum se pocituje v poctu katechumenu. Katolici vsak zustavaji <sup>pevní</sup> ~~veru~~ a jejich vernost Cirkvi jen roste; sledujte ~~slabny~~ <sup>fvi</sup> ~~priklad~~ svych predku z minulosti. I pres vsechna prikori a nespravedlnosti katolicka Cirkve na Ceylone roste a sili, dokazuji to plne seminare a noviciaty. Rovnez i katolicka akce se organisuje a pripravuje.

↓  
jdom teh se Myslivec

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Mp., v dnešním vysílání vám podáme závěrečnou část velikonočního poselství sv.Otce Pia XII. Jeho první část jsme mohli slyšet v našem včerejším ~~xx-~~  
pořadu. Sv.Otec tam poukazuje na Krista Pána jako světlo světa, ~~an~~ sám Kristus Pán to pravil; je světlem i dnešnímu světu, a bude jím až do skonání věků, bude světlem pravdy, jednoty a života. Jako světlo tvořilo první čin Boha Stvořitele na začátku tohoto světa, tak Kristovo světlo je a zůstane prvním životodárným a nepostradatelným prvkem nového stvoření, <sup>An</sup> jímž je podle slov sv.Pavla dílo vykoupení. "Nic nebylo stvořeno bez něho, v něm byl život a život byl světlo" - proto nemůže existovat ani pravda ani dobratvorství ani soulad ani život, které by neměly svůj začátek u <sup>z</sup>Krista, uřitele, opory a vzoru lidí.

3 v závěrečné části svého poselství velikonočního sv.Otec pravil toto:...

4 Po skončení velik. poselství sv.Otec krátce pozdravil i poutníky z jiných zemí v hlavních světových řečech - francouzsky, anglicky, německy, španělsky, portugalsky a letos po prvé i holandsky. Nato všem přítomným na svatopetrském náměstí, jichž bylo na 300.000, udělil své apoštolské požehnání.

Tři papežské ústavy pro východní vědy Orientale, v Římě, se konají od 9. do 12. dubna studijní dny o otázkách východního mnišství. Kromě ~~učebnic~~ přednášek všeobecného rázu bude předneseno i několik referátů o mnišství ruském, ukrajinském, řeckém, koptickém, palestinském esénském a jiných východních klášterech. Přednášku pronese též dva čeští jesuité profesori na Orientálním ústavě: prof.cír.kr.práva P.Jan Řezáč na téma: Různé druhy spojení mezi východními kláštery, a prof.východní spirituality P.Tomáš Špidlík na téma: Autorita duchovní četby u ruských mnichů.

Západní tiskové kanceláře přinesly zprávu o odsouzení katolického kněze z ČSR ~~d~~.Andrýska k trestu vězení a k dlouholetému zákazu vykonávání kněžských funkcí, protože právě zneužil náboženské činnosti k propagandě proti čs.lidově demokratickému režimu. Odsouzení uveřejněné právě ve svatý týden nám připomíná, že utrpení celé Umlčené Církve je pokračováním a doplňováním utrpení samého Krista Pána.

Gnostické rukopisy z Nag' Hammadi v Egyptě.

Poměrně rychlé rozšíření křesťanství v antickém světě mělo mnoho různých příčin, ale myslím, že nesmíme zapomínat na jednu, jejíž váha byla nemalá, totiž že základy křesťanství se novým věřícím představovaly ne jako mythus, nýbrž jako historická skutečnost. lidé už měli dost pohanských bajek, které ~~jsou~~ <sup>sice</sup> na cit, ale které rozum ~~je~~ <sup>Proto lidé už ve starověku</sup> ~~odsuzoval~~ <sup>nedali</sup> náboženství, které by spisovatelé ~~zřídili~~ <sup>zřídili</sup> ~~by vyhovovalo požadavkům zdravého rozumu.~~ <sup>jehož základem je</sup> Ne že by byli odmítali charismatické a prorocké zjevy z náboženství, ale chtěli, aby také rozum sloužil Pánu, chtěli přinášet rationabile obsequium. Tato tendence byla ve starověku velmi výrazná. Ona byla sice z jedné strany Církvi na prospěch, ale z druhé strany také Církvi škodila. Potišt mnohem dálé než Církev říly v tomto směru různé sekty a mezi nimi hlavně gnostiči. Dost i snadno pochopíme snahu gnostiků po uplatnění filosofického úsudku na náboženském poli v prostředí řecké starověké kultury. V prvních dvou křesťanských stoletích egyptská Alexandrie hostila nejdůležitější filosofické školy a kroužky, zástupce to řecké kultury té doby. Právě v Alexandrii se pokusil o syntesi židovství s hřeckou a řeckou pohanskou filosofií učený Žid Filon. Z téhož místa vyšla i podobná křesťanská iniciativa z pera Klementa Alexandrijského, naprostom sahá jež našla pak značný ohlas ve spisech celé jeho školy.

Za jeden z nejrannějších pokusů o podobnou syntesi musíme považovat gnosticismus. Tento filosofický náboženský smér hlásal mnam t.zv. gnosis proti pistis. Pistis je řecké slovo, kterým se označovala normální křesťanská víra, kdežto gnosis bylo pro gnostiky něco vyššího. Za základ sice vědycky brali pravdy zjevení, ale rozumovali je pravdu pochanské filosofie a prvků mytických kultur Východu. Kombinace těchto zjevených, rozumových, sentimentálních a rozumových prvků hojně živila fantazii nevšedních duchů té doby, kteří vytvořili celou řadu gnostických systémů odstíňujících do mnoha různých dřížních sekt.

Pomyslíme-li na hloubavost takového svatého Augustina nebo jeho alexandrijských předchůdců, uvědomujeme si, že bychom mohli dledeka klidně sluvit o jakémś pravovérné gnosi, jež pak také ve skutečnosti přečkala věky. Obyčejně však dnes jméno gnosis vyhrazujeme falešné gnosi, která hledala původ světa a zla a odpověd nalézala v dualismu prvků Bůh a svět, t.j. dobrý Bůh a zlý stvořitel světa, demiurgos, duch a hmota, zemský vykupitel Ježíš a nebeský eon Kristus.

Gnosticismus chtěl být náboženstvím vybraných, zasvěcených vzdělanců. Udržoval se proto jako tajná sekta, rozšířil se však neobvyčejně na Východ i na Západ, takže již v druhém století měl více přívrženců než pravá víra. Můžeme jej smíle považovat za první pokus literárně teologického ~~z~~<sup>křesťanského</sup> učení. Gnostiči však nepohrdali ani lidovými literárními projevy a prvně křesťanské báseň, lidová náboženská literatura, apokryfní evangeliá, Skutky a Apokalypse naházené po celém tehdy známém světě jsou nám ~~pravé~~ nejvýznamnějšími svědky ohrožujícího rozšíření gnosticismu.

Duchovní a internationale kultura gnosticismu, několik o ní s dostatečnou jistotou můžeme usuzovat ze zbytků spisů, pokud nezanikly v boji s Církví, byla tak vysoká, že vítězství Církve s její malou hrstkou bojovníků musíme považovat za opravdový důkaz jejího bojského původu.

Bez spisů i jména jejich autorů, známá z tradice, nám zná ji jaksi hluše. Největší ohlas už ve stanověku měl docela jist Marcion, původem od Černého moře tehdy zvaného Fontus Luxinus, kterého r.135 hostil Řím. O jeho literární a kulturně náboženské činnosti víme plně to, že si upravoval Nový Zákon docela svobodně volně podle svého vkusu. Tak ze sv. Lukáše vynechal první dvě hlušky, poněvadž v nich je ještě příliš patrný odran Starého Zákona, z epistles svatého Pavla vyloučil listy pastýřské a list k Židům. Hledal kontradikce a rozpory mezi Starým a Novým Zákonem. Jeho poctivých služeb, mimochodem řečeno, svědomitě užil ještě v našem 20. století máří bývalý šéf sovětské protináboženské propagandy Emilián Jaroslavský-Gubelmann.

Zájem o gnostickou literaturu roste, stejně jako v biblických vědách, tento zájem je živen novými archeologickými objevy. Až do r.1850 z gnostické literatury byly známy jen zlomky, obsažené ve spisech protivníků gnosticismu, Otci, jako Ireneia, Hipolyta a Epifania. Od té doby však bylo nalezeno několik původnich gnostických rukopisů. První byly dva rukopisy z 5.-6. století, jež se uchovávají v Londýně a v Oxfordě. Londýnský rukopis obsahuje 4 velké spisy: 3 knihy Pistis Sophia, initace evangelií maniánků ve formě rozboru zartvýchvstalého Pána s učedníky a hlavně s Janem a Maří Magdalénou, pocházející z r.250-300, a zjevení Ježíše o pokání v polovině třetího století. Dvě knihy velkého "lova podle tajemství", logos kata mysteriou, z Oxfordského rukopisu odpovídají prý knihám Ježího citovaným v Pistis Sophia. Jsou však odlišného původu. První z nich, stejně jako knihy londýnského rukopisu, pochází z kruhu sekty Setiánů, kdežto druhá ze sekty Ophitů, uctívajících podle pohanatého vzoru hada. Uzáloží na nich pohnutých let se odražejí také ve vědě, neboť, třetí, berlínský rukopis prvního nálezů zůstal nevydán. Čáhorníci již netrpělivě očekávají jeho Evangelium Marie, Agokryf Jana a Sofii či Moučnost Ježíše Krista.

Mnohem víc si však slibují od manuálníhanájních rukopisů nově nalezených u bývalé vsi Cheneset-Chenoboskion, dnes el Qaṣr aṣ-Šayad. Chenoboskion leží na obhlí řeky Nilu, asi 50 km na severozápad od Luxoru, známého imposantního zřícení starověkých Théb, nedaleko od místa, kde nilská železnice, opouštěje ve stanici Nag' Hammadi levý, přenáší se přes jediný železniční most na této paměti hodně řece na pravý břeh. Místo je dosti suché a existuje tam manuálníhanájní dokonce na samém břehu Nilu malý kousek pouště. Rukopisy tam byly nalezeny ve formě ne svítků, nýbrž knih s dosti zachovalými koženými vazbami a skoro okamžitě přeneseny do Koptického muzea ve Starém Kairu, kde jí pak fototypicky vydal jeho ředitel, Dr. Pahor Lebit r.1956 na 15 tabulích.

Na prvních 46 stránkách je reprodován t.zv. kodex I. Jung, s 23 zlomky.

Zato další 110 stránek je zajímavější. Po pořádku tam najdeme Apokryphon podle Jana na 33 stránkách, Evangelium podle Tomáše na 20 stránkách a na 35 stránkách Evangelium podle Filipa, kromě Hypostase Archontů a začátku jednoho apokryfu bez nadpisu.

Největší zájem pro své literární ~~zájmeno~~<sup>ohlas</sup> vzbudilo Evangelium podle Tomáše. Vydal je a přeložil Yassú 'Abd al-Masíh, knihovník koptického muzea v Kairu. Taumá nebo Tómá aramejsky známená totéž co "didymos" řecky, t.j. bliženec, dvojče. Tomáše prý určil sám Pán, aby zapsal Jeho slova. V Evangeliu podle Tomáše po 5 úvodních řádcích najdeme 113 výroků Páně, nestejně délky, od jednoho do 25 řádků. 50 z nich pochází zřejmě z kanonických evangelií. 83. je citován už u Origena a Didyma ve starověku a zní takto: "Kdo je blízký Mne, je blízký království, a kdo je vzdálený ode Mne, je vzdálený království." 37. výrok uvádí sv. Irenej: "Často si budete mámane přát slyšet tato slova, ale nebudeste mít, od koho byste je mohli slyšet." V 19. zlomku nalézáme text citovaný již v Epideixis: "Blažený, kdo byl před tím, než byl."

O Tomášově evangeliu byly však známy i zajímavosti i jiného druhu. Pochází z první poloviny 3. století a východní Církev je odsuzovala už v 7. století. Na jakém jazyce bylo původně napsáno? Učenci si právem kládou tuto otázku, poněvadž existují 3 zlomky oxyrhyntských papyrus, nalezených r. 1897 a 1903, s řeckým textem odpovídajícím přesně některým výrokům Páně podle Tomášova evangelia. Tak první z těchto zlomků se skládá z prvních 6 výroků Tomášova evangelia. Překlad výroku 26, 27, 21, 77, 30, 31, 32 nacházíme na jiném zlomku a třetí obsahuje výrok 35. a další tři.

Evangelium podle Tomáše není posledním uveřejněným spisem svého druhu, ještě asi 44 jiných gnostických spisů, zachovaných v rukopisech, čeká na vydání. Tyto spisy bude mít svůj neznárný význam pro studium dějin prvních křesťanských století a zvláště gnostického hnutí. Z nich bude možno usoudit bez předsudků, byl-li gnosticismus jen bloudící křesťanskou sektou nebo spíše, než jedním z těliko pozdních výhonků pohanství, které svým pochutným vzletem chtělo zastínit slibné, ale dosud snad neplně zakořené mladé křesťanství, organizované v Církvi.

22158.

1230<sup>11</sup>

ústav pro studium  
totalitních režimů

*Máme vás požádaly pro anal. povolení W. Reike jeho žákem profesorem Henrym Pieronem: "Jáme vám  
Ravat CECO 11-4-58 věříme, že můžete mít možnost autorského práva využít, z  
.. zprávy a aktuality z kat. světa.*

VM. Svatý Otec Pius XII. přijal ve čtvrtek ve zvl. audienci účastníky  
13. mezinárodního sjezdu praktické psychologie; tento sjezd se koná v těch  
dnech v Rímě. Pius XII. pronesl k přítomným významnou alocuci o morál-  
ních stránkách psychologie. Podrobný obsah této alocuce podáme v jednom  
z našich příštích vysílání. - V uplynulých dnech udělil sv. Otec audienci  
skupině turistů z Islandu; bylo mezi nimi i několik členů islandského  
parlamentu. V krátkém anglickém proslovu Pius XII. přál pokoj a blahobyt  
přítomným, jejich rodinám a celému islandskému národu.

Quebec. "Nastala doby, kdy pravé dítky Církve musí vyjít z katakomb a bojovat proti modernímu pohanství, pravil arc. z Quebecu Mons. Roy k členům Klubu kard. Richelieu. Arc. ~~modern~~ odsoudil nestřídmou v jídlu a pití, šíření nemravných tiskovin a pohanské morálky." Věřící Církve byli donuceni žít po jistou dobu v katakombách, aby se věnovali modlitbě; ale dovedli též na veřejnosti hlásat a hájit svou víru: dokazuje to statečnost mučedníků. Zdá se, že mnohým katolíkům se zalíbil tento klidný život v katakombách; je šas vyjít z katakomb, a pracovat, aby nad zříceninami města dobra nebo pos aveno město zla.

Manila. Návrh zákona na zestátnění soukromých škol, předložený filipinskému parlamentu vyvolal oprávněnou reakci katolických poslanců. Jeden z nich Miguel Cuenco prohlásil, že zestátnění není v zájmu národa; zákaz cizím kněžím vyučovat na filipinských školách, rovněž obsažený v návrhu zákona, činí jej protiústavním, protože překáží pokroku a kulturnímu povznesení země. Filipiny potřebují kněží a řeh. sester, aby ~~zde~~<sup>zahraničí</sup> šířili víru a civilisaci v horských krajích! Pokud nebudeme mít dostatek vlastních kněží a učitelů, musíme přijímat je z ciziny. Náboženství a kultura neznají hranic ras a zemí." Misionáři řídí na Filipínách 820 škol.

Brusel. Belští katoličtí biskupové vydali společný pastýřský list  
u příležitosti Světové výstavy, která bude otevřena ~~později~~<sup>textu</sup> týden. "Výstava  
bude mírovým setkáním všech národů, bude konfrontací rozdílných civiliza-  
cích a jejich pojetí o štěstí člověka. ~~Na~~<sup>am</sup> materiální blahobyt a podivu-  
hodné technické vynálezy ~~přivedou~~<sup>ne</sup> lidí ke štěstí; jediným základem na  
němž lze vybudovat toto štěstí je Kristovo poselství. Biskupové závěrem  
zvou katolíky, aby cizím návštěvníkům ukázali náboženskou životnost a  
apoštolskou plodnost Církve.

Angers. Při katolické universitě v Angers ve Francii se koná od 8. do 12. dubna 69. sjezd Ústředí francouzských katolických organizací "Union des Oeuvres Catholiques". Ústředí slaví letos 100. výročí svého založení, prvním jeho předsedou byl slavný Monsignore de Segur. Biskupovi z Angers Mons. Chapouillovi zaslal sv. Otec příležitostný list: Pius XII. <sup>druhý</sup> vzponíná krátce založení ústředí a jeho schválení papežem Piem IX. r. 1873; a děkuje představitelům za to to Ústředí vykonovalo pro dobro Církve ve Francii, především na poli výchovy mládeže a apoštolátu ve farnosti. Nato sv. Otec jedná o tématu jubilejního sjezdu: "Pastorace mezi mládeží". Sv. Otec naléhá, aby mezi jinochy a dívками byla probouzena a pěstena povolání k duchovnímu stavu. Otázky spojené <sup>druhý</sup> s výtrvalostí mládeže ve víře mají být studovány s živou vírou, se zdravým optimismem a s pedagogickou odborností.

Další práci ústředí sv. Otec posílá své apoštolské požehnání. <sup>debut</sup> <sup>Svatořík</sup> <sup>na 3.000 lidí</sup> Lisabon. V úterý byl zahájen v Lisabonu první sjezd o otázkách týkajících se života podle evangelických rad. Je přítomno na 1800 příslušníků stavu dokonalosti, členů řeh. řádu kongregací, <sup>družení</sup> <sup>soustředění</sup> <sup>zájijících</sup> společným životem a konečně i laických institutů, mužských i ženských. Ústředním heslem sjezdu jsou slova: "Stavy dokonalosti a základní známky Církve: její svalnost jednota katolicka a apoštolskost." Cílem sjezdu je studium a provedení předpisů a pokynů svaté Stolice o životě podle evangelických rad. Předmětem několika relací bude ap. konstituce Sponsa Christi, o přizpůsobení řeholního života sester požadavků dnešního života. Portugalský sjezd stavu dokonalosti zakončí sám sv. Otec, rozhlasovým poselstvím v neděli. <sup>místo</sup> <sup>do místního opusu</sup> <sup>na 1.000 lidí</sup> Rím. Italská rozhlasová a televizní společnost RAI uspořádá v neděli ve vatikánské aule <sup>a užíváním</sup> delle Benedizioni koncert ke cti sv. Otce Pia XII. a za jeho přítomnosti. Budou provedena díla, která si sv. Otec zvolil: Z oratoria Narození Páně od italského mistra Perosiho část Zvěstování, dále Beethovenova první symfonie <sup>do magistrum opus 21</sup>, a konečně z opery Parsifal od Richarda Wagnera předehra a intermezzo Agape sacra. Orchestr a sbor římské rozhlasové stanice řídí Artur Roźinski. Účinkují <sup>na</sup> přední italští sólisté. Celý koncert bude vys. vat. rozhlasovou stanicí, jedním z italských programů, a část též v Eurovisi, TV stanicemi záp. Evropy. Koncert začíná v sobotu <sup>v pátém vydání</sup> <sup>o půl šesté</sup>.

V dnešním pořadu Nedělní zvony uslyšíte úvahu "Třetího dne vstal z mrtvých Nejdříve přehled zpráv vat. rozhlasu. Svatý Otec Pius XII. udělil zvláštní audienci účastníkům studijních dnů o východním mnišství. Tyto dny uspořádal Papežský ústav pro vých. vědy Orientale v Římě. Ve ~~francozské~~<sup>přednášku</sup> alokuci Pius XII. shrnul dějiny východního mnišství, které dalo základ ~~západnímu~~<sup>evropskému</sup> řeholního života na Západě. To co by se mohlo nazvat spiritualitou pouště; tento projev rozjímavého ducha, který hledá Boha v mlčení a odříkání; to je volání Ducha svatého, které neustane pokud zde budou srdce ochotná slyšet jeho hlas. Samotu klášterů nezalidňuje ani strach ani bolest ani pouhá opatrnost nýbrž láska k Bohu. Jaké vítězství Všemohoucího, jaká sláva Spasiteli, že vždy, uprostřed velkých moderních měst, i v zemích nejbohatších, na březích

Gangu stejně tak jako v afrických pralesích jsou duše schopné zasvětit celý svůj život: klanění a chvále, duše, které se ochotně zasvěcují díkůvzdání a modlitby, které se svobodně činí zástupci lidstva před Stvořitelem a ochránci svých bratří u otce nebeského. Vmnísský stav ve své podstatě !  
Několik tisíc katolíků arcidiecéze bombajské se sučastnilo prosebné pouti za věřící Církve umlčené. Pout organisovala Unie modliteb za Čínu. Poutníci vyšli z hlavního bombajského náměstí v modlitbě a za zpěvu zbožných písni kráceli městem do jednoho kostela na předměstí. Tam k účasti promluvil arc. kard. Gracias. Vyzval katolíky, aby dokázali svou víru v jednotu tajemného Těla Kristova modlitbou za trpící údy, za všechny, kdo dnes pro svou věrnost Kristu musí trpět příkoří.

Podle posledních statistik 9.327 Belgačanů pracuje v misích; za rok 1957 se tento počet zvýšil o 280. Kněží a bohoslovci je 3.969, řeh. sester

4.328, bratří laiků 871 a ~~IX~~ 159 laiků.

Rakouská Společnost sv.Petra Kanisia, který ~~užívá~~ finanční pomocí studiu na kněžství (chudým bohoslovcům) oslavila 40.výročí svého založení. Spolek sv.Kanisia založil arc.kard.Gustav Pfeiffli. Dnes má 80.000 členů. Spolek umožnil studium 1.400 kněžím.

Vhodnost večerní mše svaté vyzvedl biskup z Osnabrücku Mons. Wittler. Člověk potřebuje i večer obnovit se duševně, tak jako večer hledá trochu tělesného odpočinku a zapomenutí. I v atomové éře Kristus zůstává cesta pravda a život

Bílou nedělí končí velikonoční týden. Den co den nám v něm v evangeliu při mši svaté (Církev svatá) vyprávěla jinými a jinými slovy ~~o mrtvých Pánů~~<sup>o mrtvých Pánů</sup> nejvýznamnější pro dílo spásy. "Nevstal-li Kristus Pán z mrtvých, psal svatý Pavel, marná je naše víra", a právem: Kristus Pán tak učinil zázrak zázraků, splnil to, co předpověděl, podal nejpádnější důkaz svého božství, potvrdil vše, co žádal a sliboval.

Kristus Pán výslovně a opětovně předpovídá své vzkříšení. "Hle ubíráme se do Jerusalema, slyšeli jsme na druhou neděli po devítníku, ~~tak~~<sup>tak</sup> naplní se všechno, co proroci napsali o Synu člověka. Bude totiž vydán pohanům, budou se mu posmívat, tupit ho a na něj plivat, a až ho zbičují, zabijí ho, ale třetí den vstane." Podobnou předpověď bychom mohli číst ještě na dalších místech. Kristus Pán ~~nejen~~<sup>ale</sup> předpovídá své vzkříšení, on se na ně odvolává jako na největší důkaz svého božství: nezůstane v nitru země déle než tři dny a tři noci - podle židovského počítání - pak vstane vlastní mocí.

Na Vzkříšení jako na největší důkaz božství Krista Pána se odvolávají apoštolé: od první řeči Petrovy v den seslání Ducha svatého až po Zjevení svatého Jana, které je poslední knihou Nového zákona, všude se opakuje jako refrén: Kristus vstal z mrtvých, jak předpověděl, my jsme ho po ~~mu~~ zmrtvých-vstání viděli, se ho dotýkali a s ním rozmlouvali. Osmkrát je Kristovo vzkříšení ústředním tématem v řečích apoštolů: ať mluví Petr nebo Jan nebo Pavel ať mluví k lidu, nebo k členům synedria nebo k prvním křesťanům ze Židů z Řek, k Aténanům k králi Agripovi nebo k prokurátoru Festovi. Svatému Pavlu je vzkříšení základem jeho víry: "Nevstal-li Kristus z mrtvých, marné je naše kázání, marná je i vaše víra". I sami farizeové chápali, že Vzkříšení by bylo největším důkazem nové víry, která se rodila; proto žádali Piláta o stráž k hrobu, aby nedošlo k nějakému počinu.

Není tedy pochyby o tom, že apoštolé byli pevně přesvědčeni, že Ježíš vstal z mrtvých. Byli svědky, že Ježíš skutečně zemřel, byl uložen do hrobu; tento hrob byl nalezen prázdný, a konečně Ježíš živý ~~a~~ vzkříšený se ukázal mnohým. Kristus Pán skutečně zemřel na kříži, ne pouze zdánlivě; nikdo nemůže říci že se v hrobě probral z mrákot a vyšel ven. <sup>Myslím kříž vznik</sup> Wzpomenme na krvavý pot v zahradě Olivetské, na římské bičování, jež bývalo tak kruté, že oběť nejednou už při něm dokonala; při křížové cestě mu musel Šimon Cyrenejský pomoci - jinak by na Golgotu ani nedošel. Kristovu smrt na kříži dosvědčuje očitý svědek: svatý Jan Evangelista. Svědčí o ní vojáci: protože byl mrtev, kopím mu jen

prokláli bok, kdežto ostatním dvěma odsouzencům zlámali ~~údy~~<sup>t.j.</sup> usmrtili je. A ostatně i toto probodení boku by stačilo, aby zabilo člověka. A když Josef Arimatejský požádal Piláta o mrtvé tělo Ježíšovo, tu setním smrt Kristovu potvrdil.

Ježíš byl po své smrti pohřben. Dokazují to všichni evangelisté, a udávají podrobnosti: Byl pohřben do nového hrobu ve skále, ovinut plátny a zbožné ženy použily k pomazání mrtvého těla asi 32 kg myrhy a aloje; z oné směsi vycházela taková vůně, že by Ježíše musela zadusit, kdyby byl pochován jen zdánlivě mrtvý. Ke hrobu byl přivalen kámen, ~~hrob zapečetěn a postavena~~  
~~na něm~~ stráž.

Hrob byl nalezen prázdný. V neděli ráno, jak vyprávějí evangelisté, se země zachvěla, kámen se odvalil, a vojáci po prvním úleku zjistili, že hrob je ~~prázdný~~<sup>byl prázdný</sup>. Oznámili velekněžím pravdu, ale ti je podplatili, aby řekli, že v noci, zatím co spali, přišli učedníci a tělo ukradli. ~~Tužba: Nebyl ukradeno tělo Ježíše Krista, ale bylo ukradeno jeho hrobového kamene.~~ Ježíš živý se ukázal učedníkům a mluvil s nimi. Evangelia vypočítávají 10 různých zjevení, a svatý Pavel v listu ke Korintským uvádí další dvě. Byla to zjevení bdícím lidem, za dne, zjevení zblízka, opětovná. Svědky zjevení nebyly jen ženy, nýbrž i muži, apoštoli, kteří pochybovali, ~~omstydlně~~ které Kristus Pán musel přesvědčovat, že to je opravdu on. Zjevil se celým skupinám, ~~na~~ př. 500 učedníků, na hoře v Galileji. Zjevení se udála za různých okolností na různých místech: u hrobu, ve večeřadle, u jezera atd. Apoštoli byli pak o Kristově vzkříšení tak přesvědčeni, že pro ně trpeli. Kristus Pán tedy zemřel, ale znova se vrátil k životu, ne sice našemu pozemskému, ~~podrobenému~~, utrpení, k životu řízenému zákony místa a času, nýbrž k životu oslavěnému. Volně procházel zavřenými dveřmi; neexistovaly pro něho vzdálenosti. Jedl sice s apoštoly, aby jim ukázal, že nevidí jen ducha nebo přízrak. Nepotřeboval toho. Žil životem nebeským, takovým jakým budeme jednou žít i my. "Věříme v Ježíše, který třetího dne vstal z mrtvých."

Při všech našich úvahách jsme vyneschali jedno: Opírali jsme se o evangelia. Tyto knihy a pravost jejich svědectví ~~byly~~ <sup>byly</sup> zasluhovány vlastní úvahy. Spokojme se dnes jen s několika slovy: Jsou ~~to~~ historické knihy, na sané už v prvním století. Není těžké pochybovat o nich dnes po 1900 letech: nezapoměňme však, že byly napsány za neustálé a pozorné kritiky Ježíšových současníků, kteří si pamatovali příběhy, které čtli, a kteří by jistě protestovali, kdyby bylo napsáno něco co nebyla pravda. Nám katolíkům a všem křesťanům ručí.

jedná se o

za pravdivost evangelií sám Bůh, Ten inspiroval svatopisce, vedl je, aby ve věci zjevení nenapsali nic nepravdivého. A ke zjevení, ano jeho korunou je právě z ~~rtvýchvstání~~. Není proto divu, že všichni ti, kdo začali kritizovat evangelia, dříve nebo později odmítli přijmout i Kristovo zmrtvýchvstání a hleděli je nahradit nejrůznějšími výmysly. Celá otázka se tedy soustřeďuje na otázku historické existence Krista Pána. A ta je zaručena, ať si ta t.zv. věda ~~říká~~ cokoliv. Flavius Josefus, ještě v 1. století ~~našeho~~ křesťanském ve svých Židovských ~~historiích~~ dějinách se zmínuje ze široka o našem Kristu Pánu, a svou zprávu končí takto: "Počet teh, kteří ho milovali, nevymizel, ani když Pilát na udání předních z našich lidí ~~ho~~ se odsoudil na kříž. Ukázal se jim třetího dne, tak jak to o Mesiášovi předpověděli proroci".

Vím, že vy kteří mi nasloucháte, věříte v Krista Pána, Bohočlověka, že třetího dne vstal zmrtvých: Potvrdil tak že je Bůh, stvrdil vše co kdysi hlásal a konečně i nám dodal důvery a naděje: V našem životě tomu bude jako v jeho Po Kalvarii vždy přijde radost a slunce velikonočního jízdra. ~~Ani nás ani jízdu~~ a ~~nezmění~~ nás ani to nezmění ~~hod~~ jízdu.

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Vážení posluchači,

Úvaha na Bílou něděli

Denně slyšíme v rozhlasu, vidíme v televizi a čtěme v novinách o tak zvaných nějdůležitějších událostech současných dějin. Je to jako velký příval papíru, slov, hluku a gest. Všechny události a úspěchy současné vědy a techniky sice mohou <sup>mít</sup> zaujmout na den, či dva - samy jsou ale však brzy pohlceny novou vlnou jiných událostí. ~~O~~ čem jsme včera přemýšleli s dojetím, je dnes už opět ~~překonáno~~. Naše duše hledá v tomto neustálém toku nestálých lidských věcí pevný bod, o nějž by se možná mohla opřít, vzpřímit, odpočinout - a hlavně najít spásu.

Každý rok nám Kristova Církev zvěstuje poselství, jež je stále nové - navzdory staletím, stále platné a jež nepodléhá zákonu novinářské propagandy. O velikonočních nám mluví Církev o velkém tajemství našeho vykoupení. Zve nás k zamýšlení a k novému prožití ústřední skutečnosti našeho křesťanského života: Kristus vstal z mrtvých. Zatímco halasné zprávy o událostech našich dnů nás buď neohrávají bez zájmu nebo nás naplňují úzkostí o osud lidstva, poselství o našem vykoupení skrze Kristovu lásku a kříž by nás mělo stále naplnovat radostí a nadějí. Radostí z toho, že jho našich hříchů a vin bylo zlomeno a otevřena cesta k osobnímu očištění; a nadějí, že už nejsme sami necestě z času k věčnosti, nýbrž že je s námi jako náš bátr Vtělený Bůh, Kristus - "Cesta, Pravda a Život".

Svatý Jan Evangelista, který byl přítomen, když se Pán Ježíš poprvé zjevil svým učedníkům, napsal: "I zaradovali se učedníci, když spatřili Pána". Po dlouhých hodinách úzkosti, nejistoty a bezradnosti konečně světlo, jistota a radost. Pán vstal opravdu z mrtvých. Je tu mezi nimi, mluví na ně. Chápe jejich hluboké překvapení, jež jakoby ochrnulo myšlení. Vidí jejich poslední pochyby, žádá je o něco k jídlu, aby jim ukázal že jeho tělo skutečně žije - a vyzývá je, aby se jej dotkli a poznali, že to je on. Neskutečné halucinace nejí, ani nemají těla a kostí.

Ovšem Pán Ježíš věděl, že apoštоловé neměli jen zapotřebí jistoty a světla, nýbrž též míru pro svou strachem unavenou duši. Proto jim hned na začátku říká dvakrát: "Pokoj Vám".

Člověk potřebuje nejen míru na této zemi a zabezpečení svých hmotných potřeb, ale především potřebuje míru a pokoje pro svou duši. Ježíš nepřinesl své Církvi politický mír a klid natéto zemi. ~~V~~<sup>A</sup>ndobře - a sám to předpověděl - že jeho Církev bude stále pronásledována, takovým nebo jiným způsobem. Ježíš svou smrtí na kříži a svým zmrtvýchvstáním vykoupil pro lidské srdce mír a pokoj, když usmířil nebe a zemi, člověka a Boha a vytvořil tak znova porušený věčný, duchovní řád.

Při prvním zjevení zmrtvýchvstalého Krista ~~yky~~ apoštolum ve večeřadle chyběl jedině apoštol Tomáš, odvážný, prudký člověk, který se rozhodoval vždy rychle a snad i někdy zbrkle, který jednal otevřeně se všemi. Tomáš první přemohl bolest a smutek nad smrtí svého mistra. První se odvážil vyjít z domu, kde se ~~uzkyli~~ ~~uzkaz~~ apoštolové ze strachu před židy, - patrněchtěl sám na vlastní oči vidět, co se děje v Jeruzaleme a jaká panuje mezi židy nálada. Sv. Jan ve svém evangeliu nám popisuje první setkání Tomášovo s Kristem Pánem ~~sice~~ jedno uše a prostě, ale zato tak výstižně a skvěle, že každé rozvedení je zbytečné. "Avšak - píše apoštol Jan - Tomáš, jeden ze dvacácti, který se nazývá Blíženec, nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Řekli mu tedy ostatní učedníci "Viděli jsme Pána". On jim však řekl: "Neuvidím-li v jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím-li svůj prst na místo hřebů a nevložím-li svou ruku do jeho boku, neuvěřím". - A po osmi dnech byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl "Pokoj Vám". Potom pravil Tomášovi: "Dej sem svůj prst a podívej se na mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož ji do mého boku; a nebud nevěřící, nýbrž věřící". Tomáš mu na to odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh"! Ježíš mu řekl: "Že jsi mě uviděl, Tomáše, uvěřil jsi. Blažení, kdo neviděli a uvěřili".

Tolik evangelium sv. Jana. Když se dnes ve dvacátém století vmyslíme a vžijeme do situace apoštolů a ~~xxxi~~ mladé církve v Jerusalémě, poznáme, že se sice změnila vnější tvářnost světa, ale že přece jen člověk a hlavně Bůh zůstali ~~up~~tiž. Člověku zůstala jeho potřeba být vykoupen a Bůh i dnes se k nám blíží svou láskou a milosrđenstvím skrze svého Vtěleného Syna ~~ežíšse~~ "rista, jenž zůstal nášim vykupitelem včera, dnes i zítra. Velikonoční svátky nám zvěstují ~~xxxix~~ nějdůležitější skutečnost lidských dějin: život zvítě-

zil nad smrtí, dobro nad žlem, světlo nad tmou, milost nad hříchem, láska Boží nad nenávistí satanovou a slabostí člověka: Ježíš Kristus nás vykoupil z područenství nicoty, abychom žili skrze něho na věky. Otevřme své srdece, aby toho božské poslání padlo do naší duše, hluboko až na její dno, a aby tam vzkříčilo jako dobré, zralé zrno a přineslo toužené osvobození a sílu žít nový, ~~lyžej~~<sup>lyžní</sup> život v Kristu. Snad chápeme dnes lépe, co znamená křesťanská svoboda a vykoupení člověka skrze Kristovu krev a Kříž. To jsou hodnoty, jež nám nemůže dodat žádný podnik anáho nařídit žádný úřad. To jsou hodnoty jichž se nám dostalo a dodnes udržuje z vykupitelskou láskou milujícího srdce Spasitelova skrze jeho Církve a její svátosti.

Tak jako apoštolové tak i my dnes potřebujeme jistoty o Ježíši Kristu. Naše doba je dobou šerosvitu, přechodu a nejasnosti.. Nejden z nás se snad ptal, zda i zítra bude platit Kristovo evangelium a zda i v budoucnu budeme potřebovat Kristova kříže a vykoupení. Drazí přátelé, nebudeme slepi a pohledem na Krista a na jeho Kříž, který už přes devatenáct století stojí pevně zasazen do naší země. Byl vždy cílem bloudících duší, jimž dával smysl života; byl vždy pramenem sily a studinici osvěžení pro uštavené a unavené poutníky pozemských cest. Lidský um a síla lidského ducha je schopna dnes rozkládat a zase skládat hmotný svět - ale zůstane vždy konečná, zůstane vždy smrtelná a odysouzena sama ze sebe k nicotě, kdyby tu nebyl Bůh, o nehož by se mohla opřít. A Bůh se k nám blíží i dnes skrze Krista, jeho Kříž a jeho Církev. Proto i dnes slyšíme jako vysvobožující poselství slovoa Kristova: "Já jsem světlo světla; kdo věří ve mne nezahyne na věky. Nebudu a země pomírou, ale slova má nepomírou." Církev Kristova, do níž patříte jako vykoupení - se nemusí bát boudoucnosti. Ona překoná a přetravá všechny lidské převraty, protože není vybudována na vratkém základě lidských zájmů a rozpočtů, nýbrž na skále a na srdci Bohočlověka, na jeho vítězství nad smrtí ~~střaze~~<sup>střeží</sup> zmrtvýchvstání."

"Pokoj Vám", - tato slova opakuje i dnes Kristus skrze svou Církev pro nás, protože i my potřebujeme jeho mír a pokoj. Apoštolum nestachačí klid a bezpečí před židy, když se ukryli do večeřadla. V jejich duši byl strach a úzkost, jejich dosavadní svět a naděje byly Ježíšovou smrtí zvráceny.

I nad naší dobou visí temný přízrak strachu a úzkosti - ze zloby lidí, kteří jsou bez Boha a bez mravního zákona /zneužívají výsledků vědy a zákonů přírody. Často se ohlížíme po světle a po cestě, jež by nás vyvedla z tohoto strachu a dala nám mír našim srdcím a duším. Ježíš Kristus - i dnes přichází k nám a svou vykupitelskou láskou a světlem svého evanglia a svého zákona nám říká: Nebojte se, pokoj s vámi. Volá nás, unavené a utrmácené hledáním míru a pokoje na této nenávistí vzdálené a rozdělené zemi, abychom jako apoštol Tomáš vložili nejen své prsty a svou ruku do jeho boků, nýbrž abchom vložili do jeho otevřeného Srdce své naděje, své úzkosti, své bolesti - své touhy - vše, s čím nemůžeme být hotovi a co je tak nutné k našemu lidskému životu. Neboť on je i dnes jako včera „Mesiáš, Syn Boží, v jehož jménu vírou máme život.“

**RadioVaticana.cz**  
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Poslechněte si zprávy vat. rozhlasu a pak komentář k velikonočnímu poselství sv. Otce Pia XII.

Dnes v neděli v poledně sv. Otec se pomodlil před mikrofony vat. rozhlasové stanice modlitbu Regina coeli. Spojil se tak v duchu s účastníky sjezdu příslušníků stavů dokonalosti, který se konal v Lisabonu v Portugalsku. Modlitbu Regina coeli spolu s apoštolským požehnáním vysílala též portugalská rozhlasová síť.

V sobotu večer uspořádala italská rozhlasová a televizní síť koncert ke cti Pia XII. a za jeho přítomnosti. Koncert se konal ve vatikánském sále zvaném Aula delle Benedizioni. Byly provedeny skladby, které si sv. Otec zvolil: z oratoria Natození Páně od Perosiho část Zvěstování, dále symfonie in do maggiore od Beethovena, a z opery Parsifal od Richarda Wagnera předehra a intermezzo Agape sacra. Účinkovali přední italští sólisté.

Řídil Artur Rodzyński. Po skončení koncertu Pius XII. poděkoval všem účinkujícím a blahopřál dirigentovi, i sólistům k jejich zdařilému výkonu. Část koncertu byla vysílána ~~Eurovisi~~, TV stanicemi západní Evropy.

Ve čtvrtek byla sloužena v bazilice S. Maria Maggiore mše svatá za Umlčenou Církev. Celebroval dp. Tatarský, a při mši svaté zvl. vzpomněl věřících kněží a biskupů své rodny Bělehradu.

V neděli 27. dubna se bude konat v bazilice sv. Petra obřad beatifikace zakladatelky řeh. společnosti Sester opuštěných starců, Matky Terezy od Ježíše, Jornet y Ybarsové ze Španělska. Beatifikaci bude přítomno na 1.000 řeh. sester této Kongregace, která má domy především ve Španělsku a v zemích Latinské Ameriky, a asi 70 straců z jejich útulků, dále zástupce španělské vlády a španělského episkopátu a vzdálení příbuzní nové blahořečené. Sl. Boží Tereza od Ježíše Jornet y Ybarsova zemřela.

*Už 7. dubna*  
Na 13. duben připadá smutné výročí pro Církev v ČSR. V noci na 14. duben r. 1950 byly přepadeny mužské kláštery a tak začala likvidace řeholníků. A přece ani nyní po 8 letech řeholníci nezmizeli: dokazují to opětovné proceny proti nim; třeba rozptýleni stále prý jsou nebezpeční bezbožec-kému režimu. Nezapomínejme na naše setříčky i řeholníky; a dle možnosti jim pomáhejme; vyvracejme ~~zpracování~~ pomluvy a povidačky proti nim. A modlete se aby i pro ně nadešel den vzkříšení a oni mohli znova vykonávat svůj apoštolát k dobru vlasti i Církve.

Velikonoční poselství sv.Otce, které Pius XII. pronesl na Hod Boží k téměř třem stům tisícům poutníků a turistů a které bylo rozšířeno do celého svobodného světa rozhlasem, televizí i tiskem, bylo poselstvím světla, poselstvím křesťanského a nadpřirozeného optimismu. Kdežto političtí představitelé jen šíří strach a smutek svými slovy o válce, zbrojení, i když z taktických důvodů ~~je~~ snad ~~chce~~ ji zastavit - svatý Otec mluví o světlu a pokoji: Toto světlo existuje a je v nás: je jím vzkříšený věčný Kristus, nepřemožitelný Vítěz nad zlem; je jím Církev, Kristova neposkvrněná snoubenka, ochránkyně a nositelka jeho světla; a konečně i každý křesťan: má být světlem světa, vydávat svědeckví Kristu. Kdykoliv lidé překonali nějaký myšlenkový systém začali se domnívat, že Bůh je mrtev, že ho vypudili ze svého nového světa a že se už neobjeví na světová scéně. Jen ~~silnictví~~ lidí si může namlouvat, že zničí nekonečné konečným, všemohoucnost nicotou, světlo temnotami. Přes všechny ty lidské -ismy, systémy a negace, lidská mysl žízní dále po věčném a hledá světlo Kristovo."Ze všech stran světa, s žízní v srdci a s důvěrou přicházejí ke Kristu všichni ti, kdo milují světlo a v ně věří - kdo cítí, jak jejich mysl tíží úzkostné pochyby a nejistota; všichni kdo jsou znaveni věčným kolísáním mezi protichůdnými naukami, kdo zabloudili mezi prázdnými stíny světa a ~~jsou~~ raněni vlastními hříchy i hříchy jiných." Bůh neptaří minulosti, Kristus je stále aktuální, světlo nezhaslo a lidé ~~stále~~ <sup>hned</sup> pocitují ~~nejsou~~ <sup>že tomu</sup> osvobození z hříchu a ~~te věčným životem, který pramení z Boha.~~  
 Jako na ~~základu~~ <sup>usvitě</sup> stvoření světlo tvořilo začátek veškerého řádu, rozvoje a života, tak prvním životodárným a nepostradatelným prvkem nového řádu, obnovy, je Kristovo světlo."Skrze Krista a od Krista dojde člověk dojde člověk své životní plnosti a dokonalosti.. Nemůže existovat pravda, dobro, soulad, život, pokoj, které by neměly svůj začátek u <sup>z</sup>rista, učitele, opory a vzoru lidí, praví sv.Otec a dodává: Kéž by lidé uznali pravdivost slov Kristových  
 Já jsem světlo světa a přijali je v celé jejich šíři. Jaký život, jaké naděje by byly vypuštěny na této naší zemi. Bohužel však vidíme, jak přes všechny údivné vymoženosti, kterých dosáhl moudrý a civilisovaný člověk, naše země je stále zbrázděna potoky slz. To je znamení a důkaz, že něco bylo vytrženo z vlivu Božího světla! Velikonoce mají tedy být lidem napomenutím, aby postavili do Kristova zpět do Kristova světla a přizpůsobili jeho programu svět se vším co má. "Nesmí je v tom zadržet ani nesmyslná pýcha ani bezdůvodný strach, že ~~nikt~~ omězí svou svobodu nebo že jejich nezávislosti činnost pozbude

dají-li se inspirovat Kristem. Bůh na začátku světa poručil člověku, aby si podrobil zemi a aby na ní pracoval; Bůh nebene své slovo zpět ani nemá v úmyslu postavit se na místo člověka. Spíše ho chce vést a pomáhat mu aby se dokonale naplnily jeho záměry, - tak aby svět byl na neustálém pokroku k plnosti pravdy, spravedlnosti a míru."

Nanebevstoupením Kristus Pán odešel z tohoto světa; avšak jeho světlo zůstalo. Svěřil je Církvi ~~již~~<sup>ještě</sup> proto založil a je ~~je~~ stále. "Upřete tedy své zraky na Církev - na toto město postavené na hoře - s upřímností a rozvážností dětí světla, ne se ~~z~~ škodolibostí synů temnot: ti ke své škodě zůstávají stát u nevyhnutelných stínů, které provázejí každou věc, v níž je něco lidského. Stín člověka nejen že nezhání světlo Boží, právě naopak dává mu jěště více vyniknout." Opravdu nikdy nebylo tak nutné světlo, jež vychází od Krista a z jeho Církve; jako dnes: palčivé otázky tíží lidskou rodinu: vratký mír mezi národy, nastolení sociální spravedlnosti a vzájemnosti nedůvěra. Avšak někdy nesetala Církev ~~jako~~<sup>na</sup> znamení vyvýšeného mezi národy jako ~~č~~ ďáles: zatím co mocnosti a politická zřízení se hroutí, zatím co dynastie ~~mizí~~, královské trůny a diktatury, jen jedna instituce zůstává pevná a neměnitelná, vždy věrná sobě a současně věčně mladá, přizpůsobující se době, ~~xxix~~ Církev, strážkyně pravdy a světla Božího, žila s lidskými úsilími a přežila je: přežila římské imperium, středověk, reformaci, osvícenství, materialismus minulého století, ~~nacismus~~ - a přežije i komunismus. Nezklamala a nezklame, protože v sobě nese Krista. Nenávist a pronásledování lidí jí je ~~je~~ dodávají života a vážnosti." Svatlem Božím, zažehnutým ve světě je pečlivý dozor Církve nad naukami, její houzevnatost, se kterou šíří a chrání pravdu, její rozvážná opatrnost vůči novotám a změnám, její nestrannost při bojích mezi sociálními třídami a národy, její neochvějnosc s níž brání práva každého, a konečně její nebojácnost vůči nepřátelům Boha a lidské společnosti." A nejen to:<sup>za</sup> velká část toho čemu říkáme civilisace, ~~ty~~ výmoženosti hmotného i sociálního řádu vděčí svět právě ~~čí~~ ~~naší~~ ~~dějině~~ přítomnosti Církve lidstva. Dějiny naší kultury a zvl. západní kultury jsou v jádru křesťanské. A konečně: jen v Kristově Církvi se dostane lidem odůvodnění trvalého pro vědomí vzájemné jednoty, které se právě v naší době tak zmáhá. Také věřící jsou světlem v temnotách dnešního světa. A budou jím dnes

když budou usilovat o upevnění a zajištění trvaleého a spravedlivého míru. Řekli jsme spravedlivého míru; s ním nelze spojit koncentráky, a ideologii, která je namířena proti druhým národům. Upřímnost vůle k míru, ochota udělat veškeré rozumné ústupky, které žádá dosažení míru, otevřenost při mírových jednáních - to vše by přirozeně mělo zapudit stíny vzájemné nedůvěry. Avšak kdyby k této otevřenosti a ocho-  
tě nedošlo, pak by se vědělo, komu připsat odpovědnost za dnešní nesou-  
Věřte ve světlo Kristovo a ve světlo Církve;  
lad. Budte světlem pokoje v dnešním světě plném temnot, a Bůh bude s vámi  
ať se stane cokoliv!"

*Kmíček W. na mít.*

To byl komentář o velikonočním poselství sv. Otce "Poselství optimismu"

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

~~Dnes užívá mluvnici "galilei" ... Nejdří.~~  
Případ

Zprávy z kat. světa: // Vláda japonského císařství rozhodla, povýšit své diplomatické zastupitelství u sv. Stolice na velvyslanectví. Dosavadní vyslanec Senjin Tsuruoka byl jmenován velvyslancem.

V Lurdech se konala v těchto dnech mezinárodní pout slepců. Poutníkům zaslal pozdravný list sám sv. Otec. List přečtl biskup Mons. Théas. "Jsme v duchu s vámi u masabielské jeskynky, čteme v listě, a svoláváme na vás laskavost <sup>u lásku</sup> te, která nám dala Krista, světlo světa, a která neustává, po sto let <sup>(dovehill)</sup> na <sup>er</sup> sv. <sup>es</sup> tato požehnaná místa <sup>es</sup> nesčetné duše. Víme, s jakou velkomyslností přijímáte vaši zkoušku, že ji obětujete spojujete s utrpením Kristovým a za své bratry a za Církev. Buďte světlem světa, voláme k vám slovy Božského mistra, budte zdrojem tepla a světla pro tolikeré slepé, ve smyslu skutečném i přeneseném; obohacujte tajemné tělo Kristovo a doplňujte na <sup>obě</sup> sv. <sup>z</sup> skutečnosti, co se nedostává utrpení jeho hlavy, ve prospěch tolika vašich bratří, kteří čekají na tuto pomoc, aby se mohli orientovat k jedinému pravému Spasiteli". Závěrem svého listu sv. Otec uděluje účastníkům pouti mezinárodní slepců své ap. požehnání. (Pouti se súčastnilo 326 slepců. Pout organizovalo Apoštolské křížové tažení slepců).

Dovídáme se, že v bojích občanské války <sup>v republike</sup> ~~na~~ Kubě <sup>válečných</sup> byla zničena mariánská svatyně El Cobre v provincii Oriente. Zodpovědnost prý nesou povstalci Fidela Castra. Svatyně byly chovány vzácné památky náboženského ~~ritualu~~. Podle sdělení arc. kard. <sup>je</sup> poklad svatyně neporušen.

Milánský arc. Mons. Montini sloužil v neděli večerní mši svatou pro správu, vedoucí, diplomatický sbor a vystavovatele, <sup>36.</sup> Milánských vzorkových veletrhů. Mons. Montini pronesl po evangeliu příležitostné kázání.

~~Londýn~~ Pod záštitou organizace katolických laiků Velké Britanie Sword of Spirit Meč ducha, sekce pro Afriku se konala v Londýně konference o Africe.

Cílem zasedání bylo studium možností, jak odpovědět na výzvu Pia XII v encyklice Fidei donum. Promluvili přední odborníci afrických otázek jako londýnského koloniálního ústavu, londýnské university, ministra kolonií a Královského ústavu pro mezinárodní otázky. Jedním z výsledků bezprostřední konference je založení střediska pro afričany, kteří žijí v Londýně.

totalitních režimů

Braží přátelé, v rámci našich rozhovorů o vesmíru, člověku a Bohu si dnes poslechněte něco o případu Galilea Galilei.

~~Naposled~~ Minulý týden jsme mluvili o geniálním objevu Kopernika a o heliocentrické soustavě, které bylo dáno jméno tohoto polského kanovníka. Zdůraznili jsme, že Koperník byl věřící, byl katolík a že jeho astronomická studia ho přiváděla bliže k Stvořiteli, jak on to sám prohlásil. A bez přehánění můžeme říci, že při svém uveřejnění Koperníkovo dílo našlo širokou odezvu v odpovědných kruzích katolické Církve.

Ale Církev odsoudila Galilea Galilei, může někdo namítnat. A někdo by snad mohl přidat, že ho dokonce dala spálit. Jak to s ním vlastně bylo?

Nejprve, Galileo Galilei nebyl nikdy od souzen, ani na mučení, ani na smrt. Zemřel klidně a křesťansky ve své vile nadaleko Florencie v požehnaném věku 78 let. Stále však zůstane pravdou, že Galileo Galilei byl předvolán před tribunál Vatikánu. Ale proč?

Není pochyby o tom, že Galileo Galilei byl geniálním učencem. Pro své objevy v oblasti mléčné dráhy, objevy slunečních skvrn a Jupiterových měsíců došel všeobecného uznání ~~mají~~ a slávy nejen mezi učenci, nýbrž i u církevní autority. Jeho dílo "Sidereus Nuntius", "Hvězdný zpravodaj", kde vysvětluje některé své objevy a otevřeně straní Koperníkovi, bylo přijato na papežském dvoře velmi příznivě. R. 1611 Galileo Galilei přišel do Říma a profesori Papežské římské koleje mu ukazovali takovou pozornost, že z několika jeho dopisů je zřejmé, jak je spokojen přijetím, jakého se mu dostalo u papežského dvora.

I velký hvězdář Kepler, současník a přítel Galileův to potvrdil, neboť, ačkoliv sám protestant, chválí rozumnost katolické církve, poněvadž nechala věděcům svobodný výběr, chtějí-li se držet Koperníkovy soustavy.

Mezi protestanty bylo jinak. Melanchton např. ~~prohlášením~~ zaujal stanovisko proti Koperníkovi a to ve jménu Písma. Martin Luter považoval Koperníka prostě za blázna. Také Jan Amos Komenský ve své knize "Jádro fysiky, podle světla Božího upravené" z r. 1633 rozhodně odmítl Koperníkovu heliocentrickou soustavu.

V úvodu k dílu "O obězích těles nebeských", věnovaném papeži Pavlu III. Koperník se netají obavami, že nějací diletanti budou moci proti němu útočit citaty falešně interpretovaného Písma svatého. Tyto Koperníkovy obavy nebyly nedůvodněně, aspoň pokud jde o protestantskou teologii, neboť v téže době v katolických kruzích Koperníkova soustava byla přijímána již po 70 let s patřičnými ohledy.

Také na Galilea, stálého zastánce Koperníkovy soustavy bylo zaútočeno nejprve z protestantské strany. Mezi prvními roti němu pozvedl svůj hlas univerzitní student v Boloni, Martin Horský, syn českého protestantského pastora z Lochovic. Potom začala oposice jedné části florentinských intelektuálů t.zv. peripatetiků.

Galileo Galilei nechtěl nechat tyto útoky bez odpovědi a obrátil se proto na kardinála Contiho o radu. Kardinál mu radil, aby se nedotýkal otázek exegetických, dokud na poli astronomickém nebude dosaženo nezvratné jistoty. Tak mu radili i jiní přátelé.

Galileo Galilei však neposlechl těchto hlasů a neřídil se příkladem Koperníka, který opatrně zůstal v mezích svého oboru. A tak místo co by se držel výhradně astronomie, v niž byl nepopíratelným znalcem a mohl mluvit s autoritou, Gal. Galilei se snažil dokázat oprávněnost Koperníkova systému na základě Písma svatého. ~~uměním~~ Přestože Galileo ~~velmi~~ <sup>ostře</sup> vybíral mezi texty Písma, jeho důkazy se nakonec ~~nejsou~~ ukázaly falešnými. Jeho protivníci okamžitě vypozorovali a vypátrali slabé body jeho téze a žádali na Svatém Oficiu, aby ho předvolalo před soud. Poněvadž veřejnost tím byla pobouřena, Svaté Oficium učádalo mínění svých jedenácti rádců, kteří se jednomyslně vyslovili proti theoriím Galilea Galilei. Tak r. 1616 bylo Galileovi zakázáno držet se Koperníkovy soustavy a bylo dokonce nařízeno, že v Koperníkových dílech musí být změněny některé věty, aby bylo jasné, že Koperníkova soustava má jen hypothetický ráz. Nikdo se však nedotkl Galilea samého. Naopak, papež ho přijal ve zvláštní audienci a zůstal s ním po tři čtvrti hodiny v přátelském rozhovoru. Potvrzuje to sám Galilei v jednom dopise, zachovaném až dodnes.

Po této episodě Galileo pokračoval ve své vědecké činnosti nerušeně během celých 16 let, až do r. 1632. R. 1630 uveřejnil své známé dílo "Dialog o dvou světových soustavách", kde o Koperníkově soustavě znovu mluví ne jako o hypothesi, nýbrž jako o faktu. Nepodařilo se mu však uvést ani jediný opravdu přesvědčivý důkaz. Např. příliv a odлив podle něho je nejsilnějším důkazem pravdivosti heliocentrické soustavy. Všichni víme, že vědecky se něco podobného nedá tvrdit.

) V důsledku toho byl Galileo po druhé předvolán před soudce Svatého Oficia a byl odsouzen jako podezřelý z heresie. Jeho poslední kniha musela být ~~zdeřena~~ <sup>zdeřena</sup> z oběhu a v určitých místech opravena.

R. 1637 Galileo oslepl. Týž rok mu však přinesl také radost. Bylo totiž uveřejněno jeho dílo o mechanice a o pohybu, obsahující základy moderní dynamiky. Galileo zemřel 8. ledna 1642 jako věřící katolík.

Velmi se mylí ti, kdo ~~uměním~~ využívají osobnosti Galileiho k protináboženské propagandě. Galileo Galilei ~~nejen~~ byl jedním z největších vědců své doby, on byl i přesvědčeným katolíkem. Nejenže přijímal a používal moderní induktivní vědeckou metodu a dal rozhodující popud moderní astronomii, on se snažil především najít soulad mezi svou vírou s jedné strany a svými objevy vědeckými theoriemi s druhé strany.

Jeho geniální intuice jej přesvědčila o správnosti Koperníkova systému, ale ~~přesvědčující~~ <sup>s</sup> rozhodující důkazy ~~u~~ chyběly. Bylo tedy velkou chybou s jeho ~~fádují~~ <sup>se mu nedostávalo</sup>.

*naopak*  
strany, když svou hypothesi vydával za dokázaný fakt. *Z druhé strany* je také pravda, že Galileovi soudcové jednali ukvapeně a ukřivdili tomuto velkému vědci i když ~~naopak~~ bez zlého úmyslu. Ale také Galileo nejednal správně, m když chtěl užívat citátů z Písma svatého na podepření svých astronomických theori

Tedy obě dvě strany překročily meze své kompetence. ~~naopak~~ Do jisté míry je může ospravedlit to, že v jejich době hranice mezi přírodními vědami a teologií nebyly tak jasně vymezeny jako nyní.

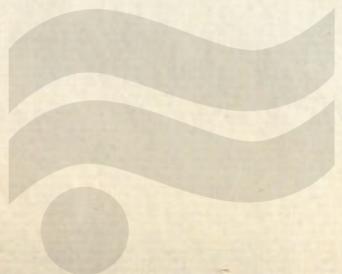
Nezapomínejme však, že již svatý Augustin poznámenal, že v Písmě svatém nesmíme hledat ~~naopak~~ vysvětlení sestavení hvězd, poněvadž to nepřináší žádný užitek našemu spasení: "...de figura coeli Spiritum Dei noluisse ~~naopak~~ ist docere homines, nulli saluti profutura." *Duch Boží* nechtěl učit lidí o složení nebes, poněvadž to jejich spasení nijak neprospívá." Tak piše v druhé knize Doslovného výkladu Genese /Dē Genesi ad litteram Lib.2, c9, par.20, PL 34,270/. Také v díle *y. Tomáše Akvinského* najdeme tutéž moudrou radu: "Multum autem nocet, quae ad pietatis doctrinam non spectant, vel asserere vel negare quasi pertinentia ad Sacram doctrinam", "Je velmi škodlivé odmítat nebo přijímat mezi posvátné pravy učení, která nemají nic společného se zbožností." A přidává k tomu důvod: ... "ne sapientibus hujus saeculi contempnendi doctrinam fidei occasio praebeatur" "aby se světským učencům nedávala příležitost pohrdat učením víry" /Reponsio ad Joannem de Vercellis de articulis 42. Opera omnia 16,163. Parma 1865/.

Nakonec musíme přidat, že rozsudek soudců Svatého Oficia, i když zavazuje v mezích jejich autority, není přesto žádným článkem víry. Dogmata může prohlašovat jen Svatý Otec, hlava Církve a nejvyšší autorita v otázkách víry a mravů, nebo všeobecný koncil svolaný a potvrzený papežem.

V případě Galilea Galilei se jednalo o disciplinární rozhodnutí církevního tribunálu a o žádné dogma, ~~naopak~~ Je zajímavé a jistě to Církev vděčí pomoci Ducha svatého a velkému výběru členů tohoto tribunálu, že podobné omyly během církevních dějin jsou mnohem řidčí než ty, kterých se dopoustějí světské instituce a sama věda.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

6358.



ústav pro studium  
totalitních režimů

.. komentář "Západní socialismus na rozcestí".

Zprávy: Svatý Otec Pius XII. přijal ve zvl. audienci skupinu ~~žáků~~<sup>studentek</sup> katolických škol z několika měst Velké Britanie. Pius XII. v krátkém proslovu je vyzýval k pilnému studiu<sup>učebnici</sup> k věrnosti svaté víře a Církvi; a závěrem všem, i jejich spolužačkám, které nemohly přijet na pout do Říma, udělil své ap. pož.

Posvátná kongregace obřadů na svém obvyklém zasedání jednala o zahájení procesu blahořečení služebníka Božího bratra Ondřeje, ve světě Alfreda Basetta; bratr Ondřej, člen řeh. společnosti sv. Kříže, zemřel v Montréalu v Kanadě r. 1937 ve věku 92 let. Posv. kongregace obřadů též vyslechla posudek theologů revisorů o spisech sl. Božího Pia Saroba, kněze minority v Peru v jižní Americe, který zemřel r. 1910. Byl apoštolem lásky mezi peruańskými Indiány.

Spolek bavorských katolických žen zaslal zemskému parlamentu usnesení. Žádají přehlednutí a přepracování dosavadního zákona o výchově nastávajících učitelů. Bavorské katolické ženy vidí v schválení nového přepracovaného návrhu zákona nevyhnuteľný předpoklad pro křesťanskou výchovu nové generace učitelů i mládeže. Žádají, aby učitelé pro katolické ~~základní~~<sup>národní</sup> školy byly vychovávány v katolických pedagogických školách.

Děkan Posvátného kolegia kard. Evžen Tisserant přijme 23. dubna čestný doktorát teologie vídeňské univerzity.

V Madridě se bude konat od 7. do 10. května Druhý mezinárodní <sup>studijní</sup> sjezd sociálních otázkách, na heslo "Střední stav".

Ústředí katolických mezinárodních organizací koná od 24. do 27. dubna výroční zasedání v lázních Godesberg u Kolína nad Rýnem. Předmětem jednání bude způsob, jakým katolíci mohou splnit přání Pia XII. pomoci Africe. K hlavním řečníkům patří ~~afrických~~ Mons. Bigurumwami, ap. vikář z Nyondo, který byl prvním domácím biskupem v Belgickém Kongu. Kromě všeobecných zasedání budou konána i zasedání sekcí, jako o otázkách týkajících se africké ženy, o vyřešení sociální otázky v Africe, o výchově laických apoštolů a o školách. Bude též jednáno o způsobu spolupráce a organizací <sup>í Spojených</sup> národů a jejimi sekciemi, zvl. s organizací pro osvětu, výchovu a kulturu. Záverečným zasedáním bude přítomen kolínský arc. kard. Frings.

✓ Noves. V mezioboru Noves u Fransii Naki (hus) v roce 1891 otevřel sv. K. Ben. Lub., kterýmu byla podle (16. dubna 1878). Když byl sv. K. Ben. Lub. v roce 1891 otevřel sv. K. Ben. Lub.

Prac. min. v koloniích londýn Thess. Thess. Thess. Thess. Thess. Thess. Thess. Thess.

u v. 1. dubna 1891

Resoluce, schvalena ~~vedlejším~~ v Moskvě pri oslavach 40. výročí Velké ríjnové revoluce, vrací komunistickým stranám nejružnejších zemí ~~rich~~ co nejvíce spolupracovat se socialisty ~~se~~ a získání moci a v budování socialismu. Ideologické rozdíly, praví tento nový manifest mezinárodního komunismu, nesmí znemožňovat spolupráci na řešení problémů společných jednotlivým delnickým organizacím. Evropské socialistické strany po pravde apel Moskvy ignorovaly. Na vše, bylo zajímavé konstatovat jak nekterí socialisté se neomezili pouze na formální rozchod s komunisty, nýbrž dali přednost hledání nových cest jak dojít k dohode s katoliky a položit společné základy k novým vztahům mezi katolickou Církví a socialismem. Bylo slyšet ~~říjnové~~ projevy, objevily se články a byla učiněna programatická ~~opatření~~ (např. rakouská socialistická strana během kongresu v listopadu minulého roku) plna smírlivých snah. *Na všechny* *Společně*

Nad touto novou orientaci nekterých evropských socialistů nemuzeme než vyjadrit uspokojení, neboť to, že mizí různé predstavy, sektaři a nesnášenlivost, prispívají jistě k vítězství pravdy a cestnosti. Nase uspokojení by mohlo byt uplnější a rozhodnejší, kdyby nebylo jste nekolik a ne prave snadných prekazek v cestě. Vyvoj socialismu k přijatelným posicím začal bez pochyby dobré, dosud však stojíme pouze pred vyvojem, to znamená zustalo jste nekolik otázek, které musí byt vyjasneny.

Jednou z těchto otázek je pochopitelne ideologie. Je sice pravda, že mnoho socialistů haji názor, že nejlepší ideologie je nemít zadnou ideologií, tím mene marxistickou, která v sobě koncentruje zásady dříve prekonané. Je také pravda, že velká většina socialistů prenechava vyber ideologie zálibam jednotlivců, neboť jsou presvedčeni, že v socialismu mohou ~~spoluzít~~ nejružnejší kreda a nazory za jedinec predpokládat, že jest totiz respektovan princip vzajemné snášenlivosti. Na druhé strane, okolnost, že vsem socialistickým stranám schazi společné doktrinalní základy, nedovoluje aby byla přijata prilis vyhnaná opatření. Socialismus nikdy nevynikal kompaktnost ~~svého~~ svého učení; dnes se pak pripojí ~~jiné~~ problem jak spojít pritomnou dobu s minulostí. Tento fakt, k nemuz treba ~~zjednotit~~ jiny a ne mene významny, že totiz socialisté ~~schodili~~ před palubu podstatu marxistické mytologie bez velkých náručí, zavinil, že mnoho evropských socialistů se domníva, že nadesel okamžik kdy by bylo zahodne zbavit se posledních ideologických zbytků a zit ze dne na den. Je nepopratelné, že program socialistických stran je skoro ~~soc. národní~~ ~~zahraniční~~ spravedlivejší, respektuje svobodu všech lidí a ~~je~~ odstranil využitování jak materialní tak i duchovní pomoci socialistů výrobých prostředků a planovaného hospodarství. ~~Je také pravda,~~ že tento program se ~~zavízal~~ na vlastních základech a nema nic společného s marxistickou filosofií. *Socialistický*

Po tom co jsme objektivně a s uspokojením zaznamenali novinky evropského socialismu, mesmí zapomenout, že tento peníz ma také rub, totiz, že nový kurs socialismu zustava prece jste stále zaramovan do starých ~~zvyků~~. Jedna se predevsim o ~~zvyk~~ mentalitu, ne-li ideologii, která prezila jednotlivé revize a změny. A prave tato okolnost je pricinou, že katolici se neprestali stavet k socialismu s podezřením.

Nechame-li stranou skutečnost, že není možné mluvit o zmene postoje všech socialistů vůči katolické Církvi, zustava jasne, že umírněný postoj měsíny evropských socialistů je diktovan prevazne důvody taktickymi. Od konce druhé světové války snad zadna jina politicka strana, ovsem mimo komunistu, neprojevila tak velky zajem o moc a vladu jako prave socialisté. K tomu ovsem potrebuji nasledovníku a tito dnes tolik umírněni socialisté jsou ochotni je hledat všude, ano i tam, kam tradicni socialismus nikdy nemiril, mezi katoliky. A Ježíkůz bylo nutne katoliky podchytit, tito socialisté odstranili ze svého učení všechno co by je mohlo drazdit. Kazdy však pochopi, že po-

dobny postoj nemuze znamenat ideologickou revisi, nybrz pouze takticky ustupek. Ve skutechnosti, a to je nejvaznejsi, socialismus zustava ve sve podstate protinabozensky.

*Jan Karel*  
Ten kde socialiste ~~samik, či s jinymi stranami~~ jsou u vladu, je citit, ze nabozensvi nepokladaji za soukromou vec obcana, nybrz se na ne divaji jako na nepritele ktery musi byt isolovan. Socialiste jsou dale presvedceni, ze socialni spravedlnost muze byt nastolena pouze tehdy, az spolecnost ~~bude~~ <sup>budou</sup> prijme uplne za svuj agnosticky humanismus. Z toho duvodu se socialiste nemohou ~~rozhodnout~~ <sup>rozhodlat</sup> k rozhodnemu zreknuti se antiklerikalismu; kdyz momentalni vetsinou predvoleni orientace se zdaji svedcit ~~upraku~~. Jini socialiste jsou presvedceni, ze je zbytenne plytvat silami v ~~bbji~~ proti nabozenske ~~vire~~; nebot nabozensvi ~~zmizi~~ <sup>te my</sup> samo od sebe v budouci socialistické spolecnosti. Je pochopitelne, ze katolici, slyсли-li podobne argumentace jsou v plnem pravu kdyz bojuji proti one budouci spolecnosti, ktera by prinesla nakazlivy atheistismus a nabozenskou vlastnost. Katolici citi, ze antiklerikalismus <sup>ri</sup> neni prechodnou nemoci socialismu, nybrz neco hlubsiho, zasadovejsiho, nebot materialismus socialistu je otcem atheismu.

Vedle ~~komu~~ socialisticky materialismus vede k urcite forme vykupitelskeho velika stvi, kter nutne odporuje nejvnitrnejsim krestanskym principum. Socialiste jsou presvedceni, ze jejich humanismus vysvobodi cloveka nejen od socialnich a hospodarskych starosti, nybrz ze ho zbavi take nabozenskych prezitku a predsudku. Jejich materialisticka mentalita je vede k tomu, ze v kazde vire v Boha vidi poveru a v Bohu pak vidi nepritele, ktery cloveku brani pristup k plne autonomii.

*humanismus*  
V podstate socialismus, ktery chce byt integralnim humanismem se stava opakem ~~Idatyi~~, nebot tim, ze bere cloveku Boha, ho ~~zbavuje~~ te nejistejsi zaruky <sup>jeho</sup> dustojsnosti, svobody a ~~svych~~ prav. Jelikoz socialismus zneuznava pravou podstatu cloveka, jeho nadprirozeni poslani, jeho bozsky puvod, jeho nejvnitrnejsi aspirace a idealy, uzavira tehoz cloveka do ohanicene spolecnosti v domeni, ze se stame stastnejsim s dokonaleji svobodnym. ~~Zustavaji~~ proto i dnes ~~Malina~~ duvody Pia XI, kdyz ~~Nekter~~ papez mluvil o radikalnim nedostatku socialismu: jeho neznalost a nezajem o cil cloveka a spolecnosti. Socialiste se mylne domnivaji, ze lidska spolecnost osvobozena od zavisilosti na Bohu nema jiny cil nez zabezpeceni materialniho blahobytu, vytvoreni jakehosi raje na zemi. Pius XII prohlasil, ze socialismus ve snaze dosahnout nejvyssi materialni blahobyt veri, ze je nutne omezit svobodu cloveka a zaradit ho do spolecnosti zbavene nadprirozeneho poslani a sevrene do programu socialisace vyrobnich prostredku. A stejny papez <sup>Pius XII Ardel</sup> pripojil, ze spolecnost tak jak ji vidi socialiste <sup>je nemyslitelna</sup> bez nasilneho potlaesni lidske osobnosti a podrizeni cloveka zvuli premocneho statu.

Za tehto vyhlidek <sup>je možné</sup> mluvit o moznosti rozhovoru mezi socialisty a kataliky? Budiz nam predevsim dovoleno rici aleposn toto: za danyh podminek se ~~nam~~ zda nemozne tento rozhovor zacinat. Na druhe strane, kazdy styk, vymena nazoru bude uziecna predevsim k objasneni vzajemneho stanoviska, nebot obe strany, jak katolici tak i socialiste jsou vazani povinnosti byt uprimni v usudku nad zamery druhoho. Zustava vsak platne, ze v soucasne dobe neni dobre mozne byt opravdovym katolikem a presvedceny socialistou. Potvrddili to ostatne samotni socialisti a nescetnekrat i sam svaty Otec. Socialista Bebel prohlasil v nemeckem parlamencu, ze katolictvi a socialismus jsou neslucitelni jako ohen a voda. A tato neslucitelnost bude trvat dokud ta strana, ktera je zatizena zbytecnym pritezkiem, se nerozhodne k radikalni zmene do savadnicich posic a programu. ~~Rezeno~~ bezebrazne, dotud, dokud socialismus neopusti materialisticky humanismus a antiklerikalismus.

*Jiří Šimák*

10. 11.  
44

10. 11.  
56  
59

..zprávy z kat.světa. Též vám přečteme dopis našeho českého misionáře v sey.Rhodesii v Africe jesuity P.Františka Kovandy.

VM. Svatý Otec Pius XII. udělil v posl. dnech zvl. audienci skupině vyso-  
kých státních úředníků Francie a zemí francouzské Afriky, kteří vykonali  
studijní cestu Italií. V příležitostné francouzské alokuci Pius XII. vybí-  
zel k upřímné a trvalé spolupráci mezinárodní. Přispěje to k většímu dobru  
všech lidí."S radostí vidíme, jak rostou styky mezi Evropou a Afrikou; o  
bě toto země jsou navzájem spojeny svázky zeměpisnými i dějepisnými. V spo-  
lečném odkrývání a využívání bohatství, která Stvořitel dal k disposici  
lidské přičinlivosti na zemi i v podzemí Afriky, uskutečnuje se účinnější  
sblížení než pouhá slova/přátelství. Práce spolu s druhými byla vždy pro-  
středkem k vzájemnému poznání a k vzájemné úctě.Jestliže rozdíly plynoucí  
z bezprostředních zájmů mohou vyvolat dočasné spory, pak starostlivost  
o všeobecné dobro, prozírává rozvážnost a city vzájemné úcty způsobí, že  
lidé budou hledat a najdou čestné dohodnutí, ve kterém budou respektována  
spravedlivá práva a požadavky každého."Pius XII. dále ve svém proslovu  
zval evropské činitele, aby pomohli kapitálem a technickou pomocí k rych-  
lejšímu rozvoji hospodářskému Afriky."Nestejné r. zdělení států a bohatství  
přírody ukládá národům mravní povinnost vzájemně si pomáhat, každý podle  
svých schopností a sil."Je naším přáním, aby bratrské pochopení a přízni-  
vě přijetí usnadnilo s jedné i druhé strany jednání a zaručilo upřímnou  
a trvalou spolupráci.  
~~naší milosti~~

Equador. Biskup z Ibary v Equadoru Mons.Silvio L.Haro vypracoval program  
o 8 bodech, jak zlepšit životní úroveň domácích Indiánů. Ti tvoří polovi-  
nu obyvatelstva Equadoru.Biskup žádá na př.rozšíření škol a kursů i pro  
dospělé,aby se naučili číst a psát, spravedlivé mzdy pro indiánské dělní-  
ky jak v průmyslu tak i v zemědělství, hygienická opatření, poučení o  
správném užívání peněz a majetku, ~~akci~~ proti alkoholismu a vyučování nábo-  
ženství. Arnhem. V ~~Arnhem~~ kostele ~~W. Brucke~~ města Arnhem, ~~zdejší~~ bude v neděli ~~zdejší~~ vysvěcen na  
kněze africký bohoslovec vlp.Josef Sindibehura; kněžské svěcení mu udělí  
archibiskup z ~~Utrechtu~~ Mons.Alfrink. Bude přítomný též ~~bohoslovec~~ Afriča  
a při svěcení bude zpívána mše složená afričanů. Skupina kat.žen farnos-  
ti vyšila kněžská liturgická roucha pro novosvěcené.Cílem této slavnosti  
solidarity křesťanské Evropy s Afrikou je vzbudit hojná misionářská  
povolání pro africký kontinent. ~~Nášl. kněz ul. ferunt.~~

Hlavní učeb. (od) číslopt V vyp. 11.

"Kebek".

Český misionář z Afriky přeše:

## JAK POKRAČUJEME

Nás domorodý seminář opět oživil čilým životem 1. srpna. To se naši seminaristé vraceli po dvouměsíčních prázdninách do Mpimy ke knihám a ke studiu. S nováčky jich bylo všech 74. Mnozí z nich cestovali z daleka, z dálka západu v Barotseland a na cestě ztrávili celý týden. To víte, zde cestování není ani zdaleka tak rychle jak u vás v Americe, zde dobré silnice spojují jen důležitá průmyslová a důlní střediska. Právě tak tomu je i se železnicemi. Velbloudů tu není a tak pocestnému zde nezbývá než spokojit se se skromnými cestami a pěšinami a spolehnout se na své nohy. Nemá-li kola, pak musí i velké vzdálenosti zdolávat pěšky, což není vždy snadné.

Nový školní rok jsme zahájili v přítomnosti našeho nejdříveho biskupa A. Kozlowieckého, apoštolského vikáře z Lusaka. Do nové práce jsme se všichni pusili s chutí, ale za několik týdnů v semináři propukla asijská chřipka. Postihla nás všechny bez výjimky: seminaristy, profesorský sbor a ostatní seminární personál. Všichni jsme si ji museli odstonat. To právě začínala zde letní horka, ale díky Bohu, všichni jsme vpád asijské chřipky šťastně přestáli.

Téhož měsíce — bylo to v září — jako náhradou za nemálé nepříjemnosti a obtíže spojené s asijskou chřipkou, jsem se dožil vzácné radosti. Celý seminář byl velmi mile překvapen příjezdem dalšího českého misionáře do Severní Rhodesie a do zdejšího semináře. Je jím František Venuta, S.J. Do Rhodesie přijel z Irska, kde právě dokončil filosofická studia. Je to rodák z Dobronic na Znojemsku. Po příjezdu do Rhodesie byl poslán sem do Mpimy, aby se přiučil domorodému jazyku Lenje. Do studia se hned pustil s horlivostí pionýra. Kromě toho vypomáhá v semináři a vyučuje občanské nauce a latině v 5. ročníku. Všichni máme z jeho příchodu a spolupráce radost.

V semináři nás pracuje pět kněží rozličných národností: 1 Čech (s P. Venutou jsme nyní dva), 1 Slovák (P. P. Bajan), 1 P. k. (P. A. Žylka), 1 Irčan (P. S. O'Connor) a jeden domo-

rodý kněz (P. S. Luwisha). Mnoho času nám všem denně zabírá vyučování. Každý z nás má takových 30 vyučovacích hodin týdně, ba i více. Já na př. vyučuji přírodnímu vědám (fyzika, chemie, biologie), zeměpisu, latině a kreslení ve třech různých ročnících. Kromě práce v semináři, kněží-misionáři zajíždějí na pastorační práce v okolí, zvláště do hornického města Broken Hill. Potřebujeme ještě 2 Otce-misionáře, ale ty je nyní velmi těžko shánět. Volání o pomoc zůstává stále bez odezvy.

Seminář jsem vybudoval jen z polovice a pro nedostatek místa jsem byl letos nucen snížit počet seminaristů o dva tucty. Zatím nic stavět nemohu, ale do další poloviny se pustím, jen co seženu potřebné peníze. Snad mi dobrotivý Bůh a laskaví dobrodiinci pomohou, abych mohl ve stavbě semináře pokračovat v příštím roce. Kdybych měl po ruce \$40,000, celý seminář by mohl být hotov a vybaven ve dvou letech, a velký kámen starosti by nám všem spadl se srdece. Zatím nezbývá než trpělivě čekat. Boží dílo, dílo milosti, se však rozvíjí slabě.

P. František Kovanda, S.J., Mpima Seminary, P. O. Box 72, Broken Hill, North Rhodesia, Africa.

### President odjel do Gettysburgu

Washington, D. C.: President Eisenhower opustil Washington a odebral se na delší weekend na svou farmu do Gettysburgu v Pennsylvanií, kde snad také ztráví Nový rok. Začátkem příštího roku svolá Bezpečnostní radu a bude s ní jednat o rozpočtu a o možnostech jednání s vládci z Kremlu, za něž se velmi přimlouvá Harold Stasen, alžírský podmíny především budou formuloval John Foster Dulles.

President pak předloží kongresu největší mírový rozpočet, který bude tak rozpočítán, aby se mohl nazvat takřka vybalancovaný. Naproti tomu demokratictí členové kongresu již poukazují, že v rozpočtu položky na obranu budou malé a snaha po vybalancovaném rozpočtu ohrozí národní bezpečnost.

první téměř dvouleté světové výstavy; byly i roky ve sv. m. vyjádřeny  
Ravat CECO 17-4-58

109/1

Pro náš dněšní kněžský pořad jsme připravili rozhovor o sjezdu řeholníků  
v Portugalsku. Nejdříve si poslechněte zprávy vat. rozhlasu.

Svatý Otec Pius XII. udělil ve středu odpoledne gen. audienci v bazilice sv. Petra. Hlavní skupinu tvořilo 30.000 italských kat. rolníků, kteří právě konají v Rímě svůj výroční sjezd. Ve svém proslovu sv. Otec rolníky vybízel aby ~~zůstali~~ ochránci chudých tríd obyvatelstva na venkově; dále poukázal na to, že jejich spolek hájí a propaguje katolický sociální program; v je-<sup>tisku m. k. r. T. L. S. S. S. S.</sup> obraně proti materialismu ~~jím~~ <sup>T. L. S. S. S. S.</sup> pál dalšího úspěchu. "Vaší povinností je podávat konkrétní příklad, že je možné usilovat o dosažení materiálního zlepšení, aniž by bylo nutné podlehnout klamnému vábení Kristových nepřátel. Jste důkazem, jak mylné je tvrzení, že křesťanství <sup>znamená</sup> zastavení nebo zdržení na cestě k pravému pokroku." Středeční audienci v bazilice sv. Petra bylo též přítomno mnoho tisíc poutníků a turistů z Italie i z ciziny: zeleznicí <sup>konference</sup> ze španělska, <sup>účastníci evropského jízdního rádu nákladních vlaků</sup> ap. vikář z Haiphongu v sev. Vietnamu, poutníci Mexika, Filipín, Německa a j. zemí. Zmínky zasluhují ještě poutníků z jižní Afriky, kterou vedli arc. z Kapského města Mons. Owen McCann biskup z Kimberley Mons. John Bokefohr a černý biskup z Leribe v Bassutoland Mons. Mabathoana. Sv. Otec pozdravil krátce <sup>vysvěcující</sup> ostatní skupiny v hlavních světových řezech a pak ~~země~~ udělil své apoštolské požehnání.

V úterý sv. Otec přijal ve zvl. audienci účastníky Symposia, které pořádala Italská společnost pro lékařskou radiologii a pro užití at. energie v lékařství. V krátké francouzské alokaci sv. Otec se zmínil o sociálních stránkách těchto odvětví lékařství, <sup>zejm. m. k. r. T. L. S. S. S. S.</sup> službou společnosti, ~~zejm.~~ službou lidské osobě. Proto ani v jejich práci, ať vědecké nebo i praktické, nic nelze <sup>na</sup> nazvat malicherným a přehlížitelným. Jejich úsilí svolával Boží požehnání.

R. Forni. V Bruselu byla dnes dopoledne otevřena Světová výstava 1958 "Technika ne-Mezi přítomnými osobnostmi byl i belg. primas kard. Van Roeij a ap. nunc Mons. stačí, aby vytvořila civilisaci a učinila svět lidstvem. Aby znamenala pokrok, <sup>mohl by být pro nás významný</sup> rozvoj našich mravních pojmu, <sup>a lidstvo</sup> značně uskutečnit konkrétní <sup>plán</sup> "cesky", pravil m. j. belg. král Balávin v zahajovacím proslvu. "Světové výstavy, která má za ústřední heslo "Štěstí člověka" a "Za lidství svět", se účastní 53 zemí a 8 mezinárodních organizací. Jednou zemí je sv. Stolice. Její pavilon "Civitas Dei - Město Boží" bude otevřen v neděli.

Chicagský arc. kard. Samuel Stritch opustil svou arcidiecézi, aby se odebral do Říma a se ujal úřadu proprefekta Posv. kongregace "síření víry" a ústředí katolické misijní ~~misijní~~ činnosti.

vídeňská společnost pro kněžskou vytrvalost zaslala 1.400 kněžím a řeholníkům v zemích za železnou oponou knihy náboženského rázu. Společnost založil r. 1952 rak. katolický laik Albert Beuchert. Cena knih teologických, filosofických, misálů a breviářů přesahuje obnos 250.000 dolarů.

V neděli ~~byl~~ přijal biskupskou konsakraci první biskup nově založené dieceše ve Fort Lany ve franc. Tchad, jesuita Mons. Dalmais.

V různých farnostech Hong Kongu bylo o velikonocích pořktěno 2.555 katechumenů, z velké většiny dospělých. Podle posledních statistik čítá Honkonská dieceše 125.000 katolíků pokřtěných, r. 1945 jich bylo ani ne 10.000.

**RadioVaticana.cz**  
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

V neděli v poledne zanesl vatikánský a portugalský rozhlas hlas sv. Otce jak se modlil modlitbu *Regina coeli* do Lisabonu, *Pius XII.* tak zakončil první národní sjezd členů církevních společností, které usilují o život podle evangelních *rad*, v církevní mluvě převládl pro ~~ně~~ název stavu dokonalosti; míni se jimi řeholních řádů a kongregací, členové společností, které žijí společným životem, a konečně nejnovější: členové t.zv. sekulárních institutů. - Lisabonský sjezd stavů dokonalosti měl a bude mít velký význam pro náboženský život Portugalska. Nutno přiznat, že řeholní stav není v Portugalsku v té vážnosti, jaké by si zaslouhoval. K pochopení této situace musíme jít do minulosti, až do 18. století. Smrtelnou ránu zasadil tehdy všem řeholním společnostem smutně proslulý ministr Pombal: zrušil řád jesuitů, a tím zničil na 20 významných středisek katolické výchovy; universit a středních škol, v mnohých z nich se vyučovalo zcela zdarma. V Pombalově díle pokračovali jeho nástupci. R. 1834 byly v Portugalsku rozpuštěny všechny řeholní společnosti, mužské i ženské. Po tomto zrušení řeholních společností pronásledovatelé chceli ve své zlobě a domyslivosti vyhledat i vážnost k řeholnímu životu a zahladit památku na něj. Století 19. znamenalo si se rozkvět portugalské literatury, ale ta byla proniknuta protikřesťanským racionalismem: zvláštní její oběti se stali řeholníci: byli vykreslováni v těch nejčernějších barvách, připomínaly se jejich nedostatky a chyby a úmyslně se přehlíželo to dobré co řeh. řády i v Portugalsku vykonaly. Tak bylo připravováno zničení Církve: začátek republiky r. 1910 byl zcela ve znamení antiklerikalismu a zednářství. Vládci říkali lidu, že kat. život z Portugalska zmizel. Ale nebylo tomu tak. 1917 P. Maria promluvila ve Fatimě: portugalští katolíci uposlechli jejího napomenutí, a Portugalsko skoro zázrakem bylo uchráněno strašných zmatků, ve kterých se zmítala Evropa v letech 1939-1945. Staří antiklerikálové mizeli z předních míst a Portugalsko se měnilo v zemi katolickou. R. 1940 vláda uzavřela konkordát se sv. Stolicí a řeholním společnostem, poslední léta už žily a pracovaly, i když neoficiálně, byla přiznána právní existence. Letošní sjezd stavů dokonalosti byl přehlédnutím vykonané práce a zároveň příležitostí k učinění plánů do budoucna. Jeho ovoce přinesou až příští léta. Účastníkům sjezdu portugalského příslušníků stavů dokonalosti zaslal pozdravný list sám sv. Otec. Připomíná slavnou minulost řeholních společností které tolik přispěly k upevnění víry a katolického života jak v Portugalsku

tak i v jeho zámořských územích; i dnes jsou řeh. společnosti aktuální; i ony mají své místo v životě Kristova tajemného těla. Sv. Otec projevuje přání, aby všichni členové těchto společností byli prodchnuti touž horlivostí: bude se nejen k blahu a dobrému jménu vlasti, nýbrž i k spásce duší a k rozkvětu tajemného těla Kristova. Pius XII. pak připomíná odpovědnost těch, kdo se zavazují slibem k životu evangelické dokonalosti.

*mo mutau*: (je) přizpůsobit v potřebám naší doby. V ~~proces~~ apoštolátu, jim svěřeného, se má jí neustále zdokonalovat, a to i po stránce přirozené a světské zručnosti a vědomostí. Touto svou horlivostí a pak věrností duchu a příkazům svých duchovních otců, zakladatelů svých řeh. společností, si zaslouží zvláštní požehnání ~~xxx~~; ten jistě zvětší počet povolání k řeholnímu životu a učiní plodnou ~~prací~~ o rozšíření blahodárného světla evangelia. Svědkem a památkou na tato odhadlaná předsevzetí má být pomník Krále, který se tyčí nad ~~zákazkami~~. Tajo a který bude slavně posvěcen letos v létě.

Osudy řeholníků v Portugalsku za posledních 200 let nám mohou být poučením a povzbuzením: Před 200 lety Pombalem začalo pronásledování řeholníků, kteří jejich rozpuštěním vyv cholilo - podobně jak v ČSR a v jiných zemích pod kom. jhem. Právě v neděli jsme vzpomnali 8. výročí posledního aktu té naší tragedie. Řeholníci ~~stály~~ ~~účinkovali a mrtví~~ ~~výročí chudých domů, vlastního muzea - a mrtvými~~ neexistují; ~~anebo~~ ~~žijí~~ jen v továrnách a ~~ve výrobních~~. Avšak jako řeh. život a Církev nezmizela ani po 150 letech pronásledování, ocerňování, tak nezmizí ani Církev ani památka na hrdinnou lásku a zbožnost našich řeholníků a sestřiček. Nebojme se, Bůh je s námi.

Vat. deník 1. Os. Romano přinesl postní pastýřský list poslkého primasa arc. kard. Štěvana Wyszyńskiego. Kard. Wysz. mluví o významu, který má Církev a naše nadpřirozená víra v denním i materiálním životě. "Církev má své zásady, které vyhovují pozemským potřebám; jen ona dovede dát sociální pokoj mezi třídami obyvatelstva a zajistí jejich plodnou a pokojnou spolupráci." Nic nemůže zničit nadpřirozený charakter Církve. Církev pronásledováním se nestává méně svatou. I když je zbavena veškerého pozemského majetku, stále vlastní prostředky daleko vzácnější: své svátosti a modlitbu. I Církev opuštěná jako byl Kristus na Kalvarii, je stále světu zdrojem lásky, záchrany a pokoje. Avšak naše rostoucí víra, ~~členové~~ ~~členové~~ a ~~členové~~ lásky mohou posílet Církev, podobně jako Šimon Cyrenský pomohl Kristu na křížové cestě nést jeho kříž".

V Rimu při dnešním v. Tomáši akademii sluhům sv. Jana o bolesti duší. Pochází z tradičního slovanského věštívání, počátky tedy jsou u P. Boyma. Promluví m. t. představitel vlastního

Pátem sv. Václava byl slavnostně otevřen vned. muzeum.

Ra Vat CECO 18-4-58

111/4

Zprávy - Svatý Otec přijal ve zvl. audienci skupinu asi 1000 zaměstnanců pouličních drah a autobusů města Janova. Vedl je arc. kard. Josef Siri.

Svatý Otec v příležitostné alokuci ujistil přítomné láskou Církve k pracujícím, a pak je vyzýval k ctnostem, jež mají být ozdobou jejich povolání: k lásce k bližnímu a k obětavosti ve službě druhým a společnosti. Audienci bylo přítomno i několik skupin poutníků a turistů z ciziny, především ze Spojených států a z Německa.

Svatá Stolice dala razit pamětní medajli na památku své účasti na Světové výstavě v Bruselu. Na lící medaile je podobizna našeho sv. Otce Pia XII; na rubu symbol zde ~~vlny~~, která připomíná pavilon sv. Stolice ~~na výstavě~~ Civitas Dei - Město Boží, a uprostřed ~~vnitřní~~ repordukce kostela při pavilonu a ~~pavilonu~~ alegorická postava Církve, která mateřsky přijímá pod svůj plášt lidstvo, jež se k ní utíká. ~~s nadějí v srdeč~~.

Arcibiskup z Rio de Janeiro kard. Jakub de Barros Camara spolu s ostatními ordináři své ~~církevní oblasti~~ vydali prohlášení; upozorňují v něm na nebezpečí, které hrozí Barzilii od komunismu. Biskupové vyjadřují přání aby parlament vydal takově spravedlivé zákony, jež zaručí Braziliu vnitřní klid a přispějí k opravdovému hospodářskému a sociálnímu povznesení obyvatelstva. Už president Brazílie Kubiček prohlásil, že je nutné nezanedbávat obranu víry a duchovních tradic pod zámkou ~~zajištění~~ ~~zahrnují~~ ~~hmotné bohatství~~ země.

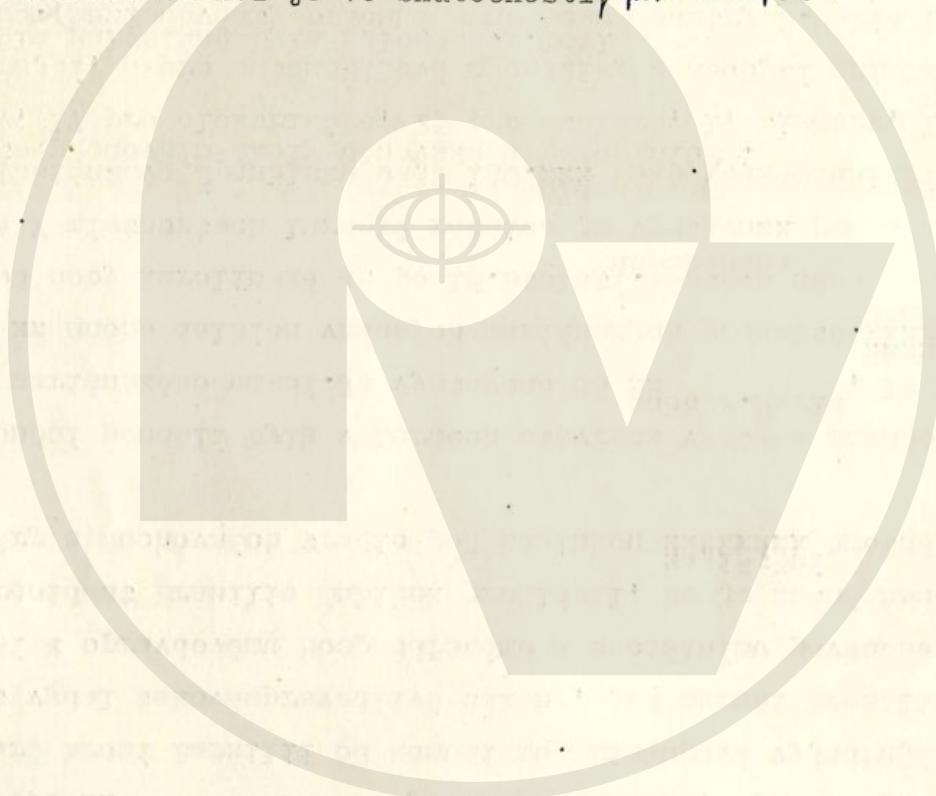
Na velikonocní pondělí byla v Lurdech otevřena výstava francouzského a španělského mariánského umění. Je vystaveno 86 soch P. Marie, 12 maleb 18 obrazů a mnoho dalších vzácných mariánských předmětů. ~~zahrnují~~ ~~jmén~~ staletí od doby karolinské až po 18. století. Výstava zůstane otevřena až do května. V místnostech lurdské radnice je vystavován památek na sv. Bern. Současně výstava je vystavována v Španělsku.

~~budoucí~~ Školy salesiánů ve Španělsku mají 130. <sup>878</sup> žáků. Salesiáni řídí 25 škol pro mechaniky, 17 pro elektrikáře, 25 pro stolaře, 17 tiskaře, 11 pro obuvníky

14 pro krejčí, 8 pro automobilové mechaniky a nechybí ani školy pro budoucí sochaře. Mezi devětadvacet pracují s úspěchem sestry P. Marie Pomocné od r. 1886

Biskupové severení Rhodesie vydali společný pastýřský list. Odsuzují v něm rasové odlučování a vyzývají katolíky, aby se ze všech sil přičinili o nastolení opravdového míru mezi rásami. Černé obyvatelstvo má mít táz politická sociální a kulturní práva jako bílé obyvatelstvo. Biskupové upozornují věřící na nebezpečí zákonů, které dávají jedné rase více práv než druhé.

Národ, který se skládá z různých ras, může kvést jen když zájmy skupin jsou podřízeny všeobecnému blahu. S druhé strany nesmíme ~~jsme~~ zveličovat potíže a rozdíly, abychom nezpůsobili ještě více rozdělenosti a neučinili propast ještě hlubší než je ve skutečnosti, *přišli k vlnám*.



# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

"Pius XII. o otázkách psychologie"

Sv. Otec Pius XII. přijal ve čtvrtek 10. dubna v audienci účastníky mezinárodního sjezdu ~~praktického~~ <sup>Společnosti pro</sup> psychologie. Byli přítomni přední odborníci v psychologii Evropy i zámoří. V delším francouzském proslovu Pius XII. pojednal o některých otázkách moderní psychoterapie v jejích vztazích k morálce, jako o mravní odpovědnosti psychologa a o dovolenosti psychologických testů. V první části proslovu sv. Otec definoval lidskou osobnost s hlediska psychologie a morálky. Lidská osobnost je "psychosomatická jednotka člověka, určovaná a řízená duší". Rozhodujícím prvkem této jednoty s hlediska morálního a náboženského je její postoj k Bohu: celá <sup>celník</sup> osobnost je stvořena Bohem; ~~xxxjík~~ k Božímu obrazu a k podobenství s ním; je povolán k tomu, aby se stal už na zemi dítětem Božím a aby jednou byl zcela účasten Božího života; člověk je povinen pracovat na svém zdokonalení, avšak podle plánů Božích: musí tedy zachovávat jisté mravní normy. Tyto věci mohou mít pro psychologii jen druhotný zájem, přece však psychologie nesmí zůstat lhostejnou pro ně, jinak vytvoří lidskou osobnost deformatovanou a neúplnou.

V další části svého proslovu sv. Otec mluví o morálních povinnostech psychologa vůči lidské osobnosti ~~xxxjík~~ zda <sup>je</sup> jsou mravně dovolené některé praxe, obvyklé u psychologů. "Nikdo nepochybuje o tom, že moderní psychologie, celkově vztata, zaslhuje schválení s hlediska mravního a náboženského. Přece však některé její bezprostřední cíle a pak prostředky k jejich dosažení ukládají oprávněné výhrady"; sv. Otec na př. poznamenává zde, že narkoanalyse a ~~Odkryvec~~ <sup>test</sup> lží - Lie-detector - jsou všeobecně považovány za nedovolené při soudním vyšetřování. "Můžeme říci, že nejednou nutno provést politování nad neoprávněným větřením psychologa do hloubi osobnosti, a nad výzývami psychologickými úhonami, které z toho plynou <sup>pro</sup> pacienti, po případě i třetí osobě". Někdy se nedojde jistoty stran plného souhlasu pacienta; jindy se předstírá, že věda má přednost před mravními hodnotami a před zájmem jednotlivců, aby se ospravedlnily podobné praxe. Morálka učí, že vědecké požadavky samy neospravedlnují jakýkoliv způsob užití techniky a psychologických metod, i když se tak děje seriózní psychology a k užitečným účelům. Důvodem je, že osoby, o něž se jedná při psychologickém <sup>kém</sup> ~~badání~~ mohou mít na zřeteli nejen ~~ne~~ zákony vědy, nýbrž i ~~ne~~ nadpřirozené normy. To co zde je <sup>v edici</sup> ~~první~~ v sázce, není psychology a její možný pokrok nýbrž lidská osobnost, která psychology využívá a která má být poslušna vyšších, sociálních, mravních a náboženských norem.

Psychologie jako věda nemůže prosazovat své požadavky, leč jen pokud jsou respektovány stupnice hodnot a vyšší normy: mezi ně patří právo, spravedlnost, rovnost, úcta k lidské osobnosti a ~~správná~~<sup>správná</sup> láska k sobě a k bližnímu". O souhlasu osoby, která se podrobuje psychologickému léčení a psychologickým pokusům Pius XIII. praví totiž: " ~~uvolnění~~, <sup>Jako není dovolené při</sup>svojit si bez svolení druhého jeho majetek nebo ohrozit jeho tělesnou celistvost - stejně tak není dovoleno vetřít se proti jeho vůli do jeho nitra. Jestli souhlas dotedně osoby byl vynucen nepravedlivým způsobem, pak každý čin <sup>muzek</sup> psychologa je nedovolený; je-li souhlas vadný pro nedostatek svých body, který <sup>et</sup> pochází z neznalosti, z omylu nebo z oklamání, - pak jakýkoliv pokus proniknout do hloubi duše odporuje <sup>muž</sup> zákonům etiky. S druhá strany, <sup>že</sup> když souhlas je dán svobodně, psycholog ~~musí~~ ve většině případů <sup>křivdíme tomu</sup> ale ne vždy postupovat podle své vědy a neprovínuje se proti normám morálky. Dotyčná osoba totiž může překročit svá práva. Člověk nemá neomezené právo nad sebou samým. Tedy neplatí vždy zásada: <sup>Volenti non fit iniuria,</sup> ne ~~křivdíme tomu~~ kdo s činem souhlasí! Dodejme ještě, že psycholog svým zásahem může porušit práva třetí osoby, na př. tím, že odhalí tajemství: státní, úřední, rodinné, zpovědní, - nebo poruší právo jednotlivce či společnosti na jejich dobré jméno. Nestačí zde výmluva, že psycholog a jeho asistenti jsou vázáni tajemstvím. Psycholog se konečně setkává ještě s dalšími překážkami: jsou to mravní závazky, které pacient nemůže potlačit podle své libosti, jako náboženský cit, úcta k sobě samému, stud a slušnost. Zde psycholog se provinuje proti zákonům etiky, i když neporušuje ničí právo."

O t.zv. "heroickém altruismu" Pius XIII. pravil, že žádná pohnutka ani ne ta nejvznešenější neučiní mravně dovoleným čin sám v sobě špatný. Jestli zásah psychologa není ve shodě se zásadami práva a mravnosti, ani heroický altruismus <sup>jej</sup> neučiní oprávněným. Sv. Otec se dále dotkl otázky, zda je dovolen zásah <sup>který</sup> veřejné <sup>zájmu</sup> autority nebo který je učiněn k obecnějšímu dobru. "Fakt, že zásahy odporující morálce jsou uloženy veřejnou autoritou, neučiní je dovolenými. Nikdo nemá nic proti tomu, aby použily vůči jednotlivci nálezů a metod vyzkoušených psychologií, jsou-li k tomu oprávněné důvody. Je však charakteristickou známkou totalitních režimů, že nehledí na prostředky, nýbrž že využívají <sup>bez ohledů na mravnost</sup> všeho toho, co jim může sloužit k dosažení jejich cíle. I stát se musí řídit zásadami morálky, když zakládá pokusná či <sup>psychologická</sup> poradní střediska.

Když

Veřejné autority, ~~xxxxx~~ ukládají, aby děti nebo mladí lidé se podrobili různým psychologickým zkouškám a testům, musí mít ojed na vychovatele kteří mají nad dětmi moc bezprostřednější než stát; jsou to rodina a Církev. Předpokládáme ovšem, že předmět testů ~~xxxxxx~~ je dovolený. Jen pak budou i testy odpovídat normám morálky.

<sup>11/3</sup>  
morálních

V třetí části Pius XII. jednal blíže o základních zásadách, týkajících se lidské osobnosti v jejím vztahu k psychologii. Pius XII. rozlišil tři druhy amorálních činů: Jedny jsou amorální samy v sobě: jejich ~~xxxxxx~~ prvky nedají ~~xxxxx~~ smířitelná s mravním řádem, t.j. se hlasem ~~xxxxxx~~ svědomí. Vědomý a dobrovolný čin odporuje prvním principům lidské přirozenosti anebo základním vztazům ke Stvořiteli a k bližnímu anebo zákonům o užívání hmotných věcí: člověk musí zůstat jejich pámem, nikdy se nesmí stát jejich otrokem.

Skutek může ~~xxx~~ odporovat morálce protože ten, kdo skutek koná <sup>nemá</sup> na něj právo; ani přímé ani nepřímé. A konečně některé skutky jsou proti morálce protože vystavují člověka ~~nebezpečí bez úplného pohnutky~~ <sup>nebo i společnosti</sup>; Jistě ~~xxxxx~~ není možné vyhnout se úplně jakémukoliv nebezpečí a takový požadavek by ochromil lidskou podnikavost a škodil zájmu každého. Proto morálka dovoluje jisté risiko, pod podmínkou, že je ~~oppravedlněnou~~ uměrnou významu statků, jež jsou ohroženy a blízkosti nebezpečí, jež je ohrožuje."

Závěrem sv. Otec opakuje, že vyslovil normy rázu především mravního; psycholog je sice nemá v první řadě na mysli, avšak nesmí je ignorovat; a každý psycholog který opravdu hledá dobro svého pacienta bude je respektovat.

Při léčení má jakoby ve svých rukou duševní vlastnosti člověka, jeho schopnost jednat svobodně a uskutečňovat ty nejvznešenější hodnoty, jež nese s sebou jeho věčné určení a <sup>jeho</sup> soicální určení. Psychologům sv. Otec přál, aby svou prací pronikali hloubku lidské osobnosti, pomáhali lidem odstraňovat jejich vady a ~~xxxxxx~~ splnit <sup>české</sup> co nejvěrněji Boží plány s člověkem.



ústav pro studium  
totalitních režimů

*Vánoční prohl. Ned. V. měs. Th. z let. hře, "větš. čas. aktuální" je všechno a všechno jist.*

Ravat CECO 19-4-58

*Národní knih. pro. univ. Br. 19. za úml. c.*

112/1

Svatý Otec Pius XII. přijal ve slavnostní audienci nového mimořádného velvyslance a zplnomocněného ministra republiky Venezuely plukovníka Dra Tomáše Pereza Tenreiro, který fodevzdal sv. Otci své pověřovací listiny. Sv. Otec zavedl svého vzácného hosta do své soukromé knihovny a tam s ním setrval v krátkém srdečném rozhovoru. Po audienci u sv. Otce velvyslanec Dr Perez Tenreiro sestoupil do vatikánské basiliky, kde se pomodlil o oltáři Nejsv. svátosti a P. Marie a u hrobu Knížete apoštola.

Nedělní číslo vat. deníku L'Os.Rom. přináší latinské Intimatio, t.j. sdělení určené kardinálům a biskupům v Římě, a všem členům pap. dvora. Oznamuje se jim, že příští neděli se bude konat v bas. sv. Petra beatifikace sl. Boží Terezie od Ježíše, ve světě Jornet Ibarsové, zakladatelky řeh. společnosti sester Opouštěných starců. Při rannej mši svaté bude přečteno beatifikační breve a odhaleny obrazy nové blahoslavené, a večeři uctít blahoslavenou sám sv. Otec aby sestoupí do basiliky sám sv. Otec aby zvané Tuto, vydané Vat. deník též uvádí "Tato úvěřitelnost" tři dekrety Posv. kongregací obřadů. Dekret sv. Otec prohlašuje, že lze přikročit k beatifikaci jmenované sl. Boží Terezy od Ježíše Jornet Ibarsové, a ke kanonisaci dvou blahoslavených: italského ministrovky Karla ze Sezze a španělské řeh. sestry Jáchymy de Vedruna.

Sobotní L'Os.Romano otisklo obšírnou zprávu o udělení medaile Unitas Chica gskému arcibiskupovi a proprefektovi Posv. kongr. Síření víry kardinálu Samu elovi Stritchovi. Medaile mu byla udělena v uznání za práci o "jednu, svatou a katolickou Církev", za jeho úsilí v obraně a šíření víry proti materialismu, laicismu a jiným bludům naší doby. Slavnost se konala na svátek sv. Benedikta 21. března před obrazem P. Marie velehradské Matky Unie. Odevzdal ji opat J.M. Ambrož Lev Ondrák. Kard. Stritch ve svém děkovném proslovu se zmínil o unionistické práci lillského opatství, zvl. o dvou unionistických sjezdech, které opatství uspořádalo v uplynulých dvou letech. Kard. Stritch přijal záštitu nad oběma sjezdy.

*Medaile*  
19. května letadlo Svrchovaného řádu maltézských rytířů zaveze 25 nemocných na pout do Lurd. Tento transport tvoří část akce "Lurdy-Laska", kterou se řád zavazuje na pout do Lurd 180 nemocných z evropských zemí.  
*in. světě*

Za šťastnější lidštější svět

112/2

Tak zní heslo Světové výstavy v Bruselu, která byla slavně otevřena tento týden. 53 států a 8 mezinárodních organizací ukáže, jak ~~člověk~~ <sup>w budoucnu</sup> lidské štěstí a jak chtějí přispět ~~naše~~ <sup>naše</sup> uskutečnění, aby nám zítřek v naší atomové éře opravdu byl šťastný a pokojný. ~~Když~~ <sup>To si</sup> přál i belgický král Baldvín, když výstavu oteviral; ale hned projevil obavu, že výstava sama to neuskuteční.

"Technika - jejíž objevy a vymoženosti jsou vystavovány téměř v každém pavilonu - teď nika nedovede sama vytvořit civilisaci a učinit svět lidště jším. Aby znamenala opravdový pokrok musí být provázeňa úměrným rozvojem našich mravních pojmu a naši odhodlané vůle uskutečnit konkretní plány".

~~Co~~ Aby výstava přispěla k zlepšení vztahů mezi národy, aby učinila svět pokojnější a bratrštější - ~~co~~ <sup>který</sup> ~~si~~ <sup>si</sup> přáli <sup>ž</sup> belgičtí biskupové v společném pastýřském listě <sup>uvěřejnili</sup> k výstavě. Dnešní svět je plný rozporů a protikladů, potřebuje nelézt znova svou rovnováhu. Na jedné straně se člověk domnívá, že dovede rozřešit všechny záhadu; je přesvědčen, že pronikne záhadu vesmíru, že zvládne kosmické síly a si je podrobí; myslí, ~~si~~ <sup>že</sup> stačí sám, nechcet znát žádného jiného boha než sebe. Ateistický humanismus je jeho ideál. Avšak na druhé straně se zdá, že atomové objevy, které ~~ho~~ <sup>jeho</sup> opojuje, vedou ho konec konců k totálnímu zničení lidstva; je stižen hlubokým neklidem a úzkostí před sebou samým. Moderní člověk nezná už smyslu života, neví odkud přišel a kam jde; žije naslepo, jde v temnotách životem, který se mu zdá nesmyslným a absurdním. - Vzdálenosti mezi státy a světadíly jakoby zmizely <sup>nižší vrstvy</sup> <sup>člověku</sup>, ale současně nikdy nebylo tolik rozdělených rodin, <sup>tolik</sup> vyhnanců a útečenců, <sup>tolik</sup> ubožáků nikdy neúspělo v koncentračních táborech a vězeních jako dnes. Jak rozřešit tyto otázky? - Nadarmo hledá člověk odpověď na poli pozemských hodnot. Je nutné překročit hranice hmotného světa, je nutné věřit a dovolávat se skutečnosti světa duchovního, abychom nastolili rovnováhu a soulad v lidské společnosti. Každý člověk byl stvořen k podobenství Božímu, musíme proto respektovat v každém člověku kterékoli rasy, barvy pleti a sociální třídy jeho důstojnost tvora a dítěte Božího. Každý člověk je předmětem milosrdné lásky Krista Vykupitele. Syn Boží a bratr Kristův - to je základ důstojnosti každého člověka a zároveň východisko rádu, který musí vládnout mezi lidmi. Kristus Pán, V. kupitel přinesl nám toto poselství a svěřil je Církvi. Toto poselství přetvořilo kdysi svět a dalo vznik všemu tomu dobrému co je obsaženo v naší civilisaci. Tomuto poselství Církev

34/304  
38/301  
40/1  
40/30

vydává svědectví, a aby je vydávala účinněji, proto se rozhodla účastnit  
se Světové výstavy svým pavilonem, který má název "Civitas Dei - město Boží",  
různými exposicemi a pak i manifestacemi, které budou pořádány v jejím  
xavu pavilonu. Biskupové zvou katolíky jak Belgie tak i zahraničí k pozorné  
návštěvě exponátů; a zvl. ~~i~~<sup>je</sup> zamýšlení nad tím, co exponáty chtějí znázornit  
a vyvolat v mysli: životnost Církve, její apoštolskou plodnost a ~~její~~  
odhodlanost učinit svět lepším, pokojnějším a bratrstějším.

Už jí otevře dveře

Opakovaně

Návštěva se počítá s množstvím modelů. Poř. XII. je k uvedení. C. Budouce rok. Ml. ne  
dovolené návštěvy na vlastní r. Výstava, ne k. ar. B. Český měsíc ještě mnohem  
kratší v list. měsíci - na konci srpna, na září, příštího vystavovat  
je dovoleno, aby k návštěvám došlo!

Model. Poř. XII. je k uvedení. C. <sup>ak by došlo k návštěvám</sup>

zde

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Vítámě vás u vašich přijímačů a přejeme příjemný poslech. Uslyšíte zprávy z kat. světa a pak příležitostný komentář: "Socialistická morálka".

Dnes se slaví v celé Itálii Den sociální pomoci. Pořádá jej kat. sdružení italských dělníků, aby seznámilo věřejnost se svou sociální činností, kterot koná ve prospěch pracujících, a aby požádalo o příspěvek pro její další rozvoj. Za 12 let své existence Srdužení ve svých poradných pomohlo více než 15 milionům dělníkům, hlavně jejich potížích rázu zdravotního a právního. Ústředí Sdružení zaslal ke Dni sov. pomoci list sám sv. Otec.

Ve čtvrtek 24. dubna sv. Otec pronese italské rozhlasové poselství k 50. výročí korunovace obrazu P. Marie v poutním místě Bonaria blízko Cagliari na Sardinii.

~~sdružení~~ Sdružení německých katolických dělníků vydalo provolání ~~stran~~ chystaného plebisitu o atomových zbraních. "Heslo: Válka atomové smrti", obsahuje a kromě toho jeho vedeucí překrucuje slova Pia XII. Kat. dělnická hnutí jistě jednou nejasných hledisek cíteme v provolání. Maximo nomyslně odsuzují užití atomových zbraní, podobně jako je odsoudil papež Pius XII. Ten vyzval národy, aby zanechaly užívání těchto zbraní; avšak není správné tvrdit, že sv. Otec žádá, aby ohrozený národ se ~~zřekl~~ předem práva na vlastní rovnocennou obranu.

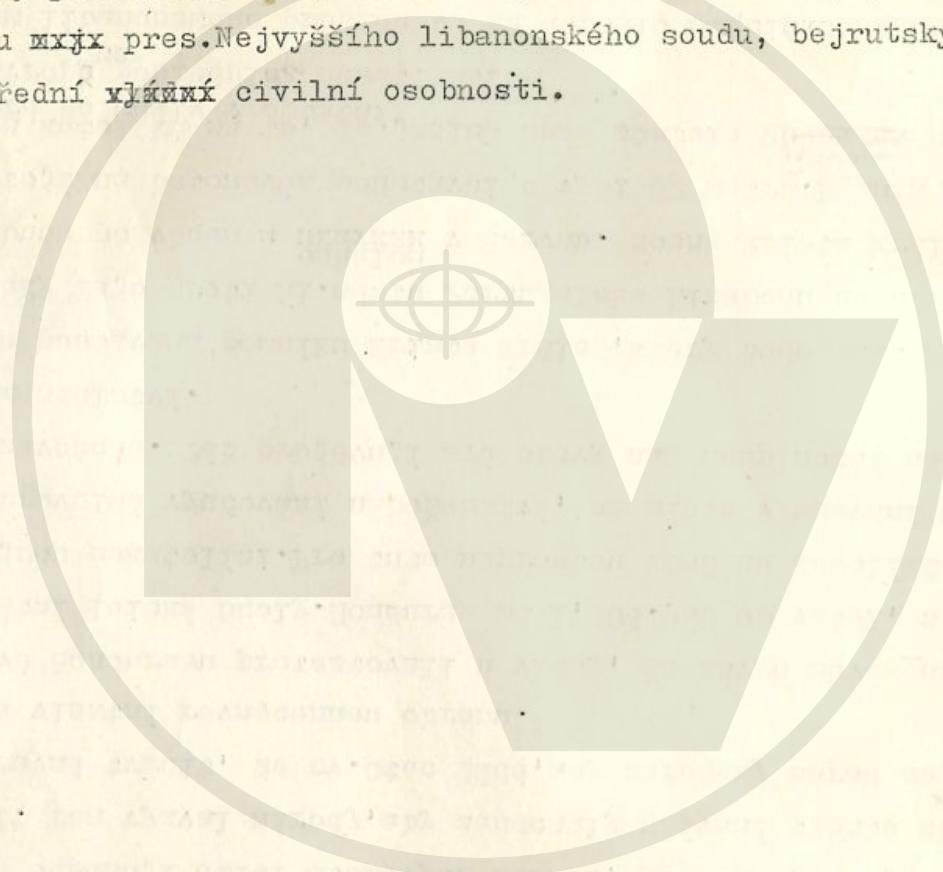
Honduras Biskupové Hondurasu protestovali u vlády, že návrh nové ustanovy je dině státní laické školy. Honduras má 1,506.860 obyvatel, z nichž jen asi 20.000 jsou nekatolíci. Pro tuto naprostou většinu katolíků žádají biskupové dobrovolné vyučování náboženství, na místo vyučování morálky které má být zavedeno. Též projevují své obavy nad neúplností některých ustanovení o manželství.

Práce na postavení pomníku Krista Krále, který bude stát na pahorku nad ústím řeky Tajo proti hl. městu Portugalska Lisabonu se blíží dokončení. Pomník bude posvěcen a ~~odhalen~~ v červnu. Socha Krista krále je 28 m vysoká, a stojí na betonovém podstavci o výši 82 metrů. Pomník je díkem portugalských katolíků za to, že jejich země zůstala ~~učiněna~~ bouřlivých událostí Evropy za posledních desíti let.

Bejrut Dekretem libanonského prezidenta se dostalo oficiálního uznání právnické fakultě při kat. universitě sv. Josefa v Bejrutu. Fakulta se stává částí libanonské národní univerzity a patří pod pravomoc ministra vyučování. Toto schválení právnické fakulty ~~na za následek~~, že všichni budoucí právníci Libanonu, i když studovali jinde musí být aprobováni bejrutskou kat. univ.

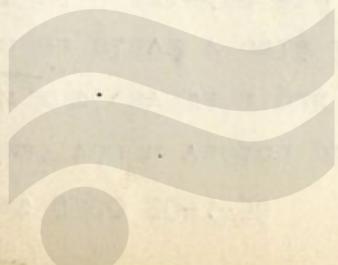
1913

Universitu sv.Josefa založili r.~~1714~~ francouzští jesuité. Universita se těší velké vážnosti na celém středním východě. Správní radě právnické fakulty předsedá rektor university P.Kamil Chamoun, jesuita; členy rady jsou ~~xxjx~~ pres.Nejvyššího libanonského soudu, bejrutský bali a jiné přední ~~vládné~~ civilní osobnosti.



# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



Ústav pro studium  
totalitních režimů

Draží přátelé, do nedávna bylo zvykem psát v českém a slovenském domácím tisku o zkaženosti mládeže v Americe, o mravní spoušti mezi mládeží v evropských kapitalistických zemích. Některé uváděné smutné skutečnosti byly pravdivé, jiné byly přehnány a zevšeobecněny, ale skoro nikdy nebylo upozorněno: "To jsou důsledky kapitalistické morálky!" A nezřídka se kapitalistická morálka ztotožňovala s mravností náboženskou. Zato se zpívaly tím větší chvály na morálku socialistickou a komunistickou.

Doby se změnily. V domácím tisku se začaly objevovat články a později i soudničky, které se zabývaly případy gangsterství, chuligánství a páskovství mládeže domácí, mládeže vychované na komunistických školách a v komunistickém svazu mládeže. Mezi mládeží bují alkoholismus. Děvčata ztratila stud. Jeden z důvodů odhlasování zákona o legitimování potratářství bylo také často se vyskytující mateřství nedospělých dívek a růst potratářství pokoutního. Sám domácí tisk musel přiznat, že v počtu rozvedených manželství je Československo na nečestném předním místě na světě. Jsou to především mladá manželství do 30 let. Ale statistiky úředně rozvedených manželství nepodávají celou skutečnost. Ta je mnohem horší. Mnoho rozvrácených manželství o rozvod ~~nežádá~~, ~~ještě významnější~~. Zpustlost, výstřednost, mravní uvolněnost a zločinnost nové komunisticky vychované mládeže se stala velmi vážným problémem. Dnes už ~~nepostačí~~ poukazovat, že to jsou důsledky měšťácké výchovy, vlivy západního kapitalistického světa. Tato mládež, nad níž pláče dnešní režim, je mládež, která prošla komunistickou školou, která se rozešla s buržoásní morálkou svých rodičů, která odhodila náboženské předsudky a zbabila se přežitků minulosti.

Jaké

Kde je komunistická morálka? — Podle ovoce se pozná strom. Nechceme upadnout do chyby komunistů: z několika případů usuzovat na obecnou zkaženost. Ale podle přiznání samého komunistického tisku nejde jen o několik málo případů, jde o zjev velmi rozšířený, který vážně ohrožuje mravní zdraví celého národa.

To kdo

Pro československé společnosti pro šíření politických a vědeckých znalostí v Brně uspořádal ~~na svém místě~~ <sup>fakultu</sup> besedu o socialistické mravnosti, která byla ~~několikrát~~ přenášena rozhlasem. Posluchačům byla dána možnost, aby se jí zúčastnili alespoň písemně. Účelem této veřejné besedy bylo vyměnit si vzájemné zkušenosti a přispět k ujashení těchto základních otázek, o něž se nezajímají jenom filosofé a

~~Komunistická morálka je nečerstvá  
utopická jako komunistický ideál  
dostupnou správností~~

~~Jde o životní  
problémy každého dne, týkající se nás všech.~~

Nemůžeme se zabývat v tomto kratičkém referátu celým průběhem debaty. Upozorníme jen na několik zásadních věcí, které z ní vyplývají. Potvrzuji jen, že na stromu takové morálky nemůže růst jiné ovoce, než které právě vidíme v životě dnešních mladých lidí.

Především ~~nám z debaty dojem~~ že tato komunistická morálka se teprve hledá: Hledá se její konkrétní formulace, hledají se její základní principy, hledá se její zdůvodnění. Zatím tato t.zv. socialistická morálka se projevila pouze negativně, tak jak to připomněl jeden hlas v diskusi: Vzali jste mládeži ~~náboženskou~~ morálku a dosud jste jí za ni nedali nic jiného. To je ~~ještě~~ tragický úspěch socialistické výchovy - člověk amorální, cynický, hledající hmotné výhody, ~~bez~~ vyšších zájmů. A opravdu nevidím v čem se liší taková morálka od tak zv. individualistické, kapitalistické, vlčí morálky, kde každý hledá jen svůj osobní prospěch, i přes mrtvoly druhých.

Ovšem na to mi odpoví vedoucí debaty: To je jen přechodná krise, krise růstu naší morálky. Projev nejistoty, který je důsledekem dvojí výchovy: buržoasní v rodině a socialistické ve škole. Až bude rodina zcela absorbována kolektivem a ve službě kolektivu, tak mnohé z těchto nedostatků zmizí. Tyto potíže by nevyřešilo ani nějaké socialistické desatero ani nějaký kodex mravních příkazů /obdobný občanskému zákoníku/, poněvadž socialistická morálka je nutně relativní, ve stálém vývoji, v ní žádný příkaz neplatí absolutně, pro všechny případy. Stačí znát základní principy. ~~A~~ Tuto základnu komunistické mravnosti vymezil jasně už Lenin: Mravné a dobré je to co slouží k budování socialistické t.j. beztrídní společnosti a poněvadž tyto prostředky se nutně mění podle vývoje společnosti, mravné bude to co nadiktuje komunistická strana a co budou hlásat komunistické noviny. Bylo to řečeno opravdu tak: Nepotřebujeme desatera ani kodexu, stačí číst komunistické noviny, abych věděl, jak mám jednat. ~~A~~ Už Lenin nepokrytě tvrdil ve své studii O náboženství, že ~~všem~~ všechny podvody, úskoky, ilegální metody, zamlčování a překrucování pravdy jsou nejen dovoleny, nýbrž přikázány, slouží-li zájmům třídního boje. A konečně debatující tuto pravdu sami osvětlili několika případy ze života, kdy lež nebo vražda ~~je~~ dovolené a mravně záslužné činy!

Ale ~~ta není~~ opravdu lehké odpovědět na námitku, která byla také přednesena: Tedy podle komunismu účel posvěcuje prostředky? - Komunistická dialektika najde i tu odpověď. Mravné je co slouží socialismu a straně, ~~a nemůže~~ sloužit, co je nemravné. Jenomže to není odpověď, je to jen vytáčka, která ~~jeho~~ potvrzuje, co uchtěla vyvrátit.

Podle socialistické morálky je mrvné to, co slouží účelu, to je budování socialismu, a nemrvné, co tomuto účelu neslouží. Tedy konec konců tento účel je posledním jediným důvodem, proč nějaký prostředek je mrvný nebo nemrvný. Tedy podle komunistické morálky účel skutečně posvěcuje "prostředky". Strana ~~konec~~<sup>tedy</sup> ~~konečně~~ tvoří morálku, právě tak jako diktuje zákony.

*— Bohuslav Šimek*

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

*(Je mištěné, to co hovorí nás všechny s. j., dnešního dneška, a nás všechny, co hovorí nás všechny nemáme, je konačně jistota, že můžeme /4 letošní letošku/)*

Poněvadž nemravné je podle socialistické morálky, co neslouží a pokud neslouží budování socialismu. Strana tedy konec konců tvorí morálku právě tak jako diktuje zákony. *posledním důvodem, proto nejde především o fakta, je mít všechny, aby*

Ale tu jsme u základního rozdílu mezi morálkou komunistickou a *Tedy* morálkou křesťanskou. Komunistická morálka na otázku: Proč mám tak jednat nebo nejednat? odpovídá *že*: Poněvadž to diktuje strana a její zájmy. - Poněvadž to jsou zájmy kolektivu. *aby* ty jsi v něm jedno kolečko, které se musí točit, *aby* celá mašinerie. *vysněná komunisticky-mi utopisty se mohla uskutečnit někdy v budoucnosti...*

Tento důvod však nemůže uspokojit svobodného člověka, který nejedná proto, že mu přikazuje jiný člověk, nýbrž proto že ví že existuje věčný, neměnný, absolutní zákon vepsaný do lidské přirozenosti samé a odpovídající jejím nejhļubším aspiracím po pravdě, blaženosti a osobní nesmrtnosti. Zákon, který zavazuje jednotlivce i lidskou společnost. Zákon, za nímž je věčná láska Boha stvořitele, který chce z lidí vytvořit nikoliv bezduchý kolektiv otroků, nýbrž jednu vše-lidskou Boží rodinu. Jestliže nějaká morálka se může nazývat vědec-kou, to je odpovídající pravdivé skutečnosti a dávající poslední odpověď na všechna proč naší *lidské* existence, pak to není jistě morálka komunistická. Ta může být *moralikou* pro otroky, jejichž obzor je omezen materiálními a animálními potřebami, a které na nedobrovlném pochodu za komunistickou fatamorganou udržují *jen* teror a strach.

Ti, kdo měli odvahu při této příležitosti veřejně hájit křesťanskou morálku, kterou komunisté neprávem ztotožňují s morálkou kapitalistickou, vykonali záslužný čin. A ti, kteří podle této jediné morálky žijí a v ní vyučovávají své děti, dělají tu nejlepší práci pro ně a pro celý národ. Jen křesťanská morálka - jak v minulosti tak i v budoucnosti, *utváří* až už se jakkoliv změní hospodářský a sociální řád, *bude moci* mu *vtisknout* opravdu lidskou tvárnost. Nepřatelé Boha jsou největší nepřátelé i člověka.

# Jako v minulosti tedy i v budoucnosti



ústav pro studium  
totalitních režimů

... rozhovor "Umělé družice a náboženství". Zprávy:

V neděli ~~středu~~ byl posvěcen a otevřen pavilon sv. Stolice na Světové výstavě v Bruselu. K postavení a vybavení pavilonu, který má název "Civitas Dei" přispěli katolíci snad všech zemí svobodného světa. Obřady posvěcení pavilonu a kostela vykonal ap. nuncius ~~Mons.~~ Efrém Forni. V příležitostném proslovu ~~nuncius~~ děkoval všem, kdo přispěli k ~~úspěchu~~ uskutečnění výstavy a svolával na výstavu Boží požehnání. "Je potěšujícím zjevem, pravil m.j. ~~vidět ve~~ ~~výstavě~~ ~~xxx~~ ~~na~~ víťzství ducha nad materialismem." První slavné mše svaté v kostele při pavilonu sv. Stolice bylo přítomno na ~~30~~ ~~2000~~ osob, na př- belgický primas kard. van Roey, bratr krále Balduvína Alexandr, asi 20 biskupů, členové parlamentu ~~deník~~ diplomatického sboru a jiné osobnosti.

Velká většina maďarské mládeže stále věří v Boha, přes usilovnou ateisticko propagandu. Musel to přiznat komunistický deník Magyar Ifjság. Deník пиše, že členům maďarského svazu mládeže byl předložen dotazník; na otázku: Věříš v Boha velká většina odpověděla kladně, že v Boha věří. Deník to konstatuje s trpkostí. Prý je nutné ~~nějakým způsobem~~ ukázat mladým, že jsou oběti pověr a v zajetí tajemství, která vytvořili lidé.

V Salzburgu byla vytvořen výbor, který si vzal za cíl znova obnovit v tomto městě katolickou universitu. ~~Slaburská~~ <sup>alg.</sup> ~~byla~~ <sup>á</sup> ~~universita~~ <sup>zařízena</sup> ~~založena~~ r. 1623 ~~argyj.~~ ~~univerzita~~ ale zrušena za Napoleona. Nová kat.universita sv. Alberta Velkého má mít mezinárodní ráz. První fakultou bude fakulta filosofie, po ní budou postupně zakládány i jiné fakulty. Doufá se, že na podzim bude začato se stavbou prvního školního komplexu.

Na pahorku nad přístavem Nagasaki, známém jako hora mučedníků, bude postaven velký památník ke cti 26 japonských mučedníků, kteří zde <sup>zemřeli na kříži</sup> ~~xxix~~ ~~xxxxx~~ pro víru 5. února 1597. Náklad památníku 55.000 am.dolarů, hradí z poloviny město a z poloviny japonští katolíci. Z 26 japonských prвомученикů bylo 6 františkánů, 3 jesuité a 17 laiků. Před několika roky byl pozemek zakoupen církevními autoritami a postavena tam dřevěná deska s nápisem anglickým a japonským z 10 milionů obyvatel Austrálie je 2,010.165 katolíků, t.j. o 205.500 více než minulého roku. Pastorační práci obstarává 2.013 diecesních a 1091 řeholních kněží. V 37 seminářích se připravuje na kněžství 1.330 bohoslovů. Církev spravuje v Austrálii 8 universitních kolejí, 390 škol druhého stupně a 1381 škol národních.

V první vlně protináboženské propagandy, jež vypukla brzy po říjnové revoluci, komunisté užívali některých velmi ubohých důkazů proti náboženství. Vezměme si jen tento příklad: "Pilot XY. proletěl se svým letadlem mnoho desítek tisíc kilometrů a prohlásil, že v prostorech nad oblacemi se ještě nikdy nesetkal s žádnou nadpřirozenou bytostí."

Každý rozumný člověk se útrpně usměje podobné námítce proti existenci Boží. Domnívali bychom se, že podobný primitivismus byl smutnou výhradou jen začátečních let protináboženské propagandy. Není tomu však tak. Tvrzení tohoto druhu se ještě i nyní houževnatě opakuje v komunistickém tisku, zvláště od doby, co na v Sov. svazu úspěšně vystřelili umělé družice, aby se točila kolem Země. Umělá družice znamená nepochybně veliký vědecký úspěch. Proto nás tím více překvapí ten hrubý primitivismus, se kterým se tohoto úspěchu zneužívá k protináboženské propagandě.

Uvedme jen jeden z mnoha příkladů. Bratislavská "Pravda" ze dne 8. prosince 1957 tvrdila mezi jiným: "Od 4. října /to jest ode dne, kdy byla s úspěchem vystřelena první umělá družice/již se nebude mocí tak snadno učít z kazatelen legendy o stvoření světa, poněvadž lidstvo se mohlo na vlastní oči přesvědčit, že nad námi krouží hvězdy sestrojené člověkem samým. Člověk jin dal energii, pomocí níž se mohou pohybovat v těch prostorech, na něž podle náboženského učení může mít vliv jediné Boží moc. Tak družice, pokračuje bratislavská "Pravda", velmi účinně vyvracejí náboženskou ideologii."

A jakoby to nestačilo, významná hvězdářka Ludmila Pajdušková-Hrkosová uveřejnila v týdeníku "Predvoj" dne 5. prosince 1957 tyto rádky: "Kdo nechápe, že uskutečnění umělé družice je důsledkem znalosti přírodních zákonů, diví se, že člověk mohl dospět k vytvoření toho, co doposud bylo vyhrazeno t.zv. nejvyšší bytosti, jak nás tomu učili ve škole. Sputnik razí cestu materialismu v lidském myšlení."

Podobné útoky předpokládají hojnou dávku naivnosti a nemohou uvést do pochyb křesťana, který dobře zná své náboženství.

Tak zvaná <sup>primitivní</sup> protináboženská propaganda, jež je vidět již z uvedených příkladů úplně nevědecky smíšuje hvězdné nebe s nebem ve smyslu náboženském. To je její první a základní omyl. Je pravda, že existují některá primitivní náboženství, v nichž slunce, měsíc a hvězdy jsou povážovány za božstva, za nadpřirozené bytosti. Ale již izraelské náboženství učilo, že obloha a všecko na ní je dílem Boha stejně jako země a všecko, co existuje. Křesťanství má v tomto smyslu ještě přesnější idey. Když mluvime o nebi ve smyslu náboženském a říkáme např. že Kristus vstoupil na nebesa, minimálně něco do celé jiného než hvězdné nebe, předmetem astronomického badání. Nebe, ve kterém andělé a svatí vidí Boha tváří v tvář se nenachází někde nad oblacemi, ve stratosféře, ani ne za posledními, oještě neobjevenými mlhovinami. Jeho vzdálenost se neučí kilometry ani ne světelnými roky.

Jeho existenci poznáváme ne svými smysly, nýbrž víme o ní z Božího zjavení, zvláště z evangelia. Nebe je nadpřirozená skutečnost, jež se nalézá mimo prostor našeho hmotného světa a mimo hmotný čas, který se stále vyvíjí a mění.

Naopak, obloha, hvězdné nebe a vesmír náleží do sféry skutečnosti přirozené, jež může být pozorována našimi smysly a proto může být také předmětem vědeckého badání. My věřící jsme vědycky projevovali veliký zájem o tato vědecká pozorování, a to ne z pouhé zvědavosti, nýbrž proto, že člověk byl stvořen Bohem, jako vládce tohoto viditelného světa. Tak tomu učí již první kniha Písma svatého, Genese v hlavě druhé, verši 15., a totéž i zdůraznil Svatý Otec v loňském vianočním poselství.

Poměrně veliké procento katolického kněžstva získalo si světové jméno ve vědě, a to i v astronomii. Uvedme několik příkladů. Koperník, zakladatel heliocentrické soustavy, byl kanovník. Pařížský kanovník, Magre Pingré, podnikl r. 1753, 1761, 1769 vysilující cesty do Indie a do Ameriky, aby mohl pozorovat průběh planet Merkura a Venuše v době, kdy procházely v blízkosti Slunce. Objevitel malých planet, asteroidů, byl italský katolický kněz z kongregace teatínů, Pater Josef Piazzi, který objevil první z těchto malých planet rovnou v první den 19. století. Augsburský kanovník Magre Stark se zapsal navždy do dějin svém významným dílem uveřejněným 1839, v němž shrnul výsledky svých dlouhých pozorování o slunečních skvrnách. Nás nynější kalendář zavedl papež Řehoř XIII., proto se také jmenuje Řehořským či gregorianským. Původcem dvouhlavého dalekohledu je kapucín P. Schyrle, od něhož pocházejí i odborné výrazy, užívané v optice, např. objektiv. Zakladatele moderní čínské astronomie jsou jesuité misionáři PP. Ricci, Schall, Verbiest. Tovaryšstvo Ježíšovo mělo mezi svými členy v polovině 18. století 42 hvězdářů, a kromě jiných observatoří v ostatních světadílech díky ponovalo jen v Evropě 14. hvězdářství. I dnes jesuité obsluhuji různé hvězdářské observatoře. Nejznámější z nich a velmi důležitá je umístěna v Castel Gandolfo v letním sídle hlavy katolické Církve, papeže Pia XII., a je vybavena nejmodernějšími přístroji. Přestože katolický klerus tvoří jen malou část obyvatel Země ze statistik vysvítá, že mezi slavnými vědcí každý desátý byl kněz nebo řeholník. Ze slavných hvězdářů přítomnosti jmenujme jen kanovníka Lemaître, profesora katolické univerzity v Lovani, původce teorie o expansii vesmíru.

I mezi laickými astronomy najdeme velké procento věřících lidí a opravdových katolíků. Věda tyto učence nesvádí k bezbožectví, nýbrž naopak je přiblížuje Bohu. Jak je to možné?

Obyčejně se stává, že jejich víra se prohlubuje pozorováním podivuhodných zákonů přírody. Pozoruje-li však zákony přírody člověk polevzdělaný a povrchní, který nejde ničemu na kořen, je hotov tvrdit: "Já nemám zapotřebí Boha. Všecko se dá vysvětlit přírodními zákony." Naopak člověk, který nezustává na povrchu a věci si dá jednu rozhodující otázku: "Odkud pocházejí tyto obdivuhodné zákony?" A nejeden z vynikajících vědců doslová k témuž závěru, k němuž přišel geniální

Newton a její vyjádřil na konci svých "Principia" takto: "Obdivuhodné uspořádání Slunce, planet a komet může být jen dílem všeobecné a rozumné Bytosti."

Vrátna se teď k umělým družicím. Vystřelení umělých družic a meziplanetární lety, konané za vědeckými účely a bez nebezpečného ohrožování lidského života, jsou nejen povoleny, nýbrž i výtány z křesťanského stanoviska. Neznamenají využití nebo vynucené obsazení prostoru, kde podle mylných a naivních názorů byli nadpřirozené bytosti, nýbrž naopak je důkazem toho, že člověk vládne nad tímto viditelným světem. A tato vlivá je úplně ve shodě s vůlí Boží a s posláním člověka na této Zemi.

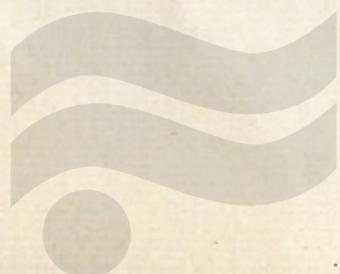
Pomoci umělých družic a meziplanetárních střel budeme znát ještě lépe divné zákony, které řídí vesmír a toto nové poznání povede lidí, kteří dovedou jít věcem na kořen, k hlubšímu poznání nekonečně moudrého a všeobecného Zákonodárce.

Představte si, že by někdo tvrdil, že umělé družice vznikly náhodou nebo souhým vývojem přírodních sil. Nikdo by takového člověka nebral vážně. Pak si představte vesmír s tolika světy bez hranic, s tolika planetami, vůči kterým všechny sputníky jsou jen bezvýznamným zrnkem prachu. A tyto planety nejsou odsouzeny k zániku po několika měsících nebo po několika letech, nýbrž podle svých přesných zákonů krouží již celé miliardy let. Obdivuje-li svět původce moderních technických vynálezů, oč více musí obdivovat tvůrce vesmíru.

18458

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Zprávy: Dnešní číslo vat. denku L'Os.Romano přináší autograf modlitby sv.Otce Pi<sup>us</sup>XII. pro vězně. V modlitbě se vězňové obbracejí ke Kristu, dobrovolnému vězni v našich svatostáncích, a prosí jej m.j. o to, aby přítomná zkouška očistila jejich mysl a jim pomohla osvojit si co nejvyšší stupeň cnosti víry, naděje a odevzdanosti. Část modlitby je určena nespravedlivě odsouzeným."Některým z nás praví modlitba, hlas v hloubi našeho svědomí říká, že jsme nevinní, a že jen omyl soudců a jejich spravedlnosti nás přávedly do tohoto vězení. Naší útěchou je vzpomínka, že i Ty, nejvznešenější mezi všemi obětmi, jsi byl odsouzen nvině"-Modlitba vězňů, složená sv.Otce Piem XII. je obdařena odpustky tří let.

Kumr. Německá odbočka mezinárodního hnutí Pax Christi vzpomínala v neděli 10. výročí svého založení. Oslava se konala při poutním místě v Kevelaaru. bylo přítomno řada biskupů Německa, Francie, Holandska a Belgie. Promluvili arc.z Kolína kard.Frings, zakladatel hnutí a předseda francouzské odbočky biskup z Lurd Mons.Theas a prelát Buchholz, který byl za války duch. správcem věznice v Berlíně a svou radou a duchovní posilou pomohl mnoha obětem nacistické persekuce. Hlavní proslov na téma "Hnutí Pax Christi a úsilí o jednotnou Evropu" pronesl žurnalistka Karel Josef Hahn, rodák z ČSR, který od r.1938 žije v Holandsku"Křesťané si uvědomují dobré co znamenat atomové zbraně v rukou nekřesťanů" náboženství: Svět potřebuje opravdového míru ab ne neupřímné koexistence. Avšak opravdový mír není dílo lidí, nýbrž jen dar Boží. Křesťan tedy musí důvěrovat; v Bohu; jeho povinností v atomové éře je doufat a modlit se, aby přes všechny konference třehas na té nejvyšší úrovni, byl dopřán lidem pokoj, který není z tohoto světa."

Děkan Posv. kolegia a sekretář Posv.kongregace pro vých. církve dle návštěvou ve Vídni. Ve středu mu bude udělen čestný doktorát teologie vídeňské univerzity.

V pátek přijede do Neapole kard. Samuel Stritch, aby se ujal svého úřadu proprefekta Posv.kongregace Síření víry.

Další Arcibiskup v Dakaru a zároveň ap. delegát pro Francouzskou Afriku svolal do Dakaru ke konferenci všechny arcibiskupy, biskupy, představené seminářů a diecesní pověřence pro školy své církevní oblasti. Konference začala 20. dubna.

(nového Mons.Lefebvre

1000 let od narození sv.Vojtěcha

Na dnešní rok připadá tisící výročí narození našeho svatého patrona a druhého biskupa na pražském stolci, svatého Vojtěcha. ~~Neb~~ Bylo mu ani ne 28 let, když na sněmu velmožů a duchovenstva r. 983 na Levém Hradci byl zvolen za biskupa. Celý národ přijal tuto volbu se zadostučiněním. Na-  
 stoupení Čecha na biskupský stolec bylo vyvrcholením ~~náboženských~~ <sup>českých</sup> snaž-  
~~nad~~ <sup>na</sup> 10. století, a kníže Boleslav II., Pobožný v tom viděl posílení své panovnické moci; ~~K~~ Bohúžel ale první shoda mezi knížetem jako předsta-  
 vitelem státu, a mezi biskupem jako představitelem moci duchovní se brzy proměnila ve vážné rozpory. Vojtěch patřil ~~k~~ <sup>mocnemu</sup> soudu Slavníkovců, kteří vlád-  
 li velké části východních Čech a tak byli sotky Přemyslovců. ~~Ne~~ Činnost ~~sl~~ <sup>mezinu</sup> Pražský knížecí rod přihlížel k nespravedlnostem Vršovců ~~ne~~ aby se pak obohatil z těchto místních sporů, ~~svržly~~ <sup>a jde už o nich</sup> rozhodující událost ve Vojtěchově životě. ~~9~~ Druhý ~~xxx~~ zdrojem rozporů mezi Vojtěchem a Bolesla-  
 vem byl jejich rozdíl v pojímání křesťanství. Boleslavovi byl oltář pod-  
 porou trůnu a biskupský stolec okrasou panovnické moci - Kdežto Vojtěch se vší energií a nadšením prvokřestana žádá, aby bylo dáváno <sup>jí</sup> Bohu, co je Božího, a knížeti, co je knížecího. Jeho náboženskou a mravní opravdovost poburuje, když vidí, jak velmoži tonou v "bludech nevěry", jak píší legendy: v opilství ~~ne~~, mraždách a cizoložství. Vojtěch, k sobě přísný a v šíření  
 cti a slávy Boží přehorlivý <sup>je</sup> setkává se s neporozuměním, výsměchem, ano také posílá vérovzvěsty i do okolních krajin, a to i sám tam káže a krití - i s hrozbami. R. 988 opouští svízelný úhor své vlasti, a odchází do Říma. V Římě se vzdává biskupství a chce se vydat do Jeruzalema, aby jako první Čech spatřil místa, kde byl Bohočlověk přibit na kříž. Slyší však, že záslužnější než pout je život v přísném klášteře. Vstupuje tedy do nejstaršího benediktinského kláštera na Monte Cassino, a pak do Římského kláštera sv. Bonifáce a Alexeje. Mezitím se Čechům zastesklo po jejich pastýři. Na rozkaz papežův, když Češi byli slíbili nápravu, ~~vrací~~ <sup>se</sup> - ale ne sám: bere s sebou 12 benediktinů, aby ~~ne~~ mu pomohli trhat koukol a býli pohan ských zlořádů. Pro ně zakládá první benediktinský klášter v Čechách - v Břevnově. Jen krátce trval tento druhý pobyt Vojtěchův v Čechách. Došlo k novému sporu: provinivší se ženě nebylo dopřáno právo asylu v kostele. Vojtěch ~~se vrací~~ <sup>ovrátí</sup> do Říma do klášterní cely na Aventině. Na nové prosby Čechů a na žádost arcibiskupa mochučského se po druhé vrací do svého

biskupství. Vyžádal si ale dovolení, že smí odejít hlásat evangelium po-  
hanům, dojde-li k novému sporu. A skutečně, když se blížil českému území,  
dovídá se, jak jeho rod Slavníkovců byl vyvražděn, a to na svátek sv. kní-  
žete Václava. Vojtěch ~~odchází přímo~~<sup>místo do Čech jde</sup> do Polska ~~k~~ pohanským Prusům. 23.  
dubna 997 byl jimi ukrutně ubit. Tak podstoupil mučednickou smrt, po níž  
tolik toužil.

Zpráva o ~~jeho~~<sup>Vojtěchovi</sup> mučednické smrti se rozlétla celou Evropou. Poslký kníže  
Boleslav Chrabrý zlatem vykoupil jeho tělo ~~v~~<sup>a přinesl</sup> Hnězdně, a císař Ota III.,  
Vojtěchův přítel, povýšil místní chrám na arcibiskupský. Už r. 999 byla úcty  
k sv. Votěchu schválena a italský mnich Kanapar napsal první jeho životopis.  
Až tehdy si Čechové uvědomili, koho ztratili; a když kníže Břetislav  
vítězně zakončil válku s polským knížetem, vyžádal si jako hlavní váleč-  
npu kořist tělo Vojtěchovo. Dříve než se dotkli svatých ostatků, nařídil  
biskup Šebíř půst a modlitby jako pokání za neřesti, proti kterým Vojtěch  
marně bojoval. Ústy svého knížete se jich zříkal celý národ. <sup>25. května 1039</sup> Kniže a bis-  
kup nesli na ramenou svaté tělo do kostela na pražský hrad, aby první do-  
mácí biskup byl ochráncem svého lidu a bděl nad ním v jeho osudech.

~~A jeho hrob přetránu v dnešní i dnes:~~  
Tolikrát se už snažili zrušit onu slavnou přísahu, kterou celý národ  
složil při <sup>a kterou</sup> ~~navratu~~ <sup>znovu a znowu</sup> ~~Vojtěchova~~ Tolikrát chtěli přerват posvátné pou-  
to a zničit dědictví, která ~~zůstalo~~ <sup>zanechal</sup> sv. Vojtěch. Ale odkaz jeho je stále  
živý. Ukázaly to oslavy devítistého paděsátého výročí Vojtěchovy smrti <sup>1. 10. 1947</sup>,  
kdy svatý Vojtěch konal visitační cestu zeměmi, v nichž kdysi kázal Kris-  
ta. K oslavám zaslal list sám sv. Otec Pius XII: "příklad víry a neúnavné  
práce pro šíření Kristova království až k mučednictví", psal tam, má nás  
povzbudit, abychom "odhodlaně a vytrvale hájili katolickou víru, kterou  
jsme zdědili po otcích."

N ~~—~~ Ano, svatý Vojtěch spolu s ostatními českými patrony bdí nad svým náro-  
dem i dnes, jako bděl v minulých stoletích; prosí Boha, aby českému  
národu dal a zachoval a sílil dobré pastýře, kteří by ho vedli ke Kristu  
třebas i cestou křížovou. Jméno svatého Vojtěcha je nám dnes nejen připo-  
mínkou jeho oběti, nýbrž i symbolem jeho triumfu a vítězství.

S živou vírou, s láskou a důvěrou, která i proti naději dovede doufat  
a nemůže být zklamána, voláme k Bohu tvými slovy, tak jako volali  
naši otcové: ...

-- zprávy z kat. světa. ~~xxxxxxxxxx~~

*latinský*  
VM. Svatý Otec Pius XII. zaslal blahopřejný list ap. delegátovi ve Spojených státech severoamerických Mons. Hamlétu Janu Cicognanimu, který v posledních dnech slaví 25. výročí své biskupské konsakrace. Sv. Otec ve svém listě se zmíňuje o zásluhách, které si Mons. Cicognani získal o Církev ve Spojených státech, *v moci je utul ap. delegato* a pak mu dovoluje udělit všem, kdo budou přítomni jeho jubilejní mše svaté, papežské požehnání spojené s pln mocnými odpustky Brusel. 18. května byla posvěcena a otevřena ~~xxxxx~~ kat. misií Belgického

*Poly.* Konga a Ruanda Urundi na Světové výstavě v Bruselu. Exposice t oří část pavilonu této africké země. Posvěcení vykonal Mons. Guiffens jesuita, předseda vyboru pro kat. misií *versie*. Exposice ukazuje všechny stránky misijní činnosti, podává celkový obraz misijní činnosti, od vzniku Církve až po *jednu* dnešní rozkvět v Africe a Asii. *(Barc. r. 1746 a výstava ještě nebyla uvedena)* Barcelona. 1746 příbytků a celkového počtu 2.800; *xxx* *Byly tyto výstavy* zavázali bareelonští katolíci, *bylo odevzdáno majitelům.* *xxx* památku na *barcelonu* euc. kongres, který se konal v Barceloně r. 1952, Tato nová čtvrt působí velmi líbivým dojmem, jednotlivé bloky domů jsou oddeleny trávníkem a vždy mezi několika domy je *xxx* vyhrazena hrací plocha pro děti. Byty byly přiděleny všem vrstev obyvatelstva.

*16.* Lourdy. *xxxxxi* května bude otevřena v Lurdech františkánská kaple. Obřad vykoná bývalý gen. ministr řádu *xxx* františkánů Mons. Prantoni. V nové kapli budou m.j. umělecké mozaiky, představující hlavní přetce řádu františkánů: sv. Františka z Assisi, sv. Bonaventuru, Bernardina Sienského a j. Poona, Indie. Ap. internuncius v Indii Mons. James Knox posvětil základy nových budov Pap. semináře *počínaje* v Pooně. Seminář má slavnou minulost. R. 1893 dal papež Lev XIII založit seminář v městě Kandy na Ceyloně, který tehdy ještě patřil k Indii. Protože od r. 1955 je Ceylon samostatnou republikou, seminář *počínaje* byl přenesen do Poony, kde už r. 1953 začali stavět nové budovy.

Seminář pojme 160 seminaristů a 26 profesorů jesuitů. Přednášky se konají na bohoslovecké fakultě jesuitů, která je rovněž v Poony. Přednášky navštěvuje celekem 420 bohoslovů z různých bohosloveckých *xxx* kolegií mís. ních. Ze semináře v Candy vyšlo 886 kněží, *a* též první indický kardinál arc. *Madam* 17 biskupů *je* *f. Bruleje*  
Gracias.

Dnešní číslo vat. deníku L'Os.Romano přináší článek pod titulem "Církev v Československu". Článek je komentářem k brožurce, kterou uvěřejnila Česká katolická Charita spolu se slovenským Spolkem sv.Vojtěcha a kterou posilána též do Italie. Brožurka obsahuje referáty ~~poprvé~~<sup>již</sup> konference Celostátního mírového výboru kat.duchovenstva Československa, konané 19.prosince m. roku. ~~Nároky~~, čeleme v článku deníku l'Os.Romano úvodem ~~dokazuje, že~~ ČSR ~~je~~ kněží ~~je~~ se tesi tak velké svobodě, že ~~smí~~ sejít na konferenci a prohlásit, že stojí plně za socialismem a komunismem, Tedy se nescházejí, aby spolu projednali, jak nejlépe kázat evangelium a učení Církve, nýbrž aby dělali propagandu politice komunistické a sloganům sovětské diplomacie.

~~dodání vzdálení~~ Účastníci konference s radostí ~~prý~~ konstatovali, že jsou přítomni biskupové a ordináři: ve skutečnosti ~~byli~~ ~~xxix~~ ~~tři~~ biskupové ~~xxix~~ a jeden světící biskup; tím se potvrzuje, že zbyvající ~~m~~ 14 i ~~m~~ dovoleno vykonávat jejich biskupský úřad; někteří jsou dokonce ve vězení. Z t.zv.ordinářů, kteří byli konferenci přítomni, zná vatikánská ročenka jedině ap.administrátor z Českého Těšína. Ani ~~xxix~~ o diecesi prešovské. Jak známo, katolíci východního obřadu pro komunisty neexistují. Krátký pozdrav ap.administrátora z Košic Mons. Čárského je až na třetím místě. Hlavní místo je věnováno proslovu kněze Plojhara, předsedy Celostátního výboru mírového a ministra zdravotnictví. Vat. deník připomíná krátkou ~~historii~~ činnost tohoto kněze, který byl svého času i suspendován, protože přes zákaz biskupů přijal mandát poslance; L'Os.Romano nazvalo ~~člen~~ jeho řeči ~~schismatickým~~ ~~zprávám~~ v dnešním komentáři si všímá části jeho řeči při konferenci Celostátního mírového výboru, ve které tvrdí, že s kat. mírovým hnutím souhlasí i kněží na vysokých církevních místech a zvláště velké masy katolíků. ~~Prý~~ ~~velká~~ velké hnutí obrody v kat. Církvi, hnutí, které není namířeno ani proti Církvi ani proti svatému Otcí. ~~Jako~~ ~~jak~~ by i někteří přítomní potřebovali podobného ujištování. Ministr Plojhar prý se pokrytecky chlubil, že ~~pokrokovým~~ hnutím se zabývalo dvakrát L'Os.Romano: opravdu zabývalo se, a to víckrát, ale vždy ve smyslu, který ministru Plojharovi naprostě není ke cti, ~~kdykoliv~~ totiž čs.vláda si posloužila Plojharový osoby, aby si více podmanila. Jaké poučení si máme vzít z toho, co nám brožurka odhaluje ~~nila~~ kat.C. do podrobností, tāže se vat. deník závěrem svého článku Jen jedno poučení: že totiž svoboda náboženská v ČSR je redukována na ~~právnu~~ ~~výkonav~~ bohoslužeb, pokud to dovolují zákony, jejichž posledním cílem je udušit.

nev

veškeren náboženský život; Církev byla odtřžena od života, aby se zamezilo aby vliv křesťanství mohl šířit. Mezitím protináboženská propaganda ve všech odvětvích života je usilovnější a usilovnější, a činí se nátlak na jednotlivce, aby vystoupili z Církve. Žádá se, aby se Církev zapojila propagandy / no komunistickému: činí se tak fysickým i morálním násilím a jsou plné zámlk a lží. Kněží musí prohlašovat, že hlavní jeho starostí bude výstavba socialismu a práce o mír ve světě - rozuměj mír, jak si jej představují komunisté. Příklad, který Plojhar a jeho oduševňovatelé by chtěli dát katolíkům ve svobodném světě, je jen výzva k doktrinální i morálnímu otročení komunismu, otročení podobnému, jaké všechny totalitní režimy nadarmo chtěly uvalit na Církev.

...obsah článku vat. deníku L'Os.Rom- o náb.situaci v ČSR.

**RadioVaticana.cz**

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

V rámci dnešního pořadu věnovaného kněžím si poslechněte rozhovor "1900. výročí listu sv.Pavla k Římanům"

Svatý Otec jmenoval biskupy dva polské kněze: dosavadní gen.vikář dieceše se sedlem v Kielcích/se stává tit.biskupem v Letopoli a zároveň světicím biskupem rovněž v Kielcích, kde je ordinářem Mons.Česlav Kačmárek; a nynější profesor titulárním biskupem ve Vatarbě na semináři v Poznani Mons.Ondřej Wronka je jmenován světicím biskupem pro arcidiecesi hnězdeneskou; jejím ordinářem je kard.Štěpán Wyszyński. Oba noví biskupové zakusili utrpení komunistických žalářů v letech 1951-1955 pro svou nezdolnou věrnost apoštolskému stolci a poslušnost ligitním ordinářům.

V Římě zemřel člen papežského dvoru kníže Jindřich Barberini; ~~byl~~ měl čest nou funkci ~~doručovatele~~ papežského vyznamenání Zlaté růže. Kníže Barberini je potomek jedné z nejslavnějších římských šlechtických rodin, která dala Církvi mnoho kardinálů, m.j. též slavného papeže Urbana VIII. budovatele basiliky sv.Petra. Kníže Barberini byl znám svými charitativními iniciativami ve prospěch chudých a nemocných dětí.

Obvyklá středeční generální audience u sv.Otce se konala v bazilice sv.Petra. Bylo přítomno na 10.000 poutníků a turistů. Zmínky zasluhuje skupina 1.200 chlapců ze čtvrti Don Bosco spoju s jejich příbuznými, představenými a dobrodincem Sirem Osbornem; dále námořníci dvou vojenských lodí z Indonésie, poutníci z Německa, Hlandska, Španělska, Kanady, Spojených států, Mexika, Filipin a Brazílie. Sv.Otec krátce pozdravil přítomné v hlavních světových řezech a všem udělil své apoštolské požehnání. Nato požehnal sochu P.Marie, Matky lidského pokolení; socha je určena pro nový kostel P.Marie blízko italského města Piacenza. Radostně pozdravován sv.Otec se vracel středn basiliky do kóple s Michelangelovou Pietou a odtud do papežského paláce.

Synovec představitele čínské komunistické strany Čuenlaje přijal v těchto dnech v Paříži kněžská svěcení. Přišel do Evropy aby dokončil svá studia; styk s jednou katolickou rodinou a knězem františkánem vzbudil v něm touhu poznat bliže katolickou Církev. ~~Později~~ požádal o křest a nakonec začal i bohoslovecká studia.

Páteční číslo vat. deníku Lós.Romanu věnuje svůj úvodník náboženské situaci v Maarsku a Polsku. Vat.deník vyvrací tvrzení jednoho italského komunistického časopisu, jako by v Maarsku i Polsku církev mohla nerušeně vykonávat svou činnost.

Žijeme v době, kdy je v nám dě slavit různá jubilea. Proč bychom také neoslavili 19. jubiléum tak významné události v dějinách křesťanského zjevení, jako je vznik listu svatého Pavla k Římanům. Tím spíše, že biblické dokumenty nemůžeme vžebec datovat a tak nemůžeme ani slavit jejich jubilea. Z tohoto hlediska případ listu svatého Pavla k Římanům je neobyčejně šťastný. A opravdu přesně před 1900 lety, na jaře 58 nebo 57 /zde nám kritičtí duchové musí prominout výkyv jednoho roku/ svatý Pavel skončil svůj třímesíční pobyt v Korintě na konci své třetí apoštolské cesty. Apoštol chce navždycky opustit Řecko a odebrat se do Jerusaláma kde chce osobně odevzdat mateřské církvi almužny či dary církvi z pohanského. Několik týdnů potom má být uvězněn od Židů, pak jako vězeň odveden do Cesaree, kde zůstane dva roky, než se odvolá k císaři. Odvedou ho pak do Říma, čímž se ne-předvídaným způsobem splní jeho toužby. Již dlouho, jak sám prohlašuje v listu k Římanům, čekal na příležitost odebrat se do hlavního města imperia a překročit pole své působnosti na západ, až do dalekého Španělska, nejjazdí země tehdy známého světa. Až do nedávna nám chybělo přesné datum nějaké světské události, kolikéteré bychom mohli sestavit jednotlivé části života svatého apoštola a tak je zasdít do rámce všeobecných dějin. Nyní však mezi historiky římského imperia se všeobecně tvrdí, že prokurátor Festus, který podle vyprávění sv. Lukáše nastoupil po Felixovi, když Pavel byl již dva roky uvězněn v Cesarei, převzal svůj úřad r. 59 nebo 60. Odpočítáme-li tedy dva roky vězení v Cesarei a přidáme-li k nim ještě těch několik týdnů nutných k tomu, aby mohl se Pavel mohl vrátit z Řecka do Jeruzalema a tam být uvězněn, snadno dojdeme k roku 58 nebo 57. Velmi pravděpodobně tedy adresoval epištolu Římanům z Korinta na konci zimy t.j. něco před velikonocemi, poačvadě, jak zdůrazňuje svatý Lukáš, svatý Pavel je slavil ve Filipech několik dní potom co opustil Korint. Jako obyčejně Pavel diktoval svou epištolu sekretáři, jehož jméno se tentokrát zachovalo potomstvu. Jistě to byl Říman, neboť má typicky latinské jméno Tertius, a měl šťastnou ideu připojit k Pavlovým pozdravům také svůj osobní pozdrav. "Pozdravujte vás také já, Tertius, který jsem napsal tento dopis."

Velikonoce 58 nebo 57. Nepřešlo tedy ani celých 25 let, pravděpodobně jen 21 nebo 22 od doby co Kristus Pán se mu zjevil na cestě do Damasku a jen asi 26 nebo 27 let před tím Kristus Pán byl ukřižován v Jerusalémě, vstal z mrtvých, zjevil se svým apoštolum a více než 500 učedníkům, z nichž mnozí ještě žijí, jak to svatý Pavel sám poznamenává k vůli přesnosti. 25 nebo 30 let. Neznamená to pro člověka, kterému je 58 let něco jako události, které jakoby se staly ještě včera? Mysleme jen na to, co se událo v našem osobním životě nebo v životě naší vlasti před 30 nebo 35 lety! Pravdu něl P. Lagrange, když napsal na začátku svého komentáře epištoly k Římanům: "Nemůžeme se nikdy dosti vynadivit tomu, že v době tak blízké utrpení Páně křesťanské myšlení se projevovalo v tak bohaté a v tak jisté formě." A skutečně epištola je nejdělsí z těch, které diktoval svatý apoštol a v každém případě nejbohatší na doktrinální obsah. Nezahrnuje sice celou

teologii svatého Pavla a tím méně celou křesťanskou teologii, jak tomu chtěli někteří jeho obdivovatelé, podává však jistě skutečnou naučnou myšlenou syntesi, v níž se dotýká většiny základních bodů křesťanských dogmat. Všimněme si také, že se nejedná o syntesi, kterou Pavel představuje jako výsledek svých osobních rozvah, nýbrž o syntesi, již on předkládá římské církvi jako své kredenční listiny, z nichž má být jasno, že jeho učení je totožné s učením, jemuž učí všichni apoštoli v e všech církvích, a to proto, aby byl přijat v komunitě, kterou sám nezaložil a jejímž apoštolem nebyl.

Jasný je mimořádný apologetický význam podobného dokumentu. Epištola vyhoví stejně nevěřícímu, který hledá skutečnou pravdu, jako věřícímu, který se chce ve své víře utvrdit. Když se vysítá Církvi a jejím teologům, že sestavili teologický systém, který již není slovem Božím. Křesťanská teologie se nesporně hodně rozrostla a byla různým způsobem přepracována, víra Církve se však nezměnila. Lépe než kterýkoli jiný článku v biblický dokument epištola svatého Pavla k Řimanům nám dovoluje zjistit, že Církev učí dnes po 19 stoletích tomu, čemu učila r. 53, asi 25 let po umučení Pána.

Mohl by se nás např. někdo zeptat, co si tehdy křesťané mysleli o Kristu. Hned na začátku epištoly k Řimanům svatý Pavel jim připomíná, že Kristus je Synem Božím a že sice existoval již dříve, ale že se stal Synem Davidovým podle těla a svým smrtvýchvstáním Spasitelem všech lidí, Židů a pohanů, krátce tím, kterého nazývá "Ježíš Kristus Pán náš." Tato formule je nám dnes zvláště ve svém latinském znění velmi blízká, kdežto svatý Pavel ji tehdy teprve razil cestu. Jedná se o historickou osobnost, která měla jméno jako každý jiný člověk, totiž Ježíš, a ta byla poslána Otcem jako Kristus, t.j. Mesiáš, očekávaný během dlouhého staletí a nakonec svým vzkříšením se stal Pámem všech lidí a všechno tvorečstva. Předtím v průběhu epištoly, totiž v 5. verši 1. hlavy sv. Pavla nebude vlnat dát mu název, vyhrazený ve Starém Zákoně Jahve a v Novém Bohu Otci. Niká totiž o něm nejen, že je Bůh Theos, nýbrž že je požehnaný Bůh Theos eulogétos, což v opisu známená, "ten v něm sídlí požehnání". Kdyžto obyčejně ztvárněna bytostí jako Panna Maria nebo ve Starém Zákoně sám Mesiáš se jmenuje prostě eulogénos, "ten, který přijal požehnání". Tento verš je jedním z nejjasnějších dokazů dogmatu božství Kristova.

Jinak sv. Pavel se snaží nerozdělovat Syna ani od Otce, kterého jmenuje častěji než Krista a to v Poměru 3 ku 2, chceme-li to vyjádřit v číslech, ani od Ducha svatého, kterému věnuje celou 8. hlavu. Kromě toho sv. Pavel je tak proniknut dogmatem Nejsvětější Trojice, že bezčleně rozděluje celý průběh epištoly tak, nejprve osobnost Otce, pak osobnost Syna a nakonec osobnost Ducha svatého prakticky určují její vývoj.

Ostatně asi právě pro toto své dogmatické bohatství, na něž jsme udělali jen letnou narážku, epištola k Řimanům měla mít v dějinách křesťanského myšlení postavení jedinečného významu. Katolíci obyčejně nevědí, že právě u přiležito-

sti komentáře k tomuto listu původci protestantské reformace propracovali svůj teologický systém, ať už se jedná o Lutera, jehož komentář v rukopise byl nalezen právě na začátku tohoto století, nebo o Kalvína, který připravoval komentář epištoly k Římanům spolu s druhým podstatně přepracovaným vydáním svého "Na- učení o křesťanském náboženství", kde poprvé přednesl základní body učení kalvi- nismu, nebo konečně o Filipu Melanchtona, jehož "Loci communes", později dogma- tická příručka vši reformace, není než originálním seskupením hlavních témat z epištoly k Římanům. A v naší době Karl Barth svým komentářem k témuž listu začal "to hnuti, jež pro svou novotářskou hloubku bylo nazváno koperníkovou revoluci protestantské teologie".

Z toho všeho vysvítá do jaké míry studium této epištoly nám katolíkům může pomoci chápát naše protestantské bratry a jak naopak nám usnadní dát se pocho- pit od nich. Dříve to bylo pole válečné, teď se však může stát místem mírumilov- žích schůzek, kde přeci a modlitbou by se mohlo připravovat dosud ještě vzdá- lené uskutečnění toho, co bylo předmětem poslední modlitby Krista na zemi a jeho závěti: "Aby všichni jedno byli jako i my."

P. St. Lyonnet.

13453

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

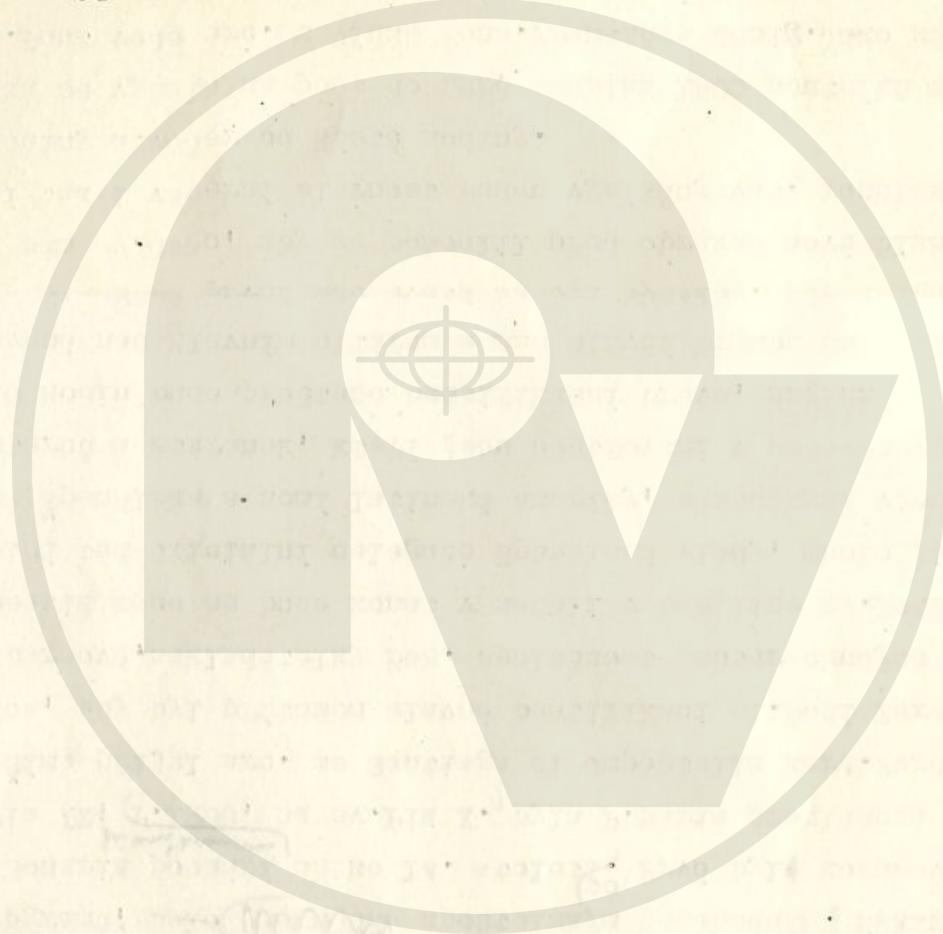
Posl. si dnes zprávy z kat. světa a pak poznámku k náb. situaci v Číně.

Mn. Svatý Otec Pius XII. promluvil ve čtvrtek večer rozhlasem ke katolíkům ostrova Sardinie, kteří vzpomínali 50. výročí korunovace své patronky P. Marie z Bonaria u Cagliari. Pius XII. (m. j. mluvil o tom, že je nutné živit a rozvíjet osobní křesťanský život a znalosti pravd svatého náboženství, a to tím více, čím více se množí nebezpečí a hrozby těch, kdo si ne přejí vítězství Boha na zemi a kdo bojují proti Kristově Církvi."Je nutné zamezit, aby materiální pokrok se stal jen vnější ozdobou, která by škodila podstatným a věčným hodnotám. Je nutné odolat prázdným vidinám a heslům o nesprávném pokroku. Nadarmo, ano nebezpečné by bylo chtít modernizovat i ty duchovní, rodinné a sociální hodnoty, které dosud byly uchráněny materialistických a hedonistických nákaz. Věrnost Kristu se stala hlavní ctností katolíka. Nádky nebyla podrobena tak velké zkoušce jako dnes". Rozhlasové poselství ~~se vysílalo~~, které vysílala též italská rozhlasová síť jedním ze svých programů; ~~bylo~~ ~~zvanecké~~ apoštolským požehnáním // Milostný obraz P. Marie Bonaria pochází až ze 14. století. Prvá byla korunována r. 1870 za papeže Pia IX.; (r. 1908, za sv. Pia X., byla P. Maria prohlášena patronkou Sardínie).

Mn. Do Říma přijel arc. ze Santiego di Compostella kard. Ferdinand Quiroga y Palacios, aby byl přítomen slavné beatifikaci sl. Boží Terezie od Ježíše Jornet Ybarsové, zakladatelky řeh. společnosti Sester chudých a opuštěných starců. Beatifikace se bude konat v neděli v bazilice sv. Petra. Slavnosti se zúčastní též oficiální delegace španělské vlády, mnoho jiných biskupů hlavně ze Španělska a zemí latinské Ameriky, zástupkyně všech domů kongregací starců a stařenek, kteří jsou ošetřováni v ústavech jejich. V neděli ráno v 10 hodin bude přečteno beatifikační breve, ~~zvanecky~~ <sup>odhaleny</sup> obrazy nové blahoslavené nad hlavním oltářem a nad hlavní branou do basiliky, zazpíván Te Deum a sloužena první mše svatá ke cti světice. Odpoledne sestoupí do basiliky sám sv. Otec, aby se pomohl před obrazem nové blahoslavené. Jak ranní tak i večerní slavnost budou vysílány vat. rozhlasem: ráno od desáté hodiny a večer od šesté hodiny.

Víděn Z Rakouska se vydala na pout do Lurd. skupina 1600 poutníků z diecéze Sv. Hipolyta. Pout vede arc. z Vídne Mons. František König. Jako zástupce vlády jede spolu státní sekretář při ministerstvu vnitra a za rakouský výbor pro lurdské oslavy kníže Alfred Liechtenstein. Při této pouti ~~zvanecky~~ členové předsedníctva rak.kat. mládeže zažehnou u lurdské jeskyňky svíci, od níž budou

zapáleny svíce a lampiony při chystaných lurdských procesích ve Vídni  
a ve sv. Hypolitu.



# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Dnešní číslo vatikánského deníku L'Osservatore Romano přináší krátkou poznámku k zprávě čínské zpravodajské služby "Nová Čína" o konsakraci dvou čínských kněží františkánů za biskupy. Podle agence Nová Čína-konsakrace se konala <sup>(13. dubna)</sup> v katedrále v Hankowu; světitelem byl biskup z Puči Mons. Josef Li Tao Nan, a dotyční kněží františkáni jsou P. Bernardin Tung kwang čing a P. Marek ~~Jyan~~ Wen hua. "Je to první konsakrace opravdu nezávislá čínských biskupů od dob, kdy katolická Církev vstoupila do Číny, t.j. před 300 lety." Vatikán si dříve přisvojoval právo jmenovat, potvrzovat a konsakrovat čínské biskupy; nyní odmítl uznat oba biskupy, kteří byli zvoleni od diecesí hankovské a wučanské, a vyhrožoval jim exkomunikaci, spoju se světitelem Mons. Li Tao Narem. Avšak katolická Církev wuhanská rozhodla přikročit ke konsakraci obou kněží, kteří byli zvoleni podle ~~práva~~ norem a tradic katolické Církve". Potud čínská komunistická agence Nová Čína. K zprávě podává vat. deník krátkou oficiální poznámku, protože byl o to žádán. Podáme její úplný překlad.

Předle církevního zákoníku, jak je známo, biskupy svobodně volí a jmenuje římský papež. Ten toto zákon platí nejen pro Čínu, nýbrž pro celou Církev. I když někdy při volbě biskupa je dovolena účast i jiných osob, děje se tak právoplatně jen na základě výslovného a zvláštního dovolení, které Svatá stolice dala přesně definovaným osobám nebo skupinám lidí, za podmínek a okolností rovněž přesně ohrazených. Nikdy se tak tedy nemůže stát na nějakém zasedání nebo schůzi, která si to právo přisvojí. Telegram z Hankowu odeslaný 24. března oznamoval, že na zasedání kněží 18. března byl ~~protiprávně~~ zvolen biskupem této arcidiecéze františkán P. Bernardin Tung. Jmenovanému knězi, pokračoval telegram, bude udělena biskupska konsakrace o nastávajících velikonocích. Dva dny potom jiný telegram oznamoval podobné zvolení biskupem wučanským františkána P. Marka ~~Jyan~~, prý bude též konsakrován o velikonocích.

Posvátná kongregace Šíření víry, na níž závisí tato ~~závislost~~ území s hlediska církevně-právního, odpovídela tak zvaným kandidátům na biskupské stolice telegramem, že ~~zvolení~~ nemůže mít žádnou platnost. Jak stojí v církevním zákoníku, biskupy jmenuje svobodně římský papež a jen on má právo udělit takový kanonický úřad a dát pokyn k nastolení; obětyto ceremonie jsou nutné k právoplatnému řízení dieceše. Posvátná kongregace Šíření víry též považovala za svou povinnost upozornit oba řehol-

(upadají v exkomunikaci ipso facto, tím činem) zcela zvláštním způsobem vyhraženo svaté stolici - specialissim modo  
níky na dekret Pov.s.kongregace svatého Oficia z 9.dubna 1951. Praví se tam,  
že jak biskup, kteréhokoliv obřadu a hodnosti, který udělí biskupská svě  
cení knězi, který nebyl jmenován svatou stolicí nebo jí nebyl výslovně  
potvrzen, - tak i kněz, který konsakraci příjme, i když k tomu byli donuce  
ni strachem. Posvátná kongregace Šíření víry, spoléhajíc na vědomí  
poslušnosti, věrnosti a úcty obou kněží ke svaté Stolici a k svatému  
Otcu - napomíná my, aby nedali svůj souhlas k činu, který by mohl mít tak  
vážné následky jak pro mytologickou Církve tak i pro jejich svědomí. Po dobu  
nou otcovskou výzvu poslal dotyčným kněžím i generální ministr řádu  
františkánů.

*Myly Jure*  
Jak vidět, nejednalo se o "hrozby" se strany Vaikánu; myly o připomenutí  
nejvyšší my norem, které plynou z božského původu Církve, a připomenutí  
vážných církevních trestů na ochranu oných norem ustanoveny. Ostatně tato  
byla povinností kompetentních autorit církevních. Nutno  
ještě dodat, že právoplatné biskupské jak arcidiecése hankowské  
tak i diecése wučanské mykli civilní autority vypověděly ze zeme a že  
kněží právoplatně ustanovení, aby diecése řídili, byli zatčeni.

Testli tedy zpráva tiskové služby Nová Čína odpovídá pravdě, musíme s b o-  
lestí konstatovat, že stojíme před skutkem nanejvýš vážným; vážným nejen  
pro kanonické tresty, do nichž bohužel upadli ti, na něž spadá zod-  
povědnost, podle jmenovaného dekretu Posvátné kongregace sv.Oficia; ale  
vážným též proto, že novým jasným a výmluvným znamením svízelné situace,  
za níž musí žít kněží a věřící v Číně.

**Česká sekce Vatikánského rozhlasu**



ústav pro studium  
totalitních režimů

V dnešním pořadu Nedělní zvony podáme život nové blahoslavené Terezie od Ježíše Jornet Ybarsové. Nejdříve několik zpráv z kat. světa.

Svatý Otec Pius XII. zaslal předsedovi ústředí Katolických mezinárodních organizací prof. Janu Dubois Dumée zvláštní list. Ústředí koná v těchto dnech svou konferenci v lázních Godesbergu u Kolína nad Rýnem na heslo: "Odpověď katolických mezinárodních organizací na encykliku Pia XIII. Fidei donum o afrických misích". V listu, ~~poslaném jménem sv. Otce~~, čteme, že Pius XII. s uspokojením sleduje práce konference, protože v Africe ještě stále zbývá mnoho vykonat; je úkolem katolických organizací, které si vzaly za úkol tu či onu stránku mezinárodní spolupráce, ~~sílu~~ pomocí k výstavbě kat. Církve v Africe a ~~do~~ účinným stykům mezi katolíky Evropy a katolíky Afriky. Konferenci ústředí Mezinárodních kat. organizací v lázních Godesbergu je přítomno na 250 delegátů 33 i spolků, které jsou zapojeny na ústředí.

Do Říma přijel v pátek večer kardinál Samuel Stritch, aby se ujal svého nového úřadu proprefekta Posvátné kongregace Šíření víry. Při jeho příjezdu do Neapole přivítali kardinála místní arc. Mons. Castaldo, sekretář Posv. kongr gace Šíření víry Mons. Sigismondi, rektor Pap. koleje pro bohoslovce ze Spojených států, zástupce italské vlády a zástupce americké posádky v Neapoli. Kard. Stritch je prvním kuriálním kardinálem ze Spoj. států.

V městě Grosseto byl slavně konsakrován nový kostel B.S.P.; ~~který~~ je to votivní chrám na památku všech válečných obětí z řad civilního obyvatelstva.

K obecním volbám v kraji Marseille vydal místní arc. Mons. Lallier zvláštní pastýřský list. Vyzývá své diecesány, aby šli volit, zároveň jim však připomíná, že katolíci ~~ne~~ nesmí ~~dan~~ dat svůj hlas marxistickému kandidátovi. "Nic ~~ne~~ doufat v marxistickém světě spravedlosti/kterou nám slíbil Kristus Pán"

V Rakousku 1. května katoličtí kněží požehnají ~~nástroje~~ práce ve všech kostelích budou sloužena zvláštní mše svaté na umysl dělníků, a po ní budou požehnány ~~nás~~ jejich práce. Tento obřad se koná letos v Rakousku po pravé. Hnutí křesťanských odborů v Německu vydalo prohlášení ke všem (dělníkům) k 1. květnu. V prohlášení, které je nadepsáno, Evropa potřebuje křestanů, se vyslovuje přání, aby v nových evropských zřízeních byly zastoupeny i zájmy křesťanských dělníků.

Kláštery jsou zrušeny, řeholníci rozptyleni. Rodinu Jornetovou přijde často navštívit karmelitán P. Palau, ~~xxx~~ Terezin strýc, který ~~jež ještě žil~~ má svou Matku. V neděli 27. dubna povýší Církev na oltář svou novou světicu. Církev tak podá nový důkaz, že je svatá a že svým věřícím poskytuje prostředky a ukazuje cestu k svatosti, a to i k hrádinné svatosti. Nová blahoslavená Tereza od Ježíše žila ani ne před 100 lety. Pocházela z ~~rolnické~~ rodiny v Katalánsku, po otci se jmenovala Jornetová a po matce ~~Ib~~ <sup>ars</sup>. Španělské tehdy prodělávalo jedno ze svých bouřlivých politických období; a první oběti liberálů a antiklerikálů byli řeholníci, řekli bychom jako vždy v dějinách Církve. Na naléhání rodiny z matčiny strany Terezička byla poslána studovat. Stává se učitelkou ve vesnici Argensola blízko Barcelony; všichni si jí váží, také proto, že kromě moudrosti pozemské učí děti i moudrosti nadpřirozené: vesničanům i dětem je příkladem zbožnosti. Avšak povolání učitelky nevede ukojit její vnitřní nadšení a obětavost: touží po životě řeholním. Bylo jí 23 let, když se její přání splnilo. Vstupuje do kláštera klarisek. Ale pro neklidné poměry nebylo jí dovoleno složit řeholní sliby, zakázala to vláda <sup>aby hájila</sup> osobní svobodu svých občanů. Tereza zůstává v klášteře, chce čekat, až jí bude dovoleno úplně zasvětit se Pánu. Bůh však s ní zamýšlel něco jiného: na tváři se jí objevil jakýsi nebezpečný vřed, a na radu lékařů novicka Tereza musí zanechat života řeholního a se vrátit k rodičům. Zase pracuje jako učitelka. Mezitím jistý kněz Don Saturnino v městě Barbastro pomýšlí založit řeholní společnost sester, které by se zcela věnovaly péči o chudé a opuštěné stárce a stařenky. Rekneme snad náhodou, ve skutečnosti to bylo řízením Božím, že o jeho záměrech se dověděla Tereza. To je něco pro nás, říká jí <sup>jakýsi</sup> hlas v srdci. Spolu se svou sestrou Marií a několika kamarádkami odchází za Donem Saturninem. 27. ledna 1873 se konala obláčka prvních 2 sestříček opuštěných starců - Hermanitas de los Ancianos Depamparados". Finanční pomocí jednoho charitativního spolku byl založen první dům ve Valencii. Ani ne za měsíc starala <sup>Tereza</sup> ~~terza~~ o 11 starců; nedlouho <sup>potom</sup> začala nový dům v Saragose, a pak domy a též počet sestříček - Hermanitas, jen rostou. Po 10 letech od založení Matka Tereza, gen. představená řeh. společnosti, které dala vznik, má už 33 domů po celém Španělsku. R. 1885 Sestříčky jdou za oceán: žádají je na ostrově Kubě a pak i v jiných zemích latinské Ameriky. Dnes má řeh. společnost <sup>pro péči o</sup> opuštěné starce 205 domů - ve Španělsku a ~~v celé latinské Americe~~ v celé latinské Americe; 2.634 sester se stará <sup>o</sup> ~~o~~ 17.500 starců a stařenek. "Starejte se o jejich tělo, abyste zachránily duši", říkala sestrám jejich duchovní matka. Učila je v chudých <sup>medvídkách</sup> starcích.

samého Krista, a v ~~pravém~~<sup>pravém</sup> duchu se o ně starat; pomáhat ~~duši~~<sup>duši</sup> zavovat se hřichů, vracet jim milost posvěcující a tak je připravovat pro šťastný odchod do věčného života. 26. srpna 1897 Tereza umírá; je ji ani ne 44 let, ale její tělesné síly ~~byly plnou~~<sup>byly plnou</sup> na ty všechny námahy ~~amie~~<sup>amie</sup> starostem, které na sebe vzala z lásky k svým opuštěným starcům a ke Kristu.

Zpráva o jejím svatém životě se šířila spolu se zprávami o blahodárné působnosti jejích sestřiček. Po příznivém zakončení diecesních procesů blahořečení ve Španělsku byl r. 1952 začat nový ~~proces~~<sup>tří</sup>, apoštolský v Římě u Posv. kongregace obřadů. Minulý rok byl vydán dekret o hrdinném stupni Tereziných ctností, zvl. její víry ~~z~~, odevzdanosti do vůle Boží a její lásky k bližnímu. Letos v lednu byl prohlášen nadpřirozený ráz uzdravení, která byla připisována její přímluvě. Tím byl proces skončen. Se souhlasem sv. Otce bude nyní v neděli povýšena na oltář, aby byla věřicímu lidu vzorem a přímluvkyní. — Až budeme v neděli svědky slavnému blahořečení, budeme vzpomínat i na ty tisíce našich sestřiček v českých zemích: na jejich školy, nemocnice, sirotčince a starobince. Většina z nich je zavřena a mnohé sestřičky musely zaměnit růženec za hrubý pracovní nástroj v továrnách a na ~~statcích~~<sup>stáhlech</sup>. Jen u některých starců a u neduživých je nechali; tam kde nemohou šířit duch lásky a obětavosti, který komunismus nechce znát. Avšak věříme, že utichne bouře i nad domy našich českých sestřiček a ony se budou moci vrátit k svému klidnému životu modlitby a lásky.

Nechť jim ~~v tom~~<sup>je</sup> přímluvkyní v nebi (nová blahoslavená Terezie od Ježíše Jornet-Ibarsová).

bude to sl. Boží Terezie od Ježíše Jornet Ibarsová, zakladatelka řeh. společnosti zvané "Sestřičky opuštěných starců". Ráno v 10 hodin bude v bazilice sv. Petra přečteno beatifikační breve, nato budou odhaleny obrazy nové světice nad hlavním oltářem a nad ~~hlavním~~ vchodem do basiliky, bude zazpíváno děkovné Te Deum a pak sloužena první slavná pontifikální mše svatá ke cti blahoslavené. Ve večerních hodinách sestoupí do basiliky sám sv. Otec, aby se ponořil u obrazu blahoslavené a aby přijal tradiční dary od zástupců postulatury, která vedla proces blahořečení: kytičky bílých květin, reliquiář s ostatky blahoslavené a její životopis. Obřadům blahořečení bude přítomno mnoho poutníků především ze Španělska a ze zemí latinské Ameriky, ve kterých řeh. společnost Sestřiček opuštěných starců má své domy. Na předním místě bude delegace španělské vlády, španělského episkopátu, řeh. sestry, duchovní dcery (blahoslavené nové, asi 70 starců a stařenek, kteří prožívají své stáří v domech jmenované řeh. společnosti, a konečně i dvě osoby, jejichž zázračné uzdravení tvořilo podstatnou část zdařilého průběhu procesu.

Tento beatifikaci Církev.....

(Nová blahoslavená Terezie od Ježíše Jornet Ybarsova)

Ve vatikánské basilice se dnes v neděli konala blahořečení nové světice kat. Církve, blahoslavené Terezie od Ježíše Jornet Ybarsové, zakladatelky řeh. společnosti "Sestřiček opuštěných starců". Slavnosti bylo přítomné na 500 sestřiček, ~~duchovních~~ <sup>jejich</sup> a 70 starců a stařenek, kteří žijí v útulcích jmenované společnosti; ~~ale~~ delegace španělské vlády, španělského episkopátu, ~~vzdalení~~ příbuzní nové světice a konečně i dvě osoby, je jichž zázračné uzdravení tvořilo významný krok zdařilého průběhu procesu blahořečení. Po slechněte si krátkou reportáž z beatifikace:

Hlavní obřad se konal v dopoledních hodinách: byl přečten beatifikační dekret, zazpíváno dekovné Te Deum a sloužena první mše svatá ke cti nové blahoslavené. Dekret začíná slovy "Omnigenae sanctimoniae laude" ornata: "Církev je ozdobena slávou veškeré svatosti, je neposkrvněná snoubenka Spasitele, který se slitoval nad zástupem, ~~když měl hlad~~; a proto ani Církev nikdy neustala sklánět se nad trpícími a ~~Aulenčovat~~ jim v jejich bolestech, Zvláštním způsobem pak hleděla pomáhat těm, ~~míxuji~~ k nimž lidská přirozenost cítí spíše odpór. Jsou to starci a opuštění. Těsit je a pomáhat jim

~~at.~~ — to si ~~vezme~~ vzala za svůj úkol vynikající dcera Církve Terezie od Ježíše (ne kněžně) Jornet Ybarsová, zakladatelka a učitelka řeh. společnosti sestřiček opuštěných starců, kterou dnes slavnostním způsobem přidružujeme k počtu neběštání. Dekret potom podává krátce život nové blahoslavené: žila ani nepřed 100 lety ve Španělsku. Církev a zvláště řeholníci zakusili tehdy mnoho příkoří od antiklerikálů a liberálů. Oni zabránili Terezii zasvětit se Bohu v řádě klarisek. Než i toho dovedl Pán použít ke svým záměrům. Terezie měla mu sloužit na jiném místě: mezi starci a střenkami, které tolikrát lidská humanistická společnost považuje za přítěžíza neproduktivní.

V nich Terezie vidí samého Krista, jemu chce sloužit v nich, jim pomáhat, ~~slíbit~~ připravovat ~~ne~~ dobré na poslední krok do věčnosti: Úmysl se zdařil. 10 let po založení nové řeh. společnosti, zakladatelka a první generální predstavená Terezie od Ježíše už spravovala 33 domů ve Španělsku a několik domů za oceánem v zemích latinské Ameriky. 26. srpna 1897 Terezie od Ježíše umírá, není jí ani 44 let, ale tělesné síly se zhroutily námahami a starostmi které na sebe vzala z lásky k opuštěným starcům a ke Kristu. Dnes čítá společnost Sestřiček opuštěných starců 2.634 sester, které se starají o

hrdinům stupni

17.500 starců a stařenek. Pověst o Terezině svatosti a o Jejích velkých ctnostech lásky k Bohu a k bližnímu, trpělivosti a odevzdanosti - přiměla církevní představené aby začali proces blahořečení: nejdříve proces diecézní a pak proces apoštolský u Posv. kongregace obřadů. Letos v lednu byly procesy příznivě zakončeny: byl přiznán hrdinný stupeň ctností kandidátky blahořečení a prohlášen nadpřirozený původ uzdravení, která byla připisována její přímluvě. Proto tedy ~~zároveň~~ <sup>tímto dekretem</sup> sv. Otec přiznává služebnici Boží Terezii od Ježíše Jornet Ybarsové titul blahoslavené, a dovoluje její úctu.

Po přečtení dekretu byly odhaleny obrazy nové blahoslavené jak nad hlavním oltářem tak i nad vchodem do baziliky sv. Petra. Radostné Te Deum bylo projevem díků za novou blahoslavenou ale též vyznáním víry, že Bůh stále je se svou Církví, a to i za bouřlivých dob jako byly roky života bl. Terezie, a jako jsou naše doby. ~~(X)~~

Závěr ranní slavnosti ~~zpravidla využívá~~ tvořila první pontifikální mše svatá ke cti nové blahoslavené. ~~Přání na mše svaté během první liturgie. Ranní mše~~ ~~(X3)~~

~~zpravidla využívá~~ Ve večerních hodinách sestoupil do baziliky sv. Petra sám sv. Otec, aby i on se poklonil světici, které se dnes dostalo cti oltáře. Krátký průvod se svaťím Otcem kráčel středem baziliky k hlavnímu oltáři v absidě. Tam trůnil obraz nové blahoslavené. ~~(Byl zavěšen v katedrále dle požadavků sv. Otce delegace postulantury, kteří vedla proces blahořečení.)~~ Latinsky hymnus ke cti svatých panen Jesu corona virginum, a celebrans arc. z Valencie Mons. Marcellin Oleachea Loizaga se pomodlil liturgickou modlitbu. ~~(X)~~

Následovalo svátostné požehnání; a po něm přistoupila k sv. Otci delegace postulantury, která vedla proces blahořečení: na znamené díků za šťastné zakončení procesu darovali sv. Otcí květiny bílých květů, reliquiař s ostatky blahoslavené a její životopis. Jen krátce trvala tato večerní pobožnost, a sv. Otec zase usedá na sedia gestatoria a odchází z baziliky do papežského paláce. - I my se loučíme s novou blahoslavenou: vzpomínáme a modlíme se i za naše české sestřičky, které podobně jako blahoslavená Terezie od Ježíše Jornet Ybarsová ošetřovaly nemocné, chudé, starce a sirotky. Jejich apoštolát byl zničen; byly svědectvím lásky, a komunismus zná ~~je~~ <sup>Pomí</sup> nenávist. ~~Jan tam jí nechal jít některé pracovat, kde jejich vliv není nebezpečný.~~

~~Jan tam jí nechal jít některé pracovat, kde jejich vliv není nebezpečný.~~ Avšak důverujme: utichne bouře i nad domy našich sestřiček, a ony se budou moci vrátit svému životu modlitby a lásky. Blahoslavená Terezie od Ježíše Jornet Ybarsová zakončila život mimo klášter. Ona bude svou přímluvou

Poslechněte si dnes zprávy z Vatikánu a z kat. světa a pak rozhovor  
V říci hvezd"  
 Svatý Otec Pius XII. promluví ve čtvrtek 1. května k římským kat. dělníkům. Proslov bude tvořit část oslav křesťanského svátku práce, jak ji chystá římská odbočka Sdružení italských křesťanských dělníků. V ranních hodinách je na programu mše svatá pro dělníky na náměstí Piazza Navona; slouží ji sekretář Posv. kongregace konsistoriální kard. Mimmi. V poledne se římskí kat. dělníci sejdou na náměstí sv. Petra k audienci u sv. Otce. Po alokuci sv. Otce posvětí sochu Svatého Josefa dělníka; socha je rad římských kat. dělníků katolickým dělníkům v městě Latina. Socha bude tam odvezena helikoptérou.

Kard. Samuel Stritch, proprefekt Posv. kongregace šíření víry se podrobil chirurgickému zákroku. Byla mu amputována pravá ruka. Hned po svém příjezdu do Italie v pátek odpoledne se projevily akutní potíže v oběhu krve a po konsultaci lékařů bylo rozhodnuto přikročit k operaci. Kard. Stritch přijal zprávu s příkladnoští u odevzdanosti do Boží vůle a sám požádal sv. Otce o souhlas k operaci. Sv. Otec svůj souhlas udělil a hned přál kardinálovi brzké zotavení. Svatý Otec též osobně udělil kardinálovi nutnou dispensaci, aby směl i nadále sloužit mše svatou. Zpráva o onemocnění kard. Stritche a o chirurgickém zákroku vzbudila v celém západním světě velký ohlas. Blahopřejné telegramy mu poslaly přední osobnosti amerického a italského světa.

Dnešní L'os. Rom. přináší na celé jedné stránce dokumentární fotografie z nedělní beatifikace sv. Boží Terezie od Ježíše Jornet Ybarsové, zakladatelky řeholky společnosti Sestříček opuštěných starců. Zvláštní místo je věnováno relaci o večerní návštěvě sv. Otce v bazilice před oltářem s obrazem nově blaahoslavené.

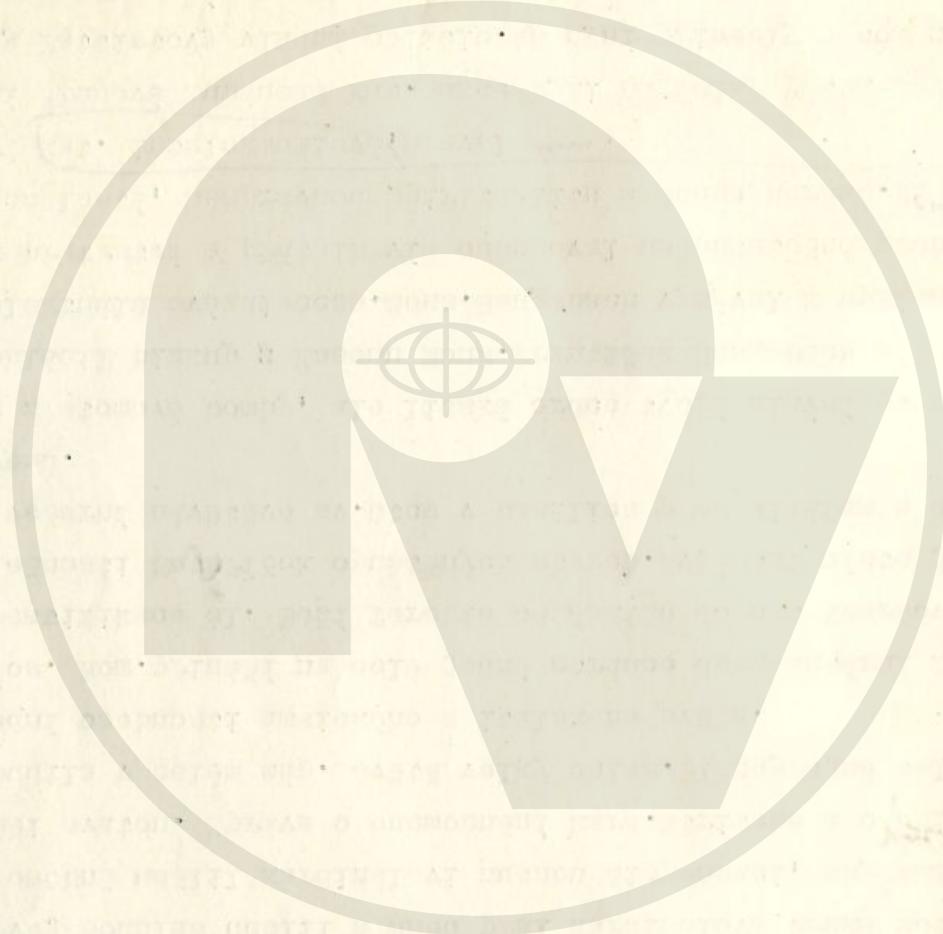
Ne strach z atomové bomby, ale lidské srdce tvoří hlavní otázku dnešní doby, prohlásil biskup z Essenu Mons. František Hengsbach při zasedání kat. intelektuálů své diecéze. Mons. Hengsbach vyzýval k upřímnému duchu solidarity, k bratrství a přátelství a odsuzoval nedostatečné prohlubování náboženských znalostí, nesprávnou spiritualitu a duchovní hereze. *(českou jazyk)* *českou jazyk* *českou jazyk* *českou jazyk* *českou jazyk*

Tři přední členové kubánské kat. akce byli na Velký pátek zavražděni ve vězení členy Battistovy vládní policie. Až nyní přinesly o tom zprávu některé tiskové kanceláře. V únoru při 30. výročí svého založení Kubánská kat. akce vyzývala k míru, odsoudila terorismus, ať se ho dopouští vláda či povstalci odsuzovala zatýkání bezdůvodné, mučení ve vězeních a volala po odstranění

*Konec*  
*1. februára 1968*

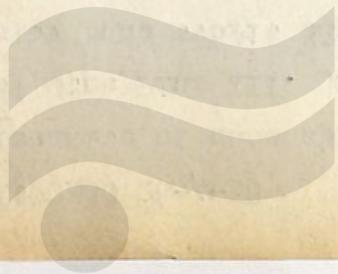
sociálních nespravedlností, které vládnou v republice.

ne kulto  
akter jen kult. puro  
neprotiv



# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

## Ve světě hvězd.

V rámci přednášek o Bohu, člověku a vesmíru si dnes promluvíme o světě hvězd.

Kdo navštívil letní sídlo Svatého Otce v Castel Gandolfo, nemůže si nevšímnout věží s okrouhlou střechou ve tvaru báně nad palácem. I nezavěcený člověk pozná, že jde o observatoř.

V posledním poschodi paláce, v němž bydlí svatý Otec během letních měsíců, existuje totiž observatoř vybavená nejmodernějšími astronomickými dalekohledy.

Návštěva tohoto místa zůstává nesmazatelně vryta do vzpomínek turistů a poutníků. Palác trůní ~~na~~ ~~na~~ malebné krajině v bezprostřední blízkosti albánského jezera. Na obzoru, několik desítek km na západ, se blýská klidná hladina Tyrrhejského moře. Vzduch je svěží a velmi čistý.

"Jdeme potichu," připomíná nám australský kněz, který řídí observatoř.

"O jedno poschodi níže je pracovna Svatého Otce."

Nad námi se ukázala kouzelná modř italského a středozemního nebe, modř kterou jen těžko najdete někde jinde. Skoro závidíme Otci v hvězdářům, kteří mohou žít. A pak, žijí tu celé to dlouhé italské léto pod jednou střechou se svatým Otcem. On, se zraky upřenými ke vzdáleným obzorům, stojí na stráži jako dobrý Pastýř nad stádem Páně. A tito zase o poschodi výš probdí celé noci u moderních dalekohledů a pozorují nesmírné nebeské prostory.

První věc, jež ohromí každého, kdo se začne zabývat pozorováním světa hvězd, jsou vzdálenosti a rozměry. Nejbližší měsíc Z nebeských těles nejbližše naši Zemi stojí Měsíc. Vzdálenost mezi Zemí a Měsícem je 380.000 km. Ale pro hvězdáře je to vzdálenost velmi malá.

Slunce a planety jsou vzdálenější. Vzdálenost mezi Zemí a Sluncem je 150 mil. km. Z planet nejbližší je nám Mars a Venuše. Venuše se může přiblížit až na vzdálenost 40 mil. km. Nejvzdálenější od naší Země je planeta Pluton, 6 miliard km.

Všimneme-li si teď po planetách stálic, musíme se úplně přeorientovat. Čísla se zvyšují tak, že hvězdáři byli nuceni zavést jinou, nesrovnatelně větší jednotku vzdálenosti, světelný rok. Ten dává aspoň jakýsi přesnější pojem o těchto nesmírných hvězdných vzdálenostech.

Světelný rok je prostor, do kterého se světlo rozšíří za jeden rok. Jak víme, světelné paprsky proběhnou rychlostí 300.000 km za vteřinu, jde tedy o 10.000 miliard km za rok. Toto je dálková míra, již jsou hvězdáři nuceni používat.

Nejbližší ze stálic je hvězda Alfa ze souhvězdí Kentaura, vzdálená celé 4 světelné roky, asi 43.000 miliard km. Střela, která by letěla rychlosťí 10.000 km za hodinu by tam doletěla za více než 40.000 let. Vzdálenost mezi námi a nejjasnější stálicí, Siriem, je více než dvojnásobná a dělá celých 9 světelných roků. Boreální souhvězdí Vega je vzdáleno 30 světelných let.

Většina hvězd, které se vidíme třpytit na nebi, je od nás vzdálena i více než 100 světelných let. To znamená, že světelné paprsky, které právě vnímáme našim okem, již více než 100 let probíhají rychlostí 300,000 km za vteřinu prostorem, jen aby k nám dospěly.

Největší počet hvězd, viditelných prostým okem, náleží k souhvězdí, které známe pod jménem Mléčná Dráha. Tento bílý světelný pruh na nebi, sestávající z nekonečného množství hvězd, nebo z oblačné hvězdné hmoty, od dávných dob pouťal na sebe pozornost lidstva. Demokrit již v 5. století př. Kr. se domníval, že se jedná o nesmírné množství hvězd, které nemůžeme rozlišit jednu od druhé pro jejich úžasnou vzdálenost.

Fenomen se vysvětlil zásluhou Galilea Galilei. První, kdo se začal systematicky zajímat zabývat studiem Mléčné Dráhy byl angl. astronom 18. století William Herschel. Všiml si, že Mléčná Dráha má tvar prodloužené elipsy nebo čočky a snažil se určit její rozměry. Došel k závěru, že délka Mléčné Dráhy je asi 6.000 světelných roků, kdežto její vertikální osa měří 1.000 světelných roků. Ale tyto rozměry se zdaly Herschelovým současníkům přehnané a nepochopitelné.

Dnes naopak víme, že Mléčná Dráha je ještě větší. Čím více se zdokonalují pozorovací prostředky, tím menší částice se nacházejí v mikrokosmu a tím rozsáhlejší prostory se před námi otvírají v makrokosmu.

Dnes na základě přesnějších pozorování můžeme tvrdit, že délka Mléčné Dráhy je asi 500.000 světelných roků a délka její vertikální osy 60.000 svět. let.

Podle nejnovějších výpočtů Mléčná Dráha je složena asi z 200 miliard hvězd. Naše Slunce je jednou z nich, ale ani ne největší, ani nejsvětlejší. Poslední studia v tomto směru přivádějí k závěru, že těchto 200 miliard hvězd, z nichž sestává Mléčná Dráha, tvoří jen malou skupinu hvězd ve srovnání s ostatními, které existují ve Vesmíru. Kromě Ml. Dráhy jiné početné mlhoviny existují ve světovém prostoru. Skládají se z miliard a miliard hvězd a jsou vzdáleny miliony svět. roků. Ale i v nejmocnějších dalekohledech se projevují jen jako malé body nebo jako zrnka písku.

Celých 250 milionů světelných roků nás dělí od nejvzdálenější mlhoviny, která jež dosud byla předmětem astronomického pozorování. Ale poslední nejmodernější dalekohledy nám dovolují věznout si, že tato nejvzdálenější mlhovina se nachází uprostřed oceánu jiných hvězd, oceánu, jehož břehy nevidíme. Existují však? A existují-li, v jakých vzdálenostech? Kde končí tyto oceány hvězd? Toto jsou otázky, na něž mnoho astronomů se snaží dát konkrétní odpověď. Ale to by mohlo být námět některé z dalších konferencí.

Zatím pozorujeme-li během světlých nocí nebe mnoha poseté tisíci a tisíci hvězd, jichž jen velmi malou část můžeme pozorovat pouhým okem, musíme si hledět uvědomit, jaké úžasné vzdálenosti nás od nich dělí. Paprsky některých z nich musí proběhnout strašné vzdálenosti než se dostanou na naši Zemi. A mnohé z nich snad teď již docela přestaly svítit, a stane se, že zaniknou celá stole-

ti dříve než jejich poslední paprsek dostihne naši malou planetu, která se v těchto velkých prostorech Venuku jeví menší než zrnko písku na dně mořském.

I Vesmír musí mít svého inženýra, svého Stvořitele!

Proto se nijak nedivíme, že známý astronom Newton, pozoruje jedenkrát nesmírné hvězdné prostory, zvolal vzrušeně: "Viděl jsem Boha přejít před mým dalekohledem".

24458

~~hj. prof. Mgr. Jiří U. a. V. Drábelýs. pracovník hnutia  
obnovy v. v. F. hradu, i v učebce o moci s. mužů. č. 10~~

# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

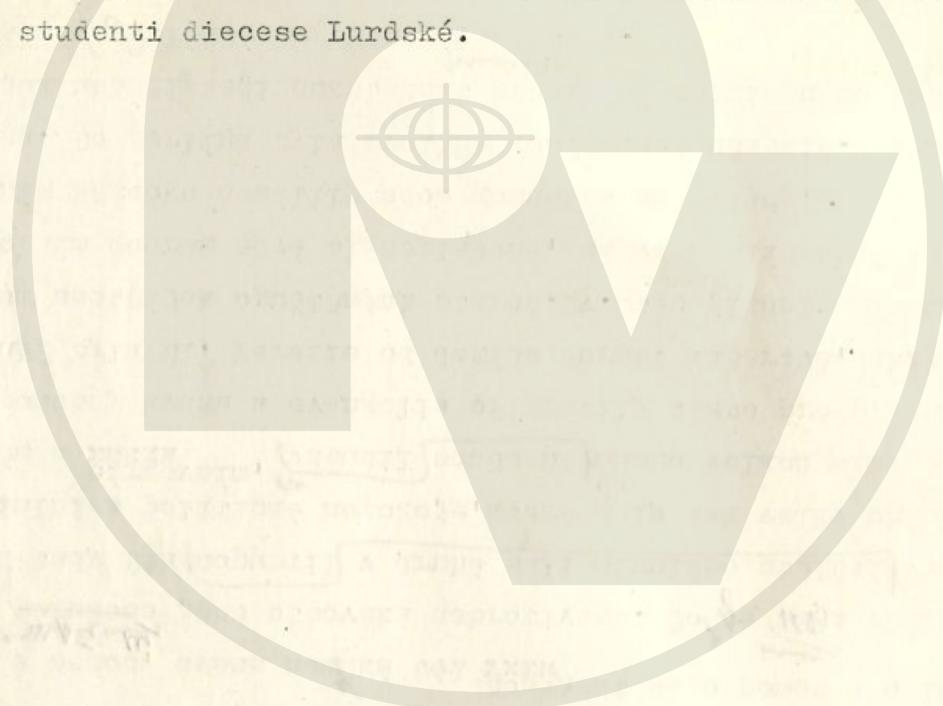
V rámci našeho bvyklého pořadu věnovaného jako vždy v úterý otázkám Církve  
umílčené uslyšíte komentář k náb.situaci v Maďarsku a Polsku. Nejdříve zpráv  
Svatý Otec Pius XII. přijal dnes dopoledne ve zvl. audienci dva americké lé-  
kaře Dra Ralfa Bergena a Johna Keeleye, kteří byli přítomni při operaci kard.  
Stritche, proprefekta Posv.kongregace ſíření víry.Kard. Stritchovi byla v  
pondělí amputována pravá ruka pro vyskytnuvší se potíže v oběhu krve. Sv.  
Otec děkoval lékařům za jejich pomoc při operaci; zajímal ne též n stav  
(kardinálův) a přál mu brzké úplné zotavení.Kard.Stritch měl klidnou noc a  
jeho stav je uspokojující. - Pius XII. dále udělil audienci členům oficiální  
delegace španělské vlády při nedělní beatifikaci bl. Terezie od Ježíše Jorne  
Ybarsové.Delegaci vedl min.financí Marino Navarro Rubio a arc. z kompostely  
kard.Quiroga y Palacios. Španělské poutníky,kteří přijeli k beatifikaci,  
sv.Otec přijal v audienci už v pondělí. V příležitostné španělské alokuci  
promluvil o životním díle a velkých ctnostech nové blahoslavené:"Boží moud-  
rost, která se nese od jednoho konce světa ke druhému a vše vidí, dopouští  
člověk zlo a nemoc, avšak nemá též postarat se o pomoc a o lék, tak aby nik-  
dy nebyla porušena jeho otcovská dobratvorost. To je v životě lidí i nár-  
rodů. Když tedy Bůh dopustil v druhé půli minulého století ve Španělsku všy-  
velké sociální a politické nepokoje, které měly tak velký ohlas i na poli  
náboženském a církevním, vzoudil současně mnoho velkomyslných vyvolených  
duší, aby podobný kvasu z evangelia připravily těsto pro příznivé kvašení..."  
Takovou duši byla bl. Terezie od Ježíše Jornet Yabsrová, zakladatelka řeh.  
společnosti sestříček opuštěných starců.Sv.Otec ji dal přítomným, zvl. sestr-  
ram, duchobním dcerám nové blahoslavené, za vzor blíženské lásky.  
Ve východním Německu zesílily akce komunistické vlády, aby vyrvali mládeži  
víru v Boha. Do Berlína byla svolána konference učitelů.Cílem diskusí bylo  
studium jak nejúčinněji uskutečnit pronikání marxismu do škol.Cílem útoků  
se mají stát nejblížší budoucnosti učitelé.  
Katolíci města Cach vybrali 75.000 německých marek na zakoupení rýže pro  
obyvatelstvo indického města Kalkuty.Sbírka byla odpovědí církevního kat. obyva-  
telstva na výzvu týdeníku kolínské arcidiecese, ve kterém stálo, že denně  
umírá hladem v Kalkutě 20 osob.  
Téměř polovina druhé generace Japonců, kteří žijí v Brazilií, přijali křest  
v kat. Církvi. Stalo se tak díky intensivní práci katechetických středisek  
mezi Japonským obyvatelstvem velkých měst.Z 400.000 Japonců v Brazilií je  
250.000 katolíků.Zmínky zasluhuje že v Japonsku samém je katolíků jen 225 t.

Katoličtí studenti Kanady se 30. dubna slavnostně zasvětí P. Marii. Oslaví tak

*Svatou Pelálie a chlouzdi Marguerite Bourgeois* 100. výročí lurdských zjevení a 300. výročí založení první školy ve Ville Marie, dnešním Montrealu. Obřad zasvěcení vykoná *beat. kard. kard. P. M.* arc. z Montrealu kard.

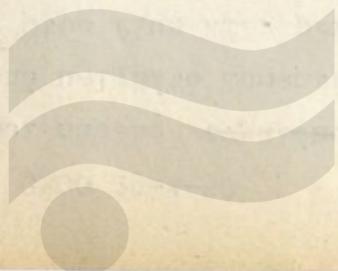
leger v kapli při pedagogické škole řeh. společnosti Notre Dame. V této kapli též bude korunovat zlatou korunkou sochu P. Marie ochránkyně studentů.

Zlatá korunka je dar kat. studentů Kanady i jiných zemí. Větším obnosem přispěli studenti dieceze Lurdské.



# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Církvi v Maďarsku věnoval vat. deník minulý týden zvláštní článek. v předcházejících dnech se totiž objevila v západním tisku fotografie arcibiskupa z Kalocze Mons. Josefa Grosze, jak podává ruku sekretáři ~~člav.~~ kom. strany a předsedovi rady ministrů <sup>hr. bram</sup> Chruščevovi. Komunistické deníky spolu se svými následky využily fotografie k líčení dohody, k níž prý došlo mezi Církví a státem v Maďarsku - podobně prý jako v Polsku. Zprávy o pronásledování Církve <sup>andráši Uniu</sup> <sup>Mihalí</sup> ~~při~~ jsou výmyslem vatikánských kruhů, a částí předvolební kampaně.

Dříve než vat. deník podal svůj závěr, podává přehled bolestných osudů arc. Grosze a poukazuje na jeho neochvějný postoj vůči komunistům. 28. června 1951 byl odsouzen k 15 letům žaláře: prý usiloval zvrátit lidově demokratický režim a dokonce se chtěl stát prozatím hlavou státu. Byl odsouzen jako odstrašující příklad ~~katolíků~~, aby ~~si~~ si uvědomili, co je může stát odpor proti režimu a zdráhání ~~a~~ přijmout zásahy státu do vnitřních záležitostí Církve. Zdá se, že proces byl připraven, že arcibiskup byl zpracován podle smutně proslulých komunistických metod, protože u soudu až směšným způsobem se přiznával ke zločinům t.zv. Proces proti Mons. Groszovi po procesu proti kard. Mindszentymu tvořil jednu z nejsmutnějších stránek komunistické justice. Její prý stalinské metody byly později odsouzeny, ale jen v těch případech když to sloužilo režimu.

V říjnu 1955 v rámci politiky uvolnění byl Mons. Grosz propuštěn z vězení a těšil se omezené svobodě někde na venkově. Současně byl zmírněn trest i kardinálu Mindszentymu: z vězení byl převezen na jiné místo, kde byl držen pod přísným dozorem. A když na jaře 1956 zemřel arc. z Váče Mons. Čápík předseda bisk. sboru v letech 1951-56, ~~tehdejší~~ min. předseda Hugedus velkomyslně dovolil arcibiskupovi znovu se ujmout jeho úřadu. V katolických kruzích na Západě bylo poukazováno na to, že arcibiskupovi byl prominut zbytek trestu, ale že nebyl rehabilitován. ~~Rehabilitace~~ se hodilo do rámce politiky uvolnění. - O Mons. Groszovi se po dlouhé době dovidáme zase více začátkem r. 1957. Maďarské národní povstání bylo krvavě potlačeno, a Kadar si hleděl ~~svržit~~, ~~že~~ jej uznávat a patřičně respektuji (katoličtí biskupové); sem nutné zařadit ty částečné ústupky ~~vale~~ <sup>a slyby</sup> ~~spněné~~ stran vyučování náboženství; Mons. Groszovi byl udělen řád lidové republiky - a podle západního komunistického tisku delegace maďarských katolíků půjde do Stockholmu na sjezd, aby navázali styky s katolickými bratřimi z ciziny. Budou tøí členové spolku Opus pacis, ~~založen~~ místo biskupy rázně odsouzeného ~~rejt~~

(dřívějšího mírového spolku). Nic z toho všechno ale nenaznačuje na nějakou dohodu mezi Církví a státem; nanejvýš můžeme mluvit o přestávce otevřeného boje proti Církvi. Tento boj ale pokračuje skrytě dál. Dokazuje to zprávy o protináboženské propagandě ve školách a v komunistických organizacích mládeže - a konečně ~~i v polném vyhlášení círk. trestu exkomunikace proti třem maďarským kněžím, Richardu Horváthovi, Janoši Matému a Mikuláši Berestocym.~~  
~~protože se nevzdali funkce poslance, a proto byly tyto funkce uznány. Toto celou vlnu. M. rybníkář W. Kotlář.~~  
 Nijak ani nelze situaci v Maďarsku přirovnávat k situaci v Polsku. Tam Gomulka v listopadu r. 1956 si přivolal na pomoc morální sílu katolicismu, protože nemohl zvládnout skrytý i otevřený ~~odpor~~ <sup>proti vlastnímu hnutí</sup> opravdového lidu. Aby umožnil činnost Církve, jak jí potřeboval, režim musel odvolat ta nejhru běžší opatření proti Církvi, která charakterisovala léta 1951-56, a která vyvrcholila deportací kard. Wyszynského v září 1953. V posledních dnech října 1956 byl <sup>pro</sup> kardinálovi nabídnuta svoboda; <sup>uved. d.</sup> přijal ji, až když se mu dostalo ujištění, že budou propuštěni a rehabilitováni biskupové <sup>a kardinálové</sup>, nespravedlivě zatčení a odsouzení, a že i on sám bude moci svobodně řídit svou dicesi. Od propuštění kard. Wysz. zdá se nedošlo k žádnému ostrému konfliktu mezi Církví a státem; situace však zůstává bez definitivního vyřešení - a různé episody dokazují, že <sup>režim</sup> ~~se~~ svých plánů a cílů - zničit Církev (nijak nevzdal). - V kromějších, ve kterých vládnou komunisté, žádný hlas se nemůže pozvednout na obranu pravdy; tam komunistická spekulace může mít jistý úspěch. Kdo však zná a kličně posoudí skutečný stav věcí, vidí ve všech těchto manévrech uskutečňování jednoho plánu, který navenek se sice mění a e ve skutečnosti zůstává týž: rozdělit a zničit - kdyby to bylo možné kat. Církev..

--- <sup>členy mř. v. hnutí v. v. P. Čapek</sup> Ve Vídni <sup>členy mř. v. hnutí v. v. P. Čapek</sup> bylo zakončeno zasedání Katolické mezinárodní federace pro tělesnou výchovu. Bylo rozhodnuto konat zasedání každoročně v jedné ze zemí, které jsou členy federace; <sup>dle r. m.</sup> a pak jednoho společného dle <sup>hudeb. v. v. P. Čapek</sup> v roce organizovat (Mř. svatová pro kat. sportovce (na celém světě). Na programu diskusí bylo organizování náboženských manifestací při Olympijských hrách v Římě 1960, duchovní a náboženská výchova katolických sportovních organizacích, úkol kněze ve spotrovní organizaci a konečně koordinace mezinárodní činnosti federace s organizacemi kat. mládeže. Při Katolické mezinárodní federaci pro tělesnou výchovu je zastoupen též Československý Orel svými členy v exilu.

<sup>členy</sup>

*V obecném pravidlu upomínaném matkou sv. Kateřinou, děláníku. -*

Ravat CECO 30-4-58 *Nedávno napsal. zpr. z kat. měs.*

123/1

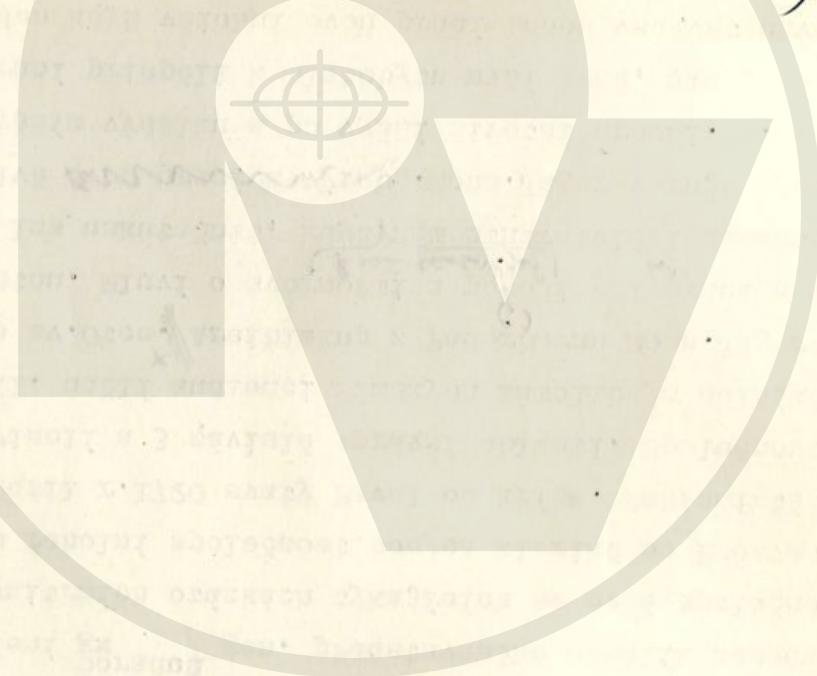
Svatý Otec Pius XII. přijal v slavnostní audienci vyslance habešského císaře svého u sv. Stolice J. Excelenci Mesfina Begasheta, který Piu XII. odevzdal své  
*Po skončení oficiálního obřadu odevzdání listin*  
pověřovací listiny. Sv. Otec zavedl svého vzácného hosta do své soukromé knihovny a tam s ním setrval v krátkém srdečném rozhovoru. Vyslanec Mesfin Begashed přál sv. Otci hodně osobního blaha jménem svým, jménem císařské rodiny habešské vlády a celého habešského národa; přál též Piu XII. úspěch při práci, kterou sv. Otec jako hlava katolické Církve koná za mír a blahobyt ve světě. Sv. Otec poděkoval vyslanci Mesfinu Begashetovi za jeho přání a opětoval jej svými přáními pro habešského císaře a pro habešský národ.

Vyslanec Mesfin Begashed je prvním diplomatickým zástupcem habešského císařství u Vatikánu. Diplomatické styky byly navázány v březnu minulého roku. V Římě při generální kurii řeh. společnosti pasionistů začala generální kapitulum této řeholní rodiny. Bude zvolen nový generální představený místo Američana P. Malcolma od P. Marie ~~Deletti~~, jehož šestiletý úřední termín skončil. Po zvolení ~~gen.~~ <sup>poradce</sup> gen. představeného několik zasedání bude věnováno diskusi o vnitřních otázkách týkajících se celé společnosti. Pasionisté, plným jménem řeholní společnost bosých kleriků od Přesvatého kříže a Umučení Páně založil r. 1720 svatý Pavel od kříže. Pasionisté jsou dnes rozděleni v 18 provincií a 3 závislé správní oblasti. Společnost má asi 4.000 členů.

4. května Pius XII. udělil audienci římských katolickým dělníkům. Očekává se významná alocuce sv. Otce <sup>x</sup> Arcibiskup z Paderbornu Mosn. Jäger vydal pastýřský list k 1. květnu. Mluví o svornosti a pokoji při práci a mezi národy. Pokoj při práci lze uskutečnit, když <sup>(dnešní) jí</sup> zaměstnavatelé i zaměstnanci přispějí nezíštně a poctivě ~~pro prací krvářeb~~. Mons. Jäger varuje před přílišnou žádostivostí po vyšším výdělku a po vyšší životní úrovni. "1. května poděkujeme všem, kdo svou prací přispěli k blahobytu naší země, ale především chceme poděkovat Bohu. Jen když všichni svou prací budou vzdávat chválu Bohu, když budou mít výhuctě neděli, jen tehdy můžeme doufat v Boží požehnání pro pracovní dny. Pokoj při práci a pokoj mezi národy nám budou dány, až všichni lidé budou žít v pokoji s Bohem," píše Mons. Jäger.

<sup>x</sup> Alocuce tomu čítá tři hodiny. matka muže 12  
Tato výzva se dočítala v Německu i mimo Německo 1. května vydala sv. matka Anna, počeštěná.

Částí pavilonu svaté Stolice na Světové výstavě v Bruselu je filmový sál pro 300 osob. Sál bude otevřen veřejnosti 1. května. Prvním filmem, který ~~bude~~ <sup>byl</sup> promítán, je film o tajemstvích svatého růžence. Film byl natočen podle návrhu a pod dohledem ~~am.~~ kněze P. Patrika Peytona, apoštola modlitby růžence v rodinách. (Ve filmovém sále budou denně promítány filmy s náboženským tématem s titulkami v hlavních světových řečech.)



# RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium  
totalitních režimů

Svátek svatého Josefa dělníka je památkou na audienci, kterou Pius XII. udělil 1. května <sup>1955</sup> katolickým dělníkům Italie; ti tehdy slavili 10. výročí založení svého spolku "ACLI". 300.000 se jich sjelo do Říma, a Pius XII. jako svůj dar dělníkům ustanovil (nový tento) svátek. "Pokorný dělník nazaretský nejen zosobňuje u Boha a v Církvi důstojnost dělníka rukou, on je též starostlivým ochráncem ~~x~~ nebeským vás i vašich rodin." pravil Pius XII. - 1. květen, den, kdy se dříve nesly světém slogany nenávisti a slova rozdmychující nesvornost ~~XXX~~, tento den se má nyní stát příležitostí k zamyšlení nad důstojností práce a k společnému doplnění toho, co ještě schází sociálnímu pokoji, tak aby práce, i ta těžká a manuální byla důstojnou člověka.

Každá práce ať rukou nebo duševní je plnění příkazu, který Bůh dal Adamovi a jeho potomkům ještě pred prvním hříchem. Po hříchu Bůh svůj příkaz opakoval; práce ~~bude~~ <sup>je</sup> ~~na~~ <sup>zdrojem</sup> živobytí, ale ~~ne~~ <sup>málo být</sup> provázena námahou, potem a bolestí. "V potu tváře budeš jísti chléb svůj". - Práci nelze posuzováno podle měřítek hospodářských, nýbrž i podle mravních měřítek. Poukázali na to jak Lev XIII. tak i Pius XI. ve svých sociálních encyklikách "Rerum novarum" a "Quadragesimo anno".

Pro katolíka konečně práce je a musí se stát prostředkem k duchovnímu životu a k vlastnímu posvěcování. "Prací člověk v sobě zdokonaluje Boží obraz, jí plní svou povinnost a výsadu získávat nutné živobytí pro sebe i pro své drahé; prací se činí užitečným společnosti", pravil náš sv. Otec Pius XII. ve vánočním poselství roku 1955. Dělník se má posvěcovat ve svém pracovním prostředí, ve vykonávání svého povolání. Svou únavu může proměňovat ve smírnou a prosebnou modlitbu.

Příkladem tohoto posvěcování se prací je svatý Josef dělník, a konečně i Kristus Pán, Božský dělník. Ten usmířil Boha nejen krví prolitou na Golgotě nýbrž i potem při práci v nazarteské dílně. Vykonal dílo vykoupení ~~nás~~ <sup>jak</sup> rukama probodenýma hřeby, ~~ne~~ <sup>tak</sup> i mozoly z těžké námahové práce.

A podobně tomu má být u člověka, ať pracuje v továrně, na poli nebo v kanceláři. Potřinoucí se z čela má být obětován Bohu a tak se stát vodou, jež smývá naše viny; námaha se má měnit v modlitbu a získávat krásu a účinnost bohoslužby. - Vidíme-li práci v tomto světle naší víry, pak nahlížíme moudrost sv. Otce, který povýsil svátek práce mezi liturgické svátky, a ozdobil svatozáří patrona všech dělníků svatého Josefa.

(tesáre, řemeslníka dělníka rukou) (a)